

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1991

ΝΕΑ ΗΓΕΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Σε ειδική τελετή, που έγινε στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, παρουσία του κ. Υπουργού και του κ. Γεν. Γραμματέα, ανέλαβε τα καθήκοντά της η νέα ηγεσία του Σώματος.

Στη συνέχεια, ο Υπουργός κ. Ιωάννης Βασιλειάδης και ο νέος Αρχηγός Αντιστράτηγος κ. Ιωάννης Συμβουλίδης επέδωσαν αναμνηστικές πλακέτες για την προσφορά και το έργο της στην απερχόμενη ηγεσία.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΙΤΑΛΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΣΤΟ ΥΔΤ

Τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Γιάννη Βασιλειάδη επισκέφθηκε πρόσφατα ο Ιταλός Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Κλαούντιο Βιταλόνε, που πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στη χώρα μας.

Κατά την επίσκεψη συζητήθηκαν θέματα καταπολέμησης της τρομοκρατίας, των ναρκωτικών και του κοινού εγκλήματος. Ειδικότερα συζητήθηκε η ενεργοποίηση της διακρατικής συμφωνίας συνεργασίας στα πλαίσια της ΕΟΚ για την καταπολέμηση των συγχρόνων αυτών κοι-

νωνικών προβλημάτων. Ιδιαίτερα μάλιστα εξετάσθηκε η δημιουργία Βαλκανικού άξονα για την αντιμετώπιση της διακίνησης ναρκωτικών.

Ο Ιταλός Υφυπουργός ζήτησε επίσης πληροφορίες από τον κ. Βασιλειάδη για την πορεία των ερευνών γύρω από τη σύλληψη του Παλαιστινίου Χαλίντ Χουσεΐν, ο οποίος έχει καταδικασθεί στη Γένοβα για την πειρατία στο κρουαζιερόπλοιο ΑΚΙΛΕ ΛΑΟΥΡΟ.

Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης επέδωσε στον κ. Κλαούντιο Βιταλόνε αναμνηστική πλακέτα για την εδώ επίσκεψή του και συνεργασία τους.

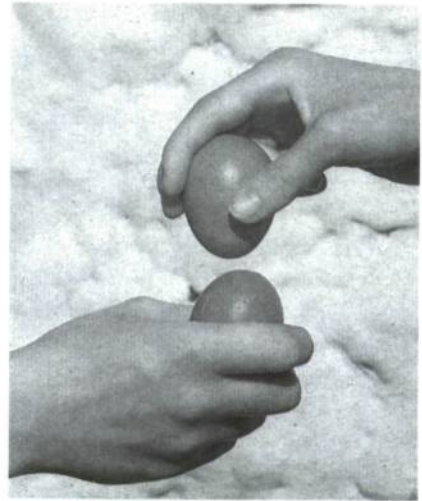

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1991

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κέντρο αποτοξίνωσης: Ε' Α.Τ. Εξαρχείων	208
Ποιοί και γιατί οδηγούνται στα ναρκωτικά	213
Κοινωνιολογία της Αστυνομίας	216
Προβλήματα από τις ένοπλες θανατηφόρες συγκρούσεις κακοποιών με αστυνομικούς	219
Παιδί και τηλεοπτική βία	223
Ηλεκτρονικοί υπολογιστές και Αστυνομία	229
Εθιμα της Λαμρής	232
Επισημάνσεις	236
Μορφές του Θείου Δράματος	244
Το πάρκο της βελόνας	246
ASINARA: Το ξενοδοχείο-φυλακή	248
Η Παναγία η Προυσιώτισσα	250
Αστυνομία στον Κόσμο	252
Θεσμοί και Πρόσωπα	254
Ιστορική Επιθεώρηση	255
Μεγάλες Δίκες	257
Ο βάρδος της Κρήτης	260
Γεγονότα και Συμβάντα	262
Υπηρεσιακά Νέα	265
Για τις ελεύθερες ώρες	268
Μιά φωνή συμπαραστάσης	269
Ημερήσιες Διαταγές	270

Οι θέσεις και οι γνώμες, που εκφράζονται
στην ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ
είναι προσωπικές και δεν δεσμεύουν το Υ.Δ.Τ.
ούτε ερμηνεύουν αναγκαστικά τις απόψεις του.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ: Μηνιαίο περιοδικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.
Διευθυντής: Αστυνόμος Α' Αλέξανδρος Βλάχος. **Αρχειοντάκης:** Υπαστυνόμος Α' Νικόλαος Πολύμερος. **Σύνταξη:** Ανθυπαστυνόμος Κων. Καραγιάννης, Π.Υ. Ελισσαίος Αρτόπουλος, Π.Υ. Μαρία Πίσκου. **Desk Top Publishing:** Π.Υ. Κων/νος Πλευριτάκης. **Διαχείριση:** Υπαστυνόμος Β' Κων. Δανούσης. **Γραμματεία:** Π.Υ. Θεοδώρα Δερδελάκου, Π.Υ. Φιλιά Δελή. **Διαφημίσεις:** Π.Υ. Φώτιος Μακροζαχόπουλος. **Αρχειό:** Π.Υ. Αφροδίτη Κοκκίνου. **Διαμερίωση:** Αρχιφύλακας Ελευθέριος Μουτσώκος, Π.Υ. Γεώργιος Βόλης. **Φωτογραφική κάλυψη:** Φωτογραφικό Συνεργείο Δ/σης Δημ. Σχέσεων/ΥΔΤ. **Φίλμς - Μοντάζ:** Α.Ε.Β.Ε. ΧΡΩΜΑ (Αθήνα, Ερμού 133). **Εκτύπωση-Βιβλιοδεσία:** Α.Ε. ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ (Αθήνα, Β. Ηρακλείου 145). **Τηλέφωνα περιοδικού:** Διευθυντής: 6916383, Αρχισυντάκτης: 8655505, Διαχείριση: 8677074, Διαφημίσεις: 8671360.

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Αριστοτέλους 175, 11251

Κέντρο αποτοξίνωσης Ε' Αστυνομικό Τμήμα Εξαρχείων

Πώς “σώθηκε” 27χρονος από το “λευκό θάνατο”
μέσα στο κελί αστυνομικού τμήματος,
με τη βοήθεια των δεσμοφυλάκων του ...αστυνομικών.

Ρεπορτάζ: Ελισσαίος Αριόπουλος

Η σύλληψη του Ιππόλυτου Τσιώκου -ενός νεαρού δέσμιου της μάστιγας του αιώνα μας, των ναρκωτικών- στάθηκε αφορμή για τη... σωτηρία του.

Το θαύμα αυτό, όσο και αν φαίνεται απίστευτο, πραγματοποιήθηκε στο ψυχρό κτίριο ενός αστυνομικού τμήματος, του Ε', που βρίσκεται στα Εξάρχεια.

Αλλά για να πάρουμε τα πράγματα από την αρχή, όλα ξεκίνησαν όταν ο Ιππόλυτος Τσιώκος επισκεύτηκε τον περασμένο Οκτώβρη τον κρατούμενο για κλοπές αδελφό του Παναγιώτη και προσπάθησε να του “πασάρει” μια δόση ηρωίνης, τυλιγμένη μέσα σε ένα περιοδικό. Το έμπειρο μάτι όμως του αστυφύλακα Λεωνίδα Μακρυγιάννη, πρώην πρωταθλητή του ακοντισμού, αντελήφθη τις ύποπτες κινήσεις του Ιππόλυτου και τον συνέλαβε.

Ακολούθησε η συνηθισμένη διαδικασία παρπομπής στη δικαιοσύνη. Κρίθηκε προφυ-

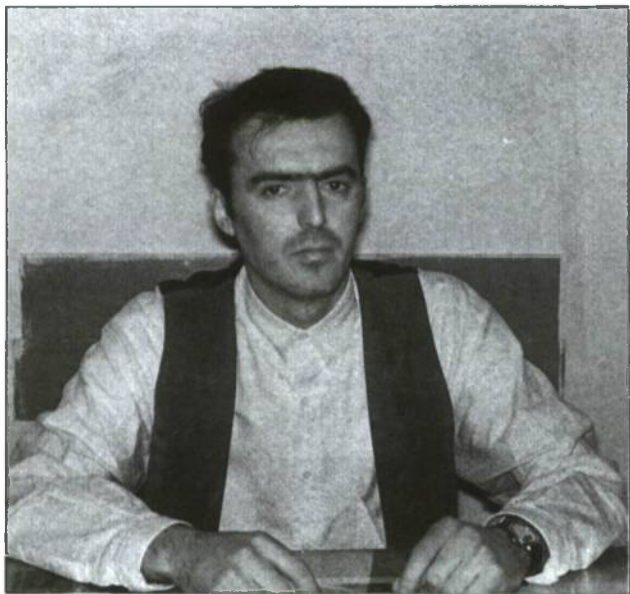
λακιστέος, αλλά για καλή του τύχη στις φυλακές του Αγίου Στέφανου Πάτρας, όπου επρόκειτο να μεταφερθεί, είχε προηγηθεί ανταρσία των κρατουμένων και αναγκαστικά πιά παρέμεινε κρατούμενος στο Ε' Αστυνομικό Τμήμα Αθηνών.

Ποιός όμως είπε ότι ο δρόμος των ναρκωτικών είναι ένας ατέλειωτος μονόδρομος, χωρίς επιστροφή. Η αγάπη, η θέληση και η συμπαράσταση είναι αρκετά εφόδια για να μπορέσει κάποιος “καταδικασμένος” να ξεφύγει από τον αργό αλλά μαθηματικά βέβαιο θάνατο, που οδηγούν τα ναρκωτικά. Ποτέ δεν είναι αργά. Φθάνει να το θέλεις πραγματικά.

Το δικό του λοιπόν μονοπάτι σωτηρίας, μέσα σ' αυτό το λασπωμένο και θανατηφόρο μονόδρομο χάραξε ο 27χρονος Ιππόλυτος Τσιώκος. Στην αξιοθαύμαστη δύναμη που επέδειξε, είχε όμως συμπαραστάτες και τη... δύναμη ενός αστυνομικού τμήματος!

Ο πρώτος άνθρωπος που κατάλαβε ότι ο Ιππόλυτος και ήθελε και μπορούσε να σωθεί από τον αργό θάνατο, ήταν ο αστυφύλακας Λεωνίδας Μακρυγιάννης, που τον είχε συλλάβει.

“Δεν περίμενα ποτέ, ότι ο άνθρωπος που με συνέλαβε θα ήταν αυτός που θα μου έσωζε κυριολεκτικά τη ζωή. Από την πρώτη στιγμή ο Λεωνίδας με πλησίασε και άρχισε να ενδιαφέρεται για μένα. Ερχόταν στο κρατητήριο και μου μιλούσε για τη ζωή, για τις ανθρώπινες αξίες και για την ξεφύλα της πρέζας. Με βοηθούσε να κρατιέμαι όρθιος τις δύσκολες στιγμές των κρίσεων. Θα ήταν όμως άδικο να ξεχάσω και όλα τα παιδιά του Τμήματος με πρώτους και καλύτερους τους κυρίους Διοικητές, που μου έδειξαν αμέριστη αγάπη, εμπιστοσύνη και κατανόηση, στον αγώνα μου να κρατηθώ στη ζωή”, θα μας εξομολογηθεί ο άνθρωπος που έπεσε από την Ακρόπολη και στάθηκε όρθιος.

Ο αποθεραπευθείς Ιππόλυτος Τσακός

Το περιοδικό μας βρέθηκε δίπλα στον άνθρωπο που γλύτωσε από τα “νύχια” της ηρωίνης και συζήτησε μαζί του πολλά ενδιαφέροντα πράγματα.

ΑΣΤΥΝ. ΕΠΙΘ. -Μπορείς να μας πεις πότε ξεκίνησες τα ναρκωτικά;

Ιππόλυτος: Ξεκίνησα το 1987.

Α.Ε. -Με αφορμή ποιο γεγονός;

Ιππόλυτος: Η αφορμή ήταν ότι τότε είχε αρρωστήσει βαρεια η μητέρα μου και κόντευε να πεθάνει. Είχα μεγάλη αδυναμία στη μητέρα μου και από τότε μου δημιουργήθηκαν τεράστια ψυχολογικά προβλήματα, που επιδεινώθηκαν με το θάνατο του πατέρα μου, στις αρχές του 1988, σε ηλικία 48 χρονών από καρδιά.

Σαν να μην έφταναν αυτά, διαπιστώνω ότι ο αδελφός μου ήταν χρήστης ναρκωτικών, στα πρώτα στάδια.

Α.Ε. -Δηλαδή μπορούμε να πούμε ότι μυήθηκες από τον αδελφό σου;

Ιππόλυτος: Οχι δεν μπορώ να το πω αυτό. Κυρίως στις παρέες της εποχής εκείνης οφείλεται και σε συνδυασμό πάντα με τα συνεχή ψυχολογικά αδιέξοδα που βρισκόμουν. Δυστυχώς, βρήκα διέξοδο στα ναρκωτικά.

Α.Ε. -Ξεκίνησες κατευθείαν με σκληρά ναρκωτικά ή με χάπια, όπως γίνεται συνήθως η αρχή;

Ιππόλυτος: Οχι δεν πήρα καθόλου χάπια. Ξεκίνησα με “μυτιές” στην αρχή. Με ηρωίνη. Δεν άργησα όμως να περάσω στις ενδοφλέβιες ενέσεις ηρωίνης. Είχα ήδη μπει στο στάδιο της εξάρτησης και ένιωθα όλο και εντονότερα την ανάγκη της “δόσης”.

Α.Ε. -Μπορείς να μου περιγράψεις, πώς ένιωθες κάθε φορά που κτύπαγες ένεση;

Ιππόλυτος: Κοίταξε, εκείνη την ώρα γίνεσαι “Θεός”. Μπορεί να τρέχεις χιλιόμετρα χωρίς να κουράζεσαι, να νιώθεις σεξουαλική ευεξία και να είσαι χαρούμενος, πολύ χαρούμενος. Μπορεί να νομίζεις ότι είσαι σε αεροπλάνο και πετάς. Όλα αυτά όμως είναι ένα φωτεινό διάλειμμα. Κρατάνε λίγο, περίπου μισή ώρα. Μετά τίποτα. Μπορεί να δεις τον αδελφό σου και να μη του μιλήσεις. Είσαι και πάλι ράκος. Θέλεις να “ξανακάνεις” οπωσδήποτε και έχεις προβλήματα -οργανικά και ψυχολογικά-, που λες “να πεθάνω, δεν είναι ζωή αυτή”. Για να σου δώσω να καταλάβεις, εναλλάσσεις δύναμη με αδυναμία. Ζωντανία και ζωή, με μαρασμό και θάνατο.

Α.Ε. -Και έφθναν τα χρήματα που έβγαζες από τη δουλειά σου για την εξασφάλιση της καθημερινής ποσότητας ηρωίνης που χρειαζόσουν;

Ιππόλυτος: Ναι, γιατί δούλευα ελαιοχρωματιστής και ήμουν καλός μάλιστα. Το φθηνότερο μεροκάματό μου ήταν 8.000, ενώ όταν έπαιρνα δουλειές μόνος μου έφταναν και τις 20.000 την ημέρα. Αλλωστε η ποσότητα ηρωίνης που αγόραζα, δεν ξεπερνούσε τις 5.000 την ημέρα.

Α.Ε. -Ήταν εύκολο να προμηθευτείς τη “δόση” σου;

Ιππόλυτος: Κατέβαινα καθημερινά στην πλατεία Εξαρχείων, όπου γίνεται χαμός ως συνήθως και εκεί “ψώνιζα”.

Α.Ε. -Είχες συγκεκριμένους προμηθευτές ή αγοράζες και από αγνώστους;

Ιππόλυτος: Συνήθως “ψώνιζα” από αγνώστους.

Σε πλησίαζαν και σε ρωτούσαν: “Θέλεις να *ψωνίσεις*,” Αν έλεγες ναι, σου λέγανε: “*Πήγαινε στη γωνία και έρχομαι*”. Και έτσι γινότανε η “δουλειά”.

Α.Ε. -*Και δεν ήταν επικίνδυνο με αυτόν τον τρόπο;*

Ιππόλυτος: Κοίταξε, επικίνδυνα είναι όλα, αφ’ ότου μπεις στο “λούκι”. Αλλωστε και από τους υποτιθέμενους γνωστούς, ήξερες μόνο μικρά ονόματα και αμφιβάλλω αν ήταν κι αυτά πραγματικά. Μόνο φάτσες γνωστές του “σιναφιού” ήξερα. Πολλούς από αυτούς τους έχω συναντήσει εδώ, όσο καιρό βρίσκομαι και έχω ενημερώσει τους αστυνομικούς ότι δεν πρόκειται για χρήστες, όπως ισχυρίζονται, αλλά “βαποράκια” και μάλιστα άτομα αδιάτακτα.

Α.Ε. -*Με ποιά τρόπο οι αστυνομικοί του Ε’ Τμήματος σε βοήθησαν στην προσπάθεια να απεξαρτηθείς;*

Ιππόλυτος: Από την πρώτη μέρα και κάθε μέρα ο Λεωνίδας ερχόταν εδώ, είχε δεν είχε υπηρεσία και με κουβέντιαζε. Επίσης όλα τα παιδιά με συντρόφευαν, μου μιλούσαν ώρες ατέλειωτες, μου έδιναν βιβλία και περιοδικά να διαβάζω, έτσι ώστε να ξεχνιέμαι και να μην πάει το μυαλό μου στα ναρκωτικά. Θυμάμαι χαρακτηριστικά τα βράδυα που ξενυκτούσαμε με τον Λεωνίδα, που μου έλεγε: “*Ιππόλυτε, άστα τα χάπια, τα παίρνεις αργότερα. Προσπάθησε...*”. Εγώ έπαιρνα θάρρος και αντιστεκόμουν στα έντονα στερπητικά προβλήματα που ένιωθα.

Α.Ε. -*Δηλαδή πιστεύεις ότι μέσα από αυτές τις ατέλειωτες, όπως λες, συζητήσεις, βοηθήθηκες;*

Ιππόλυτος: Πιστεύω πως ναι. Αν και οι πρώτες ημέρες ήταν πολύ δύσκολες. Χρειάστηκε δύο φορές να με πάνε στο νοσοκομείο για ένεση ή κάποια χάπια που μου έδωσαν εκεί. Όταν όμως γύριζα πάλι στο Τμήμα, δεν ήθελα να παίρνω αυτά τα χάπια, γιατί ζαβλακονόμουν. Προσπαθούσα να ξεχνιέμαι με διάφορους τρόπους, ώστε να αποτοξινωθώ γρηγορότερα.

Α.Ε. -*Τι ένοκωθες τις δύσκολες αυτές πρώτες μέρες;*

Ιππόλυτος: Είναι μιά φρικτή εμπειρία. Πονάνε τα κόκκαλά σου και όλοι σου οι μυς, είσαι γενικά ένα ερείπιο. Ιδρώνεις και νοιώθεις σπασμούς σε κοντινά χρονικά διαστήματα και σου έρχεται να κτυπάς το κεφάλι σου στον τοίχο.

Α.Ε. -*Πόσες ημέρες ήταν η μεγάλη έξαρση των στερπητικών φαινομένων;*

Ιππόλυτος: Γύρω στις δέκα ημέρες. Μετά

τις δέκα ημέρες σταμάτησα και τα χάπια. Βέβαια συνέβαινε να κάνω να κοιμηθώ και δύο και τρεις ημέρες. Όμως όλα τα παιδιά και οι αξιωματικοί υπηρεσίας με συντρόφευαν τα βράδυα αυτά και με “ανέβαζαν”.

Α.Ε. -*Μετά από τέσσερις μήνες που βρίσκεσαι εδώ, θεωρείς ότι έχεις απεξαρτηθεί και οργανικά και εγκεφαλικά;*

Ιππόλυτος: Ναι. Πιστεύω ότι πιά έχω “καθαρίσει”.

Α.Ε. -*Είχες προσπαθήσει ποτέ στο παρελθόν να απεξαρτηθείς κάνοντας θεραπεία μόνος ή σε κάποιο ίδρυμα;*

Ιππόλυτος: Είχα προσπαθήσει μιά φορά μόνος μου, αλλά δεν κατάφερα τίποτα.

Α.Ε. -*Οι λόγοι που τα παράτησες ήταν προσωπικοί, λόγοι αυτοκυριαρχίας ή σε πίεζαν τα “κυκλώματα”, για να μη σε χάσουν από πελάτη;*

Ιππόλυτος: Οχι, εμένα δεν με πίεζαν οι προμηθευτές. Άλλους ίσως. Εμένα τα στερπητικά συμπτώματα με διέλυαν.

Α.Ε. -*Πιστεύεις ότι οι αστυνομικοί του Ε’ Τμήματος έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην προσπάθειά σου ή θα τα κατάφερνες το ίδιο καλά και σε κάποιο ίδρυμα ή νοσοκομείο;*

Ιππόλυτος: Κοίταξε, το νοσοκομείο και το ίδρυμα νομίζω ότι δεν θα έκανε τίποτα, γιατί το παν σε κάθε τέτοια προσπάθεια, είναι η ηθική συμπαράσταση. Να νοιώθεις ότι υπάρχουν άνθρωποι που σε αγαπούν και κυρίως ότι μπορούν να σε βοηθήσουν. Εμένα, εδώ, από τους αστυφύλακες μέχρι τους Διοικητές Ασφάλειας και Τάξης, μου δείχνανε εμπιστοσύνη και αγάπη. Αγάπη, που είχα χρόνια να νιώσω. Αρκεί να σας πω ότι μετά τον πρώτο καιρό με αφήνανε να πηγαίνω στο περίπτερο απέναντι να αγοράζω εφημερίδες και περιοδικά, ακόμα να αγοράζω καφέδες από το καφενείο στη γωνία. Όπως καταλαβαίνετε δεν μπορείς να προδώσεις έτσι εύκολα την εμπιστοσύνη αυτή.

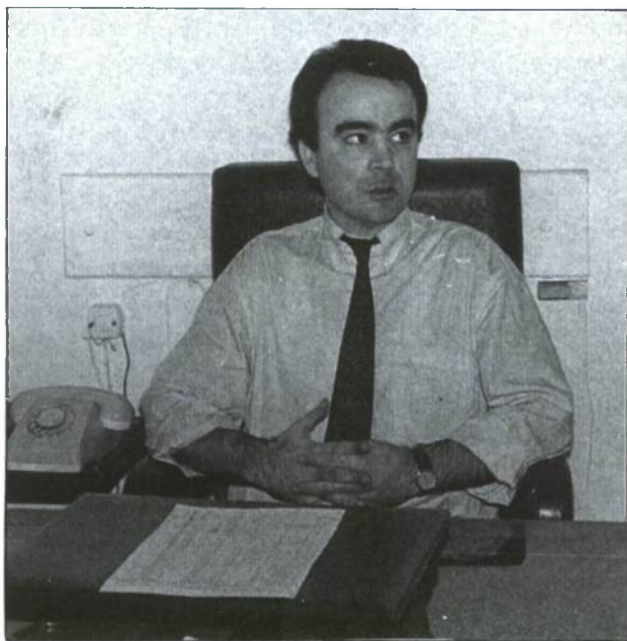
Α.Ε. -*Τώρα που όπως λες έχεις “καθαρίσει”, πώς νιώθεις βλέποντας νεαρά παιδιά σαν και σένα να συλλαμβάνονται για χρήση ναρκωτικών;*

Ιππόλυτος: Είναι αλήθεια ότι τους λυπάμαι, γιατί καταλαβαίνω το δράμα τους, επειδή έχω τις εμπειρίες. Προσπαθώ όμως να τους φέρνω το παράδειγμά μου για μίμηση για να γλιτώσουν κι αυτοί. Συγκεκριμένα αυτόν τον καιρό είναι μέσα και ένα παιδί 23 ετών που δεν είναι πολύ “προχωρημένο”. Μπορώ να πω ότι με την καθημερινή συζήτηση που του κάνω τον έχω σχεδόν “ψήσει” να με μιμηθεί. Είναι μέχρι να αρχίσεις να ξεχνάς

αυτόν το "δαίμονα". Να αρχίσει να λειτουργεί το μυαλό σου, να βλέπεις καθαρά.

Α.Ε. -Όπως μας είπαν εδώ οι αστυνομικοί, έχεις μάθει πολλά, πράγματα από τη "δουλειά" τους και μάλιστα τους βοηθάς στα τηλέφωνα, στο τηλέτυπο και σε αρκετές δουλειές του τμήματος. Θα σε ενδιέφερε να ενταχθείς στην Αστυνομία.

Ιππόλυτος: -Θα με ενδιέφερε, γιατί όλο αυτό το διάστημα που έζησα με αστυνομικούς, διαπίστωσα ότι δεν είναι έτσι όπως τους παρουσιάζουν όσοι έχουν λόγους να μην τους συμπαθούν, επειδή τους στέκονται εμπόδιο στις "δουλειές" τους. Είναι άνθρωποι με ευαισθησίες και αισθήματα και το σπουδαιότερο μοχθούν με κίνδυνο της ζωής τους να προσπείσουν την έννομη τάξη.

Ο Διοικητής του Ε' Τ.Α. Αστυνομίας Β' Παναγιώτης Δημητρουλόπουλος

Στη συνέχεια μας μίλησε ο Διοικητής του Τμήματος Ασφάλειας κ. **Παναγιώτης Δημητρουλόπουλος**, ένας από τους βασικούς συντελεστές του "θαύματος".

Α.Ε. -Κύριε Διοικητά, θα θέλαμε να μας πείτε πως κατορθώσατε να φέρετε σε αίσιο πέρας ένα τέτοιο εγχείρημα, με αποτέλεσμα ένα σχεδόν καταδικασμένο παιδί να είναι έτοιμο να επανενταχθεί "καθαρό" στο κοινωνικό σύνολο;

"Από την αρχή διακρίναμε ότι ο Ιππόλυτος είχε πολλά καλά στοιχεία και κυρίως ισχυρή θέληση και δεν μπορούσαμε να τον αφήσουμε στην τύχη του. Διαπιστώσαμε ότι άρχισε να εμφανίζει το σύνδρομο της αποστερήσεως και έπρεπε, ως συνήθως, να τον μεταφέρουμε σε νοσοκομείο, γιατί έπασχε πραγματικά. Όμως ο Ιππόλυτος δεν ήθελε να πάει σε νοσοκομείο.

πραξιτέλους 139, 185 35 πειραιας, τηλ. 41.26.218

**ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ**

Μας έλεγε: *Αφήστε με. Βοηθείστε με μόνο. Φέρτε μου εφημερίδες να διαβάζω, για να ξεχνιέμαι και θα το ξεπεράσω.* Μας απέτρεπε ο ίδιος. Καταλάβαμε ότι πρόκειται για άτομο που πίστευε ότι μπορεί να σωθεί. Από κει μετά αρχίσαμε να τον πλησιάζουμε και να τον συζητάμε, να τον βγάζουμε από το κρατητήριο και να τον φέρνουμε στα γραφεία μας, να πίνουμε καφέ μαζί, να τον νουθετούμε να λέμε διάφορα για να ξεχνιέται. Ήταν θετικός και αντιδρούσε με μια σπάνια σιγουριά. Είχε μια ισχυρή θέληση και αυτοκυριαρχία. Αυτό έπαιξε τον πρώτο ρόλο. Η δική μας προσπάθεια ήταν συμπληρωματική".

Η σκυτάλη της συζήτησής μας περνάει στον Διοικητή του Τμήματος Τάξης κ. **Σταμάτη Τσιπίνη**, στον αξιωματικό που πήρε τις πρωτοποριακές αυτές πρωτοβουλίες και δικαιώθηκε.

Α.Ε. -Κύριε Διοικητά, θα θέλαμε και τη δική σας τοποθέτηση γύρω από το πρωτοφανές αυτό γεγονός, όπου κάποιος εξαρτημένος ναρκωμανής να γίνεται καλά μέσα σε ένα αστυνομικό τμήμα με τα όποια μέσα διαθέτει, πράγμα το οποίο δεν επιτυγχάνεται σε σύγχρονα θεραπευτικά ιδρύματα αποτοξίνωσης.

"Με απλά λόγια θα ήθελα δύο σημεία να τονίσω. Το ένα είναι η διαπίστωση από την πρώτη στιγμή ότι το άτομο αυτό ήταν δεκτικό κάποιας ειδικής συμπεριφοράς από μέρους μας και το άλλο η προσπάθεια που καταβλήθηκε από το τμήμα να συνδυάσει τη θέληση με την εμπειρία, που έχουμε σαν αστυνομικοί.

Γι' αυτό από την πρώτη στιγμή, μάλλον με την παρέλευση του δεκαπενθημέρου από τότε που εκρατείτο ο Ιππόλυτος, έκανα μία μορφωτική συγκέντρωση, -όπως λέμε- και τους εξήγησα ότι έχουμε μπροστά μας μία περίπτωση ατόμου που είναι δεκτικός στην καλή συμπεριφορά.

Οργάνωσα αυτή την προσπάθεια με συναδέλφους, οι οποίοι καθημερινά τον έβλεπαν, του μιλούσαν και μου έδιναν τα ερεθίσματα από αυτήν την συνομιλία. Έβλεπα ότι καθημερινά υπήρχε αισθητή βελτίωση και ανταπόκριση από την πλευρά του. Επέκτεινα αυτήν την συμπεριφορά μου με το να του δίνω βιβλία, με το να τον αφήνω περισσότερες ώρες ελεύθερο, με αποτέλεσμα το πρώτο δίστημα τα ερεθίσματα αυτά που μου έδωσε, να με κάνουν να συνεχίσω με δική μου ευθύνη κάποιες άλλες διευκολύνσεις.

Οι διευκολύνσεις αυτές ήταν: να τον απασχολήσω με βατά προβλήματα του Αστυνομικού Τμήματος, όπως είναι το τηλέφωνο, όπως είναι η κατεύθυνση των πολιτών στα διάφορα γραφεία του Τμήματος για να εξυπηρετηθούν, ανάλογα με την περίπτωση τους, επίσης πάνω στο τηλέτυπο, απλά για του δίνω την ευκαιρία πολλές ώρες την ημέρα να ασχολείται με αυτά και να μην τρέχει το μυαλό του στο πρόβλημα που λέγεται ναρκωτικές ουσίες.

Ειλικρινά, τον τελευταίο μήνα πεισθήκαμε όλοι μας ότι πρόκειται για μια περίπτωση σπάνια και με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα και άλλοι συνάδελφοι, όπου κι αν βρίσκονται να υιοθετούν, να διαβλέπουν ότι μέσα στους ανθρώπους που κρατούμε, υπάρχουν και ορισμένα άτομα που μια καλή προσπάθεια και μια καλή συμπεριφορά μπορεί να έχει ένα θετικό αποτέλεσμα.

Ο Διοικητής του Ε' Α.Τ. Αστυνομός Α' Σταμάτης Ταπίνης

Για να επανέλθω στον Ιππόλυτο, τον τελευταίο μήνα τον διευκόλυνα ακόμα περισσότερο. Τον έβγαλα από το κρατητήριο και του παρέχωρισα ένα ειδικό δωμάτιο που διαμόρφωσα στον τρίτο όροφο για να διαμένει. Είχα πεισθεί ότι δεν επρόκειτο να κάνει κακή χρήση της εμπιστοσύνης μου.

Ετσι πλέον μέσα στους κρατούμενους ο Ιππόλυτος έπαιζε ένα σπουδαίο ρόλο, γιατί λειτουργούσε σαν ένα ζωντανό παράδειγμα για μίμηση. Όλα αυτά τα γεγονότα με γέμισαν ικανοποίηση και ένιωσα ότι ένα ακόμα Ελληνόπουλο ξέφυγε από τη λαίλαπα αυτή που λεγεται, ναρκωτικές ουσίες“.

Α.Ε. -Πιστεύετε ότι η περίπτωση του Ιππόλυτου, μπορεί να αποτελέσει το ερέθισμα και σε άλλες αστυνομικές υπηρεσίες, ώστε να βρεθούμε στην ευχάριστη θέση να επανεντάξουμε στο κοινωνικό σύνολο και άλλα “παραστρατημένα” μέλη;

“Ακούστε. Πιστεύω ότι μπορεί να γίνει αυτό, αλλά υπάρχει μια σημαντική πραγματικότητα. Τα κρατητήρια των Τμημάτων, όπως προβλέπεται από τον Νόμο, είναι καταναγκασμένα να δέχονται για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα τους κρατούμενους ναρκωμανείς και δεν έχουν ένα αρκετό χρονικό περιθώριο, ενός διμήνου ας πούμε, να φανεί ότι κάτι σημαντικό επιτελείται εκεί. Συνήθως οι κρατούμενοί μας παραμένουν δύο ή τρεις ημέρες, σπάνια μια εβδομάδα ή δέκα ημέρες και ως εκ τούτου μέσα στον λίγο αυτό χρόνο δεν μπορεί να επιχειρηθεί κάτι συστηματικά. Στις περιπτώσεις όμως που οι αστυνομικοί με την εμπειρία τους διαπιστώσουν ότι έχουν να κάνουν με άτομα του διαθέτουν καλά στοιχεία αξίζει να ασχοληθούν με αυτά και πέραν των συνηθισμένων καθηκόντων τους”.

Σε λίγες μέρες ο Ιππόλυτος θα αφεθεί ελεύθερος με απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου.

Η ζωή άρχισε να του χαμογελά ξανά όπως παλιά. Η δουλειά του τον περιμένει για μια κανούργια επαγγελματική σταδιοδρομία, χωρίς το άγχος πια της συγκέντρωσης χρημάτων για το “ταξίδι”.

Ο Ιππόλυτος και οι φίλοι του, του Ε' Αστυνομικού τμήματος, σιωπηλά και σεμνά, χωρίς τυμπανοκρουσίες και φανφάρες, έδωσαν σε όλους μας ένα μήνυμα και μας έδειξαν ένα δρόμο.

Σε μας μένει μόνο να το αξιοποιήσουμε. Ιππόλυτε, καλό δρόμο.

Αστυνομικοί του Ε' Τμήματος, ευχαριστούμε...

ΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΟΔΗΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Ιωάννου ΡΟΥΜΠΑ, Τοξάρκου τ. Χαροφυλακής ε.α.

Το μεγάλο και καυτό πρόβλημα των ναρκωτικών είναι γνωστό και δεδομένο. Είναι όμως πολύ παρακινδυνευμένο να καθοριστούν τα άτομα εκείνα, που, λόγω ειδικών χαρακτηριστικών και ιδιοτήτων, γίνονται ναρκομανή.

Δεν υπάρχουν συγκεκριμένα στοιχεία και επιστημονικά αποδεδειγμένα, που να καθορίζουν τις κατηγορίες των νέων ανθρώπων, που είναι λιγότερο ή περισσότερο επιρρεπείς στις ναρκωτικές ουσίες. Πάντως ο Γάλλος ψυχίατρος ΜΑΡΚ ΒΑΛΕΡ, Διευθυντής του Κέντρου Αποτοξίνωσης, ισχυρίζεται ότι, "δεν υπάρχει κανένα κριτήριο κοινωνικοπολιτικό, όμως τα κορίτσια φαίνεται ότι είναι λιγότερο ευαίσθητα από τα αγόρια. Εξ άλλου, ένα 10% από τα παιδιά, που ήρθαν σε επαφή με κάποια ναρκωτική ουσία, κατάντησαν τοξικομανείς".

Είναι γνωστό, ότι, κάποτε, ναρκομανείς ήταν συνήθως άτομα του υποκόσμου, που ανήκαν στις κατώτερες επαγγελματικές και κοινωνικές τάξεις. Τώρα η χρήση ναρκωτικών χτυπάει όλες τις πόρτες, έχει διαδοθεί στη μικροαστική τάξη, στους τυχάρπαστους νεόπλουτους, που δεν κατόρθωσαν να αφομοιώσουν ψυχολογικά

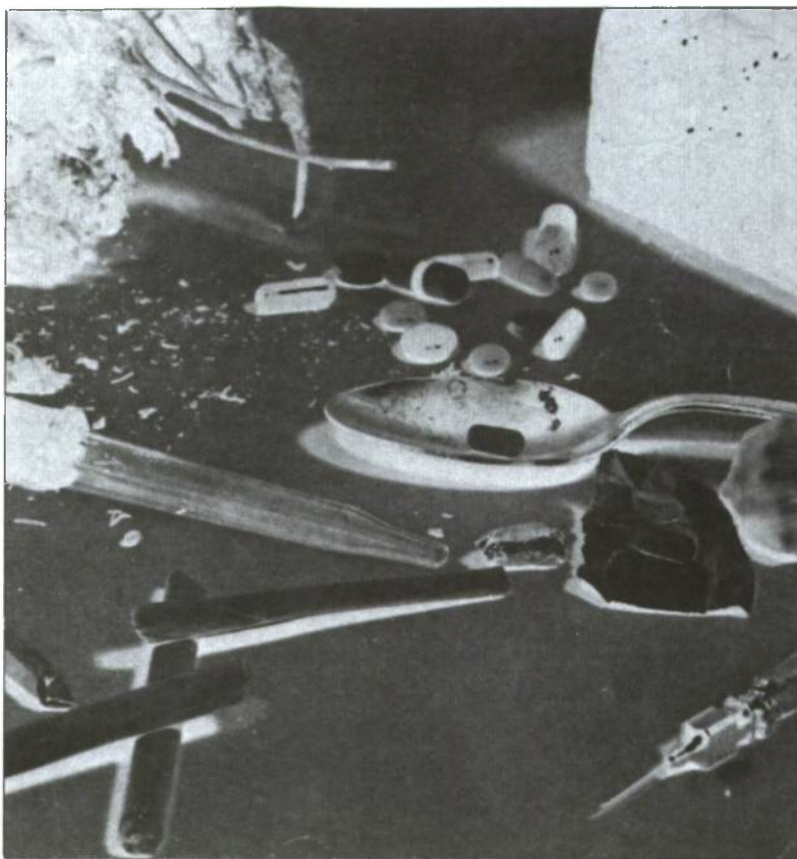
την επιτυχία τους, στους ψευδοδιανοούμενους χωρίς νόηση, στους καλλιτέχνες χωρίς ταλέντο και χωρίς ανασταλτικά, στους κάθε κοινωνικής προέλευσης εκθρούς του "κατεστημένου" με την ευρύτερη έννοια (αμφισβητίες, ψευτοναρχικοί, ομοφυλόφιλοι, κ.λπ).

Επίσης ο Δρ. Ψυχολόγος-Κοινωνιολόγος Γ.

Πιπερόπουλος, καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, που ασχολήθηκε επί δεκαετία στις Η.Π.Α. με θέματα ναρκομανών, διαπίστωσε ότι το πρόβλημα τους δεν διακρίνεται με βάση το χρώμα της επιδερμίδας, την κοινωνικό - οικονομική θέση του ατόμου και της οικογένειάς του, τις θρησκευτικές του παραδόσεις ή και αυτή ακόμη την εθνικότητά του και τις πολιτικές του πεποιθήσεις. Πλάι-πλάι με το νεαρό απόκληρο Νέγρο ή

Πορτορικανό, βουλιάζει στον απύθμενο κόσμο της ναρκομανίας ο λευκός γιός του βιομηχάνου, η κόρη του τραπεζίτη, τα παιδιά του Αστυνομικού Διευθυντή και του πανεπιστημιακού δασκάλου. Η ναρκομανία αγκαλιάζει θανάσιμα όλες τις ηλικίες.

"Είδα τον σαρανταπεντάρη ηρωϊνομανή να διδάσκεται από τον εικοσάχρονο πρώην φοιτητή της ιατρικής, και την κοπέλα από το καλό

σπίτι που παραστράτησε ν' ακούει έκθαμβη τη βρωμιά της ζωής από την πόρνη..."

Ειδικές όμως μελέτες και παρατηρήσεις, που έχουν γίνει σε ναρκομανείς, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν ορισμένοι παράγοντες, που ασκούν κάποια επίδραση στην προσωπικότητα του ατόμου, όπως είναι:

1. Όσοι θέλουν να αντιμετωπίσουν διάφορες καταστάσεις και προβλήματα στη ζωή τους, που έχουν την ψευδαίσθηση ότι θα τα καταφέρουν με τα ναρκωτικά, π.χ. οι φοιτητές ή μαθητές παίρνουν διεγερτικά για να μένουν ξάγρυπνοι και να διαβάσουν, οι οδηγοί οχημάτων για να καταπολεμήσουν την κόπωση, οι γυναίκες για να καταπολεμήσουν την παχυσαρκία και να ρίξουν κιλά (με αμφεταμίνες που κόβουν την όρεξη). Βέβαια αυτός ο τρόπος που επιλέγουν για την αντιμετώπιση των προβλημάτων τους είναι ο χειρότερος, διότι τα ναρκωτικά δεν λύνουν τα προβλήματα αλλά τα περιπλέκουν και καταστρέφουν τελικά τους χρήστες.

2. Οι νέοι που ελκύονται από ό,τι μυστηριώδες και απαγορευμένο. Γι αυτό οι γονείς και οι μεγάλοι πρέπει να απομυθοποιήσουν με πειστικότητα τα ναρκωτικά για να χάσουν τη γοητεία που ασκούν στα παιδιά.

Πολλοί ειδικοί γιατροί υποστηρίζουν ότι η ανάγκη της ταξικομανίας ανάγεται συχνά στην παιδική ηλικία. Αν για παράδειγμα έχουν δώσει σ' ένα μωρό ηρεμιστικά για να μη κλαίει και να κοιμηθεί, μεγαλώνοντας το παιδί αυτό ανακτά ενστικτωδώς το αίσθημα και προσπαθεί να ξαναβρεί με κάθε μέσο την "ευφορία" της νηπιακής ηλικίας. Οι γονείς επίσης δεν πρέπει να παραγνωρίζουν τον ρόλο της παρέας του παιδιού και την ανάγκη

της προσαρμογής προς αυτή.

Μπορούμε να πούμε ότι οι νέοι παρασύρονται στα ναρκωτικά για τους εξής κυρίως λόγους:

- α. Για να μπορέσουν να διασκεδάσουν.
- β. Για να αποκτήσουν νέες εμπειρίες, ιδιαίτερες αισθήσεις και μοντέρνους τρόπους ζωής, "το κάτι άλλο".
- γ. Για να ξεφύγουν από το κατεστημένο, να ξεχωρίσουν από τους μεγαλύτερους και γενικά να αντιδράσουν στον τρόπο ζωής, που επιβάλλει η εποχή μας.
- δ. Για να γίνουν αποδεκτοί στη παρέα, που κάνει χρήση ναρκωτικών και να επικοινωνούν καλύτερα.
- ε. Για να ξεπεράσουν κάποιο πρόβλημα ή αδυναμία και
- στ. Από περιέργεια και προοδευτισμό, από μίμηση και μόδα, από άγνοια.

Δυστυχώς οι πειρασμοί είναι πολλοί και έντονοι. Δεν ξέρει ο νέος που θα τους συναντήσει και με ποιά μορφή. Οι έμποροι του λευκού θανάτου έχουν απλώσει τα πλοκάμια τους παντού και είναι αδίστακτοι. Θέλουν να αυξήσουν την πελατεία τους και λανσάρουν το θανάσιμο εμπόρευσμά τους στα μπάρ, στις καφετέριες "της μόδας", στις ντισκοτέκ, στα φιλικά πάρτυ και οπουδήποτε αλλού, όπου συχνάζουν οι νέοι.

Εκμεταλλευόμενοι τις αδυναμίες και τις τάσεις των νέων, που αναφέραμε παραπάνω, τους πλησιάζουν κάπως έτσι: "Εσύ δεν θα καπνίσεις, θα μείνεις καθυστερημένος, μη προοδευτικός (βαριά κατηγορία), μη φοβάσαι, μην ακούς τι σου λένε, δεν παθαίνεις τίποτα, γιατί να μην απολαύσεις κι εσύ την ηδονή και τη χαρά της ζωής;". Αν συναντήσουν κάποια αντίδραση ή διστακτικότητα, γίνονται

πιό φορτικοί και κυνικοί: "Εσύ άνδρας τώρα ή γυναίκα φτασμένη, τι φοβάσαι τη μαμά, έλα δεν θα μάθει τίποτα" και άλλα παρόμοια, ώσπου να κάμψουν την αντίστασή του και να ενδώσει στον πειρασμό. Με αυτούς και άλλους τρόπους καταφέρνουν να πιάσουν στα δίκτυά τους τους αφελείς και άπειρους νέους, οπότε αρχίζει και το αληθινό μαρτύριό τους.

Πρώτα τους εκβιάζουν για να υποταχθούν και μετά, φοβούμενοι να μη μαθευτεί ότι πήραν ναρκωτικά, δέχονται να ξαναπάρουν και να ξαναπάρουν μέχρι να τους γίνει συνήθεια και να το ζητάνε μόνοι τους. Κοπέλλες που έπεσαν στα χέρια των αδίστακτων αυτών εμπόρων, οδηγήθηκαν στην ανηθικότητα και την πορνεία για να κερδίσουν βρώμικα χρήματα, τα οποία έπερναν οι διάφοροι σωματέμποροι που τις εκμεταλλεύονταν για να τις προμηθεύσουν τη δόση τους. Έτσι οι νέοι και οι νέες παγιδεύονται και ακολουθούν ένα δρόμο χωρίς επιστροφή και περνούν σ' ένα χώρο χωρίς διέξοδο και ελπίδα σωτηρίας.

Πολλοί προσπαθούν να δικαιολογήσουν την φυγή στα ναρκωτικά με διάφορες αιτιάσεις, που αναφέρονται στις κοινωνικές συνθήκες της εποχής μας. Είναι γεγονός ότι η εποχή μας είναι πιεστική και αγχώδης και οι συνθήκες της ζωής, που διαμορφώθηκαν από την τεχνολογική πρόοδο και ανάπτυξη προβάλλονται σαν αιτία όλων των αντικοινωνικών τάσεων και φαινομένων. Το βέβαιο όμως είναι ότι ο σημερινός άνθρωπος έχει χάσει τα ηθικά ερείσματα και παραμένει στο κενό, που δημιουργούν γύρω του η αμφισβήτηση και η αβεβαιότητα. Και σ' αυτή την κατάσταση έχουν συντελέσει, αναμφισβήτητα, οι εξής παράγοντες:

α. Η χαλάρωση των δεσμών της οικογένειας και η μείωση εκείνης της ζεστασιάς, που χαρακτήριζε τα μέλη της με τις κοινές προσπάθειες για την αντιμετώπιση των διαφόρων προβλημάτων.

β. Η μείωση της εμπιστοσύνης προς το Σχολείο και η έλλειψη κατάλληλης ενημέρωσης από το δάσκαλο για τα καταστρεπτικά αποτελέσματα που έχει η χρήση των ναρκωτικών.

γ. Η χαλάρωση των δεσμών με την εκκλησία. Γενικά η εγκατάλειψη και απομάκρυνση από τις παραδοσιακές αξίες και αρχές, η λοξοδρόμηση από τις ρίζες μας, δημιουργούν το μεγάλο κενό και προδιαθέτουν το άτομο στα ναρκωτικά, στον ψεύτικο κόσμο της πρόσκαιρης ηδονής και απόλαυσης με όλες τις

επακόλουθες αντικοινωνικές συνέπειες. Γι' αυτό καλύτερος και προσφορώτερος τρόπος άμυνας είναι η θωράκιση του ατόμου με αρχές και αξίες που δίνουν νόημα και περιεχόμενο στη ζωή. Η σωστή, επίσης, ενημέρωση που θα αναπτύξει μηχανισμούς αυτοάμυνας και αντισώματα στους νέους για να μην είναι ευάλωτοι στην μεθοδευμένη μήυση που τους παγιδεύει καθημερινά.

Το σλόγκαν που κυκλοφορεί τον τελευταίο καιρό στην Ευρώπη και την Αμερική είναι χαρακτηριστικό: "Μιλήστε στα παιδιά σας για τα ναρκωτικά, πριν τους ψυθιρίσουν οι άλλοι γι' αυτά". Είναι ένα σλόγκαν που επιτήδεια κυκλοφόρησαν οι ειδικοί ψυχίατροι, γιατί είναι διαπιστωμένο ότι τα παιδιά πρέπει να πληροφορηθούν για τους κινδύνους, που караδοκούν γύρω τους, από τα πρόσωπα του άμεσου οικογενειακού περιβάλλοντος, τα οποία πρέπει να είναι τα σωστά πρότυπά τους και πρέπει πάντα να πλησιάζουν και να μιλούν σ' αυτά με αληθινή αγάπη.

Όσο υπάρχουν μερικά πράγματα, τα οποία πρέπει να γνωρίζουν οι γονείς, πριν αρχίσουν να ενημερώνουν τους εφήβους, ώστε να διαβρώσουν τον μύθο για τις ναρκωτικές ουσίες. Για παράδειγμα πρέπει να γνωρίζουν, ότι και τα ελαφριά ναρκωτικά, όπως το χασίς και η μαριχουάνα, και τα σκληρά, όπως η ηρωίνη και η κοκαΐνη, οδηγούν στον ίδιο κίνδυνο, παρά το ότι δεν προκαλούν τις ίδιες σωματικές αντιδράσεις και την ίδια εξάρτηση. Να ξέρουν, πάντως, ότι οι νέοι ξεκινάνε με ελαφριά ναρκωτικά, διότι τα βρίσκουν εύκολα, σχεδόν παντού και σε τιμές που είναι μέσα στο ισχνό χαρτζιλίκι τους. Αλλά ας μη γελιόμαστε. Και σ' αυτού του είδους τα ναρκωτικά δημιουργείται εξάρτηση. Και αν η ηρωίνη ή η κοκαΐνη είναι σε θέση να κάνουν αμέσως σκλάβους τους νέους, ωστόσο και τα ελαφριά μπορούν να γίνουν -και γίνονται- το πρώτο σκαλοπάτι, ο προθάλαμος, που θα οδηγήσει τον χρήστη σε πιο σκληρούς παραδείσους. Το συμπέρασμα είναι ένα και καθοριστικό.

Τα ναρκωτικά είναι μονόδρομος, που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στον όλεθρο και την καταστροφή, στο Ψυχιατρείο ή κάπου αλλού μονιμότερα: στο Νεκροταφείο.

Η επιστροφή και η σωτηρία είναι σπάνια και πολύ δύσκολη. Τα ναρκωτικά, έστω και τα αθώτερα, δεν απελευθερώνουν τον άνθρωπο, αλλά τον συντρίβουν, τον εξαθλιώνουν και τον σκοτώνουν.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

του Δρα Δ. Σμοκοβίτς.

Η κοινωνιολογία είναι μία από τις βασικές κοινωνικές επιστήμες και για μερικούς αποτελεί την πιο συνθετική από αυτές.

Για το σύγχρονο και σκεπτόμενο άνθρωπο, η στοιχειώδης γνώση κοινωνιολογίας θεωρείται απαραίτητη. Αντικείμενο της κοινωνιολογικής μελέτης φυσικά είναι η ίδια η κοινωνία.

Η επιστήμη αυτή μπορεί να χωριστεί σε δύο μεγάλα τμήματα:

α) στην γενική κοινωνιολογία, που αποτελείται από ένα πλήθος θεωριών για την κοινωνία και είναι η κοινωνιολογία που διδάσκεται και στο λύκειο και

β) στην εφαρμοσμένη κοινωνιολογία, που θέτει σε εφαρμογή όλες τις βασικές κοινωνιολογικές θεωρίες έτσι ώστε να επιτευχθεί κάποιο αποτέλεσμα. Στο τμήμα αυτό ανήκουν για παράδειγμα η κοινωνιολογία του δικαίου (διδάσκεται στις νομικές σχολές), η κοινωνιολογία της θρησκείας (διδάσκεται στις θεολογικές σχολές), η βιομηχανική κοινωνιολογία (διδάσκεται στις σχολές διοίκησης οικονομίας) κ.λ.π.

Η στρατιωτική κοινωνιολογία (ή κοινωνιολογία των Ενόπλων Δυνάμεων) αποτελεί και αυτή κλάδο της εφαρμοσμένης κοινωνιολογίας. Αναπτύχθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και έγινε ευρύτερα γνωστή στη δεκαετία του 1950. Ο στρατιωτικός κοινωνιολόγος έχει σαν έργο να εντοπίσει και να διερευνήσει τα υπάρχοντα προβλήματα στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων και να εισηγηθεί στην ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων τη λήψη μέτρων για την επίλυση των προβλημάτων αυτών, με σκοπό την αύξηση της επάρκειας και της αποτελεσματικότητάς τους.

Με την πάροδο του χρόνου, σιγά και σταδιακά, άρχισε να διαχωρίζεται η κοινωνιολογία των Ενόπλων Δυνάμεων σε επιμέρους τμήματα, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες του κάθε Σώματος. Έτσι π.χ για το ναυτικό δημιουργήθηκε η κοινωνιολογία των ναυτικών (Navy Sociology), λόγω της ιδιαιτερότητας που έχει το ναυτικό (και το κάνει να διαφέρει από τις άλλες ένοπλες δυνάμεις), αφού για αρκετές ημέρες το άτομο που υπηρετεί στο ναυτικό και βρίσκεται πάνω σε καράβι, χάνει την επαφή του με την ευρύτερη κοινωνία για όσο διάστημα ταξιδεύει.

Με αυτό τον τρόπο και λόγω των δικών της ιδιαιτεροτήτων, δημιουργήθηκε ειδικά για την Αστυνομία το τμήμα εκείνο της κοινωνιολογίας των ενόπλων δυνάμεων που έχει την ονομασία Κοινωνιολογία της Αστυνομίας.

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΥ.

Στη βιομηχανική κοινωνιολογία ο βιομηχανικός κοινωνιολόγος εργάζεται για την μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα μιας βιομηχανικής μονάδας. Πιο συγκεκριμένα, εργάζεται για την ύπαρξη ομόνοιας μεταξύ των εργαζομένων και αρμονίας στην δράση της μονάδας, έτσι ώστε η μονάδα να λειτουργεί χωρίς προβλήματα και να προοδεύει διαρκώς.

Έτσι, και ο στρατιωτικός κοινωνιολόγος εργάζεται για τη μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα και πρόοδο των ενόπλων δυνάμεων. Ας σημειωθεί, ότι η παραδοχή αυτή ισχύει σε παγκόσμιο επίπεδο. Ο αστυνομικός κοινωνιολόγος (ανεξάρτητα εθνικότητας) έχει σαν σκοπό και εργάζεται για την αποτελεσματικότητα της αστυνομίας.

Εδώ ίσως κάποιος να προβάλει τη σκέψη ότι υπεύθυνοι για την αποτελεσματική πορεία του αστυνομικού έργου είναι οι ίδιοι οι αξιωματικοί του αστυνομικού σώματος. Κανείς δε θα διαφωνήσει. Οι αξιωματικοί της α-

στυνομίας μετεκπαιδεύονται είτε εδώ, είτε στο εξωτερικό και αποκτούν τις κατάλληλες γνώσεις για να αντιμετωπίσουν τα διάφορα πολύπλοκα προβλήματα της αστυνομίας και να βοηθήσουν την δημιουργική εξέλιξη και πρόοδο της αστυνομίας.

Ενα πρόβλημα, όμως, που κάνει την εμφάνισή του είναι ότι οι γνώσεις που οι μετεκπαιδευόμενοι αξιωματικοί λαμβάνουν, είναι αυστηρά εξειδικευμένες. Άλλοι ειδικεύονται στην εγκληματολογία, άλλοι στον τουρισμό, άλλοι στην ασφάλεια πόλεων, άλλοι στην δίωξη των ναρκωτικών κ.λπ.

Ο αστυνομικός κοινωνιολόγος στο σημείο αυτό διαφοροποιείται από ένα αξιωματικό αστυνομίας. Είναι απαλλαγμένος από τις, συχνά περιοριστικές γνώσεις των ειδικοτήτων και με επιστημονικές μεθόδους ασχολείται με τις εσωτερικές διαδικασίες της αστυνομίας.

Εξυπηρετεί τη ανάγκη για μια πιο αποτελεσματική και επιστημονική αντιμετώπιση των οργανωτικών, ανθρώπινων και κοινωνικών προβλημάτων της αστυνομίας, προβλήματα που πρέπει να εξετάζονται με μέθοδο και προγραμματισμό. Χωρίς τον αστυνομικό κοινωνιολόγο τα προβλήματα αυτά ή παραμένουν άλυτα ή επιλύονται εμπειρικά με κριτήρια συναισθηματικά και συχνά μονόπλευρα.

Η γνώμη ενός αξιωματικού της αστυνομίας για κάποιο πρόβλημα σίγουρα είναι σεβαστή και αξιοπρόσεκτη. Δεν παύει όμως η άποψη του αυτή να είναι υποκειμενική, βασισμένη σε εξειδικευμένες γνώσεις και σε προσωπικά βιώματα και εμπειρίες. Δεν είναι μια θεμελιωμένη, επιστημονική, αντικειμενική άποψη, όπως αυτή του αστυνομικού κοινωνιολόγου. Γι' αυτό, το βάρος της προσοχής της διοίκησης της αστυνομίας θα πρέπει να πέφτει ιδιαίτερα στις απόψεις του τελευταίου, όταν ετοιμάζεται να πάρει αποφάσεις για τη λύση σημαντικών προβλημάτων της αστυνομίας.

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ.

Η κοινωνιολογία της αστυνομίας θα πρέπει να στέκεται με ιδιαίτερο σκεπτικισμό απέναντι στις όποιες κατευθύνσεις των μέσων μαζικής ενημέρωσης (ΜΜΕ). Τα ΜΜΕ είναι γνωστό ότι πολύ εύκολα μπορούν να επηρεάσουν και να καθοδηγήσουν τη κοινή γνώμη με μια έξυπνη στρατηγική και μια συντονισμένη δράση. Όμως αυτό δε σημαίνει ότι αυτή η καθοδήγηση μεθοδεύεται πάντα για το καλό και το διαφωτισμό της κοινωνίας και με προθέσεις πάντα αγαθές.

Οι δημοσιογράφοι αυτοί, που εμφανίζονται συχνά ως επικριτές του αστυνομικού συστήματος και ως φωτισμένοι σωτήρες, που μπορούν με τις λύσεις που προτείνουν να αλλάξουν τη λειτουργία της αστυνομίας προς το καλύτερο από τη μια μέρα στην άλλη,

είναι οι ίδιοι που νομίζουν ότι μπορούν μέσα από ένα άρθρο να επιλύσουν και οποιοδήποτε άλλο πρόβλημα της κοινωνίας.

Άρθρα που είναι φτιαγμένα με βάση τις όποιες φήμες, χωρίς να έχει προηγηθεί κάποια συστηματική και σε βάθος έρευνα, και που μόνο σκοπό έχουν να εντυπωσιάσουν το κοινό τους, πρέπει να στερούνται της προσοχής του αστυνομικού κοινωνιολόγου και πολύ περισσότερο της προσοχής της διοίκησης της αστυνομίας κατά τη διαδικασία λήψεως καίριων αποφάσεων για τη μελλοντική πορεία της Αστυνομίας.

Επίσης, όσον αφορά την εσφαλμένη ενημέρωση από μέρους των δημοσιογράφων (κατ' επέκταση και των ΜΜΕ) για την πορεία και την αποτελεσματικότητα του έργου της αστυνομίας, είναι δυνατό να ξεπεραστεί όταν η ίδια η αστυνομία αποφασίσει να δημιουργήσει ένα δραστήριο τμήμα δημοσίων σχέσεων, που θα είναι σε θέση να πληροφορήσει οποιαδήποτε στιγμή τη κοινωνία για τα τεκταινόμενα στο χώρο της αστυνομίας. Δεν πρέπει δηλαδή η αστυνομία να συνεχίσει το παθητικό της ρόλο στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης, αλλά θα πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες για την σωστή ενημέρωσή της αξιοποιώντας και χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα δημοσιότητας που τις προσφέρονται ιδιαίτερα σήμερα.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΙΩΣΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ενα βασικό έργο που η αστυνομία έχει να επιτελέσει στις μέρες μας, είναι η δίωξη του εγκλήματος. Η εγκληματικότητα σε παγκόσμιο επίπεδο, παρ' όλες τις προσπάθειες της αστυνομίας, διογκώνεται διαρκώς. Παράλληλα η μορφή του εγκλήματος δεν είναι μία, αλλά πολλές και συνεχώς πολλαπλασιαζόμενες και ο αστυνομικός θα πρέπει

να είναι έτοιμος να τις αντιμετωπίσει με επιτυχία όλες.

Ο αστυνομικός όμως δεν είναι ένα ρομπότ, που το μόνο που πρέπει να τον απασχολεί είναι η σύλληψη των εγκληματιών. Θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψη ότι είναι και αυτός άνθρωπος, με ποικίλες σκέψεις και συναισθήματα και που έρχεται σε άμεση επαφή με την ευρύτερη κοινωνία ίσως περισσότερο από κάθε άλλο υπάλληλο.

Εδώ μπορεί να υπάρξει ένα σοβαρό θέμα που πρέπει να απασχολήσει την κοινωνιολογία της αστυνομίας: Τι θα κάνει ο αστυνομικός, όταν ανακαλύπτει πως το άτομο με το οποίο είχε φιλικές σχέσεις, είναι εγκληματίας; Μήπως θα τον συλλάβει με την απειλή του όπλου του και εν ανάγκη θα τον πυροβολήσει; Η μήπως ο αστυνομικός δεν θα ξέρει πώς να αντιδράσει;

Πρόσφατα, έγινε ένα πολύ σημαντικό πείραμα σε μια χώρα. Σε έναν αριθμό αστυνομικών τμημάτων έβαλαν για ορισμένο διάστημα μερικά σκυλιά. Μέσα σ' αυτό το διάστημα οι αστυνομικοί των τμημάτων αυτών δέθηκαν συναισθηματικά με τα σκυλιά. Όταν κρυφά δόθηκε ένα φάρμακο στα σκυλιά που τα έκανε να αρχίζουν να τρέμουν, και όταν αμέσως βγήκε εντολή που έλεγε ότι τα σκυλιά έπρεπε να εκτελεστούν, κανείς αστυνομικός απ' αυτά τα τμήματα δεν ήθελε να κάνει κάτι τέτοιο.

Το πείραμα αυτό είναι σημαντικότατο και θα πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπ' όψη. Θα πρέπει να γίνει κατανοητό ότι ο αστυνομικός δεν είναι στρατιώτης που βρίσκεται σε θέση μάχης. Για ένα στρατιώτη δημιουργούνται τελείως διαφορετικές συναισθηματικές καταστάσεις που τον κάνουν να πατήσει την σκανδάλη, χωρίς να έχει τον παραμικρό ενδοιασμό.

Συμβαίνει σε ορισμένες χώρες, λόγω ειδικών συνθηκών που υπάρχουν σ' αυτές, ούτε καν να γίνεται λόγος για την συναισθηματική κατάσταση του αστυνομικού. Στην πόλη του Σαν Φραντσίσκο για παράδειγμα, το οργανωμένο έγκλημα είχε φτάσει σε σημείο να σκοτώνει αστυνομικούς (σε συμπλοκές), πριν καλά-καλά οι τελευταίοι προλάβουν να φωνάξουν την λέξη "ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ". Για τον λόγο αυτό βγήκε διαταγή από το διοικητή της αστυνομίας, όποιος κρατάει όπλο να εκτελείται αμέσως, χωρίς να είναι απαραίτητη η λεκτική προειδοποίηση "ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ". Αναγκασμένοι δηλαδή από αυτή τη δυσμενή κατάσταση, οι αστυνομικοί θα πρέπει να είναι ψυχροί και αποφασιστικοί.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Προβλήματα όπως τα παραπάνω καλείται να λύσει η κοινωνιολογία της αστυνομίας, η οποία έχει σαν μοναδικό σκοπό να αυξήσει την επάρκεια και την αποτελεσματικότητα της αστυνομίας. Ειδικότερα, η κοινωνιολογία της αστυνομίας φιλοδοξεί στο να δημιουργηθούν ειδικοί επιστήμονες για να αντιμετωπίσουν τα σύγχρονα προβλήματα της αστυνομίας. Ομως, και οι αξιωματικοί της αστυνομίας πρέπει είναι εφοδιασμένοι με κοινωνιολογικές βάσεις και προσανατολισμούς γιατί έτσι οι αποφάσεις τους πραγματικά θα βοηθήσουν στη βελτίωση της αστυνομίας και στη βελτίωση

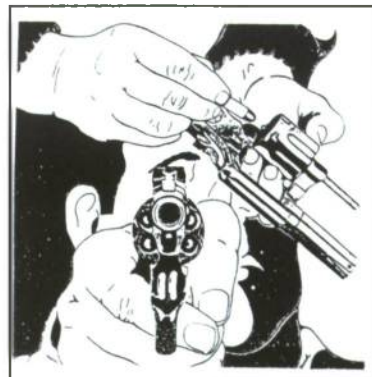

των σχέσεων μεταξύ πολιτών και αστυνομίας, προς όφελος όλης της κοινωνίας. Απαραίτητα, θεωρούμε, τα επιμορφωτικά σεμινάρια σε θέματα που καλύπτουν οι τομείς της Εγκληματολογίας και της Αποκλίνουσας Συμπεριφοράς, τομείς που σε Αγγλο-Σαξωνικά εκπαιδευτικά συστήματα διδάσκονται σε τμήματα κοινωνιολογίας. Επαγγελματικοποίηση του Σώματος της Αστυνομίας περιλαμβάνει και καλύτερη γνώση των μορφών, των αιτιών και των προσπαθειών εξάλειψης της εγκληματικής και γενικότερα αντικοινωνικής συμπεριφοράς. Οπως, επίσης, οφείλεται μία ακριβής και ανενδοίαστη προσέγγιση στην ψυχοκοινωνική της υπόσταση, όπως αυτή δημιουργείται από τις εμπειρίες του επαγγέλματος.

Τέλος, μια συνεργασία ειδημόνων και αρμοδίων διοικητικών φορέων, θα καθόριζε την ιεράρχηση διαφόρων ερευνητικών αναγκαιοτήτων. Τα ερευνητικά εργαλεία των κοινωνικών επιστημών (δειγματοληπτική επισκόπηση, ανάλυση ντοκουμέντων, θεματογραφικές αναλύσεις, επιτόπια έρευνα κ.λπ.) θα μπορούσαν να ριζούν αρκετό, αν όχι άπλετο, φως σε πλήθος συναφών ερωτημάτων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΝΟΠΛΕΣ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΚΑΚΟΠΟΙΩΝ ΜΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ

ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ Α' ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΑΙΤΑΡΗ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥ ΝΟΜΙΚΗΣ - ΔΗΜ. ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤ. ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Τα πρόσφατα κρούσματα δολοφονικής εν ψυχρώ εκτέλεσης οικογενειάρχων αστυνομικών, κατά την εκτέλεση του καθήκοντός τους, (Αστ/κες Λουκάς Παπαλουκάς και Δημήτριος Βούλγαρης, στη Λ. Αλεξάνδρας την 24-8-1990 και Ανθ/μος Νικόλαος Τσιμπούρας, στην Παιανία την 1-2-1991) από κακοποιούς, βύθισε τις οικογένειές τους αλλά και τη μεγάλη αστυνομική οικογένεια στο πένθος.

Η μεγάλη συχνότητα παρόμοιων περιστατικών, έδωσε αφορμή για προβληματισμό, προκάλεσε ανησυχία για το μέλλον και έφερε ξανά στην επιφάνεια το χρόνιο θέμα των οδυνηρών συνεπειών και προβλημάτων που ανακύπτουν από τις ένοπλες αναμετρήσεις, ιδία τις θανατηφόρες, μεταξύ αστυνομικών και κακοποιών, που είναι κλάδος μιάς ειδικότερης κατηγορίας του όλου πλέγματος των προβλημάτων, τα οποία γεννώνται από την οπλοφορία και οπλοχρησία των αστυνομικών (τα θέματα αυτά αναλύθηκαν διεξοδικά σε άρθρα προηγούμενων τευχών της Αστυνομικής Επιθεώρησης).

Γύρω από τα χρονικά της δολοφονίας των παραπάνω Αστυνομικών εγράφησαν πολλά δημοσιεύματα στον τύπο. Από αυτά, ξεχωριστό ενδιαφέρον για το αντικείμενο της έρευνάς μας παρουσιάζει αυτό που ακολουθεί:

"ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΕ ΣΤΑ 2 ΜΕΤΡΑ - ΑΟΠΛΟΣ Ο ΑΤΥΧΟΣ ΑΝΘΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΣ": "Ο άτυχος Ανθυπαστυνόμος Νίκος Τσιμπούρας πρόσφατα είχε μετατεθεί στο Σταθμό της Παιανίας. Συνήθιζε να επιβλέπει διάφορες υποθέσεις με επιχειρήματα και δεν του άρεσε να οπλοφορεί. Το βράδυ της Παρασκευής η συνήθειά του αυτή αποδείχτηκε μοιραία. Πίστεψε ότι θα τα έβγαζε πέρα για μία ακόμη φορά χωρίς το όπλο του. Κυνήγησε τον άγνωστο διαρρήκτη και κατάφερε να τον αρπάξει από τον ώμο. Ελάχιστα δευτερόλεπτα ήταν αρκετά... Ο διαρρήκτης του ξέφυγε και ξαφνικά ακούστηκαν δύο πυροβολισμοί..."

Νάταν αυτή η αιτία της μη οπλοφορίας και του θανάτου του Ανθυπαστυνόμου, η

πίστη του δηλαδή ότι ο κακοποιός θα σεβαστεί την ιδιότητά του και τη στολή του και θα αντιδρούσε με ανάλογα ακίνδυνα μέσα, ή ο ερασιτεχνικός τρόπος επέμβασής του, χωρίς τη λήψη των στοιχειωδών μέτρων αυτοπροστασίας του, λόγω ελλείψεως πλήρους και εξειδικευμένης εκπαίδευσης; Μήπως απέφευγε την οπλοφορία για να αποφύγει και πιθανή χρήση του όπλου του και τα συνεπακόλουθα "μπλεξίματα" (π.χ. περίπτωση Αστ/κα Μελίστα), ή φταίει η πορωμένη εγκληματική προσωπικότητα του κακοποιού, ο οποίος παραμένει μέχρι σήμερα ασύλληπτος; Όπως κι αν έχει το πράγμα, σημασία έχει ότι χάθηκε προκλητικά άδικα ένας ακόμη αστυνομικός, χωρίς ο κακοποιός να υπολογίσει τίποτα.

Και ότι δεν υπήρξε εμφανής δυναμική αντίδραση από καμιά μερίδα της κοινωνίας. Δεν έγιναν διαδηλώσεις ούτε συλλαλητήρια, για τον άτυχο Ανθ/μο, όπως δεν έγιναν και για τις εν ψυχρώ δολοφονίες των Αστ/κων Παπαλουκά και Βούλγαρη από τον κακοποιό Καραμαλέγκο.

Η αντιμετώπιση των προβλημάτων της κατηγορίας αυτής (δυσμενής και αδικαιολόγητη κριτική από μερίδα του τύπου και της κοινής γνώμης σε βάρος της Αστυνομίας, δυσάρεστα ψυχολογικά προβλήματα και ψυχικά κατάλοιπα στους επιζήσαντες αστυνομικούς και πλείστες οδυνηρές συνέπειες γι' αυτούς, παθητική αδρανοποίηση αστυνομικών, πρόωρη εθελουσία έξοδος, απροθυμία κατατάξεως νέων αστυνομικών κ.λ.π.) με στόχο τον όσο το δυνατό μεγαλύτερο περιορισμό των θανάτων από κάθε πλευρά της αναμετρήσεως, είναι πλέον στις ημέρες μας πιο επιτακτική από ποτέ άλλοτε, γιατί η ελληνική κοινωνία, πολύ δε περισσότερο η Ελληνική Αστυνομία, η οποία είναι και η περισσότερη πληγείσα, δεν έχουν περίσσευμα αίματος, για να σπαταλάται άδικα.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Τα προβλήματα της κατηγορίας αυτής μπορούν να αντιμετωπιστούν σε ικανοποιητικό

βαθμό αφού ληφθούν τα εξής μέτρα:

1. Άμεση κωδικοποίηση των ισχυουσών περί οπλοφορίας-οπλοχρησίας των αστυνομικών διατάξεων.

2. Ανάπτυξη και παγίωση αρμονικών σχέσεων φιλίας και συνεργασίας μεταξύ της Αστυνομίας και των πολιτών καθώς και των εκπροσώπων του Τύπου.

3. Επιλογή των υποψηφίων αστυνομικών με μεγάλη προσοχή και κριτήρια καθαρώς αξιολογικά.

4. Προγράμματα ψυχαγωγίας - αποκατάσταση θυμάτων.

α. Για την παρεμπόδιση της δημιουργίας άγχους στην πολυτάραχη και καταπιεσμένη ζωή του αστυνομικού, είναι ανάγκη να δημιουργηθεί ευνοϊκότερο κλίμα εργασίας σε όλους τους τομείς της Αστυνομίας. Η αρχή πρέπει να γίνει από την εκπαίδευση, τους νέους αστυνομικούς και τις οικογένειές τους. Πρέπει ακόμα να δημιουργηθούν εσωπηρεσιακοί φορείς που να φροντίζουν για την εφαρμογή προγραμμάτων:

-Ψυχικής υγείας κατά την εκπαίδευση.

-Σωματικής υγείας των ήδη υπηρετούντων αστυνομικών.

-Ψυχαγωγίας και αναπαύσεως και ακόμα

-Καθιέρωση νομικής υποστήριξης και συμβουλευτικής για τους αστυνομικούς.

Πρέπει ακόμη να διδάσκονται οι αστυνομικοί, ότι η απογοήτευση είναι ανθρώπινη και ότι έχουν κάθε δικαίωμα για κάποιο πρόβλημα που δεν μπορούν μόνοι τους να αντιμετωπίσουν, να απευθύνονται στην υπηρεσία τους.

β. Παράλληλα, νομοθετικά, πρέπει να ληφθεί μέριμνα για την πλήρη συνταξιοδότηση και αποκατάσταση των μελών της οικογένειας των φονευθέντων κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους αστυνομικών, γεγονός που θα τους απαλλάξει από ένα πρόσθετο άγχος και θα τους δημιουργήσει αίσθημα σιγουριάς και ασφάλειας, με αποτέλεσμα να αποδεσμεύσουν ελεύθερα την δραστηριότητά τους στον αγώνα κατά του εγκλήματος, που περιέχει τόσο σοβαρούς γι'αυτούς κινδύνους.

Με χαρά μάθαμε ότι ψηφίστηκε και δημοσιεύτηκε ο Ν.189/1990 (ΦΕΚ-120 Α'/11-9-90) "περί απονομής συντάξεως και παροχής βοήθειας σε θύματα τρομοκρατίας", ο οποίος καλύπτει πλήρως την παρούσα θέση μας, αλλά μόνο για όσους αστυνομικούς καθίστανται θύματα τρομοκρατικών ενεργειών. Υπάρχει όμως δέσμευση της Πολιτείας, με αφορμή την εν ψυχρώ δολοφονία των Αστών Παπαλουκά

και Βούλγαρη (άφησαν χήρες εγκύους, ενώ τα παιδιά τους που στη συνέχεια γεννήθηκαν δεν γνώρισαν τους πατέρες τους), για επέκταση των ευεργετικών διατάξεων του ανωτέρω νόμου και για όσους αστυνομικούς πεθαίνουν εν υπηρεσία, ανεξάρτητα από ενέργειες τρομοκρατών ή άλλων κακοποιών.

5. Πλήρης επαρκής και συνεχής εκπαίδευση των αστυνομικών.

α. Γνώση των Κοινωνικών Επιστημών.

Ο Αστυνομικός, είναι και αυτός άνθρωπος και καλείται να αντιμετωπίσει ανθρώπινες περιπτώσεις και ανθρώπινες καταστάσεις και μάλιστα στην σύγχρονη εποχή μας, την εποχή της επιστημονικής-τεχνικής επανάστασης, όπου τα πάντα αναθεωρούνται και μεταβάλλονται με πρωτοφανή ταχύτητα.

Ο σύγχρονος αστυνομικός απαιτείται λοιπόν να έχει βαθύτατη γνώση των ανθρωπιστικών επιστημών και κυρίως της κοινωνιολογίας και ψυχολογίας. Επομένως, το πρώτο πράγμα που πρέπει να μάθει και να ξέρει, είναι ότι πίσω από μία "αποκλίνουσα συμπεριφορά" (έγκλημα, χρήση ναρκωτικών, χουλιγκανισμός, αναρχισμός κ.λ.π.) υπάρχει κοινωνική ευθύνη. Η αποκλίνουσα προσωπικότητα είναι προϊόν συγκεκριμένων κοινωνικών συνθηκών που την δημιουργούν.

Πρέπει ο αστυνομικός να είναι σε θέση να "αποκρυπτογραφήσει" και να αξιολογήσει τη διαγωγή ή συμπεριφορά του υπόπτου ή ενόχου εγκληματία, που του εμφανίζεται άμεσα και συχνά απρόοπτα και αιφνιδιαστικά, για να μπορέσει στη συνέχεια ανώδυνα και ακίνδυνα να προσαρμόσει τη δράση του, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της κατάστασης.

β. Αυτοάμυνα

Η εκπαίδευση του Αστυνομικού πρέπει να περιλαμβάνει απαραίτητα μεθόδους αυτοάμυνας, δηλαδή να γνωρίζει πώς να αντιμετωπίσει την επίθεση οποιουδήποτε κακοποιού με τον οποίο θα έρθει σε σύγκρουση. Η τεχνική και ο τρόπος αντιμετώπισης μιάς αιφνιδιαστικής επίθεσης, χωρίς την χρήση του περιστροφικού του, παίζουν σπουδαίο ρόλο στην επιτυχή εκτέλεση της λεπτής αποστολής του αστυνομικού.

γ. Εξάσκηση στη χρήση των όπλων - Αμυντική Πάλη

Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που είναι αναπόφευκτη η χρήση του περιστροφικού από τον αστυνομικό, γιατί πιθανόν να έρθει αντιμέτωπος με επαγγελματία αδίστακτο εγκληματία ή ψυχρό εκτελεστή τρομοκρατη και

ως εκ τούτου, πρέπει ωθούμενος και από το ένστικτο της αυτοσυντήρησης να προστατεύσει τη ζωή του.

Στην περίπτωση αυτή, η εκπαίδευση του αστυνομικού πρέπει να έχει σαν σκοπό να τον προετοιμάσει σωματικά και ψυχολογικά για να αντιδράσει σωστά, πράγμα που αποτελεί το κλειδί για τη σωτηρία του.

Με την εκπαίδευση αυτή ο Αστυνομικός θα εξοικειωθεί με την λύση-αρμολόγηση του οπλισμού του και θα μάθει ότι η αντίδρασή του πρέπει να είναι ταχύτατη, σχεδόν ενστικτώδης και ο πυροβολισμός, με ακρίβεια και γρήγορη χρήση του όπλου. Θα μάθει να μη αιφνιδιάζεται στη θέα του πυροβολούντος όπλου του επιτιθεμένου κακοποιού και θα είναι σε θέση να εξάγει με ταχύτητα το περιστροφό του από τη θήκη του, να πυροβολεί με ακρίβεια και να μη καθυστερεί αδικαιολόγητα, γιατί η απώλεια πολύτιμου χρόνου ίσως στοιχίσει τη ζωή του.

Ευνόητο είναι ότι η καθιέρωση μιας τέτοιας μορφής εκπαίδευσης, θα καταστήσει τους αστυνομικούς αποτελεσματικούς στην αντιμετώπιση επικίνδυνων καταστάσεων, χωρίς να καταφεύγουν πάντοτε σε θανατηφόρα χρήση των όπλων, που τόσες δυσάρεστες συνέπειες επιφέρει. Παράλληλα, θα εξυπηρετηθεί η προσωπική τους ασφάλεια και θα επιτευχθεί μεγάλη οικονομία αίματος, που τόσο στερείται η Ελληνική Αστυνομία και Κοινωνία.

6. Πρόληψη του εγκλήματος - Κοινωνική συμμετοχή.

Θετική και ουσιαστική συμβολή στην αντιμετώπιση του προβλήματος, τέλος, με τον αναπόφευκτο περιορισμό των εστιών των συγκρούσεων και της έντασής τους, μπορεί να επιφέρει και η, σύμφωνα με τις σύγχρονες αντιλήψεις περί καταπολέμησης του εγκλήματος, στροφή προς τον τομέα της πρόληψης. Πρωτοπόροι της ιδέας αυτής είναι η Αγγλία, η Γαλλία και η Σουηδία. Ετσι, η καταπολέμηση του εγκλήματος δεν είναι έργο και ευθύνη μόνο της Αστυνομίας, αλλά υπόθεση όλων (οικογένειας, σχολείου, Αστυνομίας, Διοίκησης, Δικαιοσύνης) και πρώτιστα των ίδιων των πολιτών.

ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΕΞΟΥΣΙΣ

1. Συναφές είναι και σχετίζεται με την

οπλοφορία-οπλοχρησία των αστυνομικών το θέμα του αφοπλισμού τους (μερικού ή ολικού) και το αντίθετο, δηλ. του άνευ διατυπώσεων πυροβολισμού του κακοποιού εκ μέρους του αστυνομικού που δέχεται επίθεση κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

2. Τα θέματα αυτά, που συνεχώς έρχονται στην επικαιρότητα λόγω της έξαρσης της εγκληματικότητας και του πολλαπλασιασμού των θα-

νατηφόρων περιστατικών σε πολίτες, κακοποιούς και αστυνομικούς, έγιναν κατ' επανάληψη αντικείμενο ζωηρών συζητήσεων και διαμάχης και απασχόλησαν την κοινή γνώμη, τον τύπο το κράτος και την ίδια την Βουλή των Ελλήνων και ειδικότερα κατά την συζήτηση και ψήφιση του άρθρου 3 του Ν.1481/1984, το οποίο χαρακτηρίζει την νεοσύστατη Ελληνική Αστυνομία, ως εκ της φύσεως της αποστολής της "ένοπλο Σώμα με στρατιωτική οργάνωση και περσυχία, που φέρει σύγχρονο και αναγκαίο οπλισμό".

3. Οι υπέρμαχοι του αφοπλισμού των αστυνομικών διατυπώνουν διάφορες απόψεις, που για να τις υποστηρίξουν επικαλούνται την αλόγιστη και κακή χρήση των όπλων εκ μέρους των αστυνομικών και κυρίως την χρησιμοποίησή τους ΕΚΤΟΣ υπηρεσίας για την επίλυση ιδιωτικών τους διαφορών και προσωπικών τους ζητημάτων. Οι υποστηρικτές πάλι της αντίθετης άποψης επικαλούνται ότι μόνο με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται αποτελεσματικότερα η δημόσια τάξη και ασφάλεια και προστατεύεται καλύτερα η ζωή των πολιτών και των αστυνομικών, γεγονός που συμβάλλει αποφασιστικά, στην αποθάρρυνση των κακοποιών, στην ενθάρρυνση και αύξηση της αυτοπεποίθησης των αστυνομικών, χωρίς αντίστοιχα να κλονίζεται το κύρος της Αστυνομίας και της Πολιτείας.

4. Είναι αδιανόητο και αντίθετο με κάθε έννοια λογικής, να δεχθούμε αφοπλισμό, μερικό ή ολικό, της Αστυνομίας όπως και αδιάκριτη χρήση των όπλων από τους αστυνομικούς, γιατί και οι δύο περιπτώσεις οδηγούν σε ακρότητες, με ολέθριες συνέπειες σε βάρος του κοινωνικού συνόλου.

5. Η αλήθεια πρέπει να βρίσκεται κάπου στο μέσο, γιατί η πραγματικότητα όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα, μας επιβάλλει να παραδεχθούμε, ότι η ιδιαιτερότητα του επαγγέλματος του αστυνομικού, ο οποίος πρέπει να βρίσκεται σε διαρκή ετοιμότητα επί 24ώρου

βάσεως, η φύση της αποστολής του, η έξαρση της εγκληματικότητας, η εμφάνιση νέου είδους εγκλημάτων και επικίνδυνων εγκληματιών ειδικά εκπαιδευμένων, και τέλος λόγοι προσωπικής ασφάλειας των αστυνομικών, καθιστούν επιτακτική την ανάγκη του εφοδιασμού τους με αναγκαίο και σύγχρονο οπλισμό. Μόνο έτσι ο Αστυνομικός θα μπορέσει να παρακολουθήσει το σύγχρονο έγκλημα και θα κατορθώσει να προηγηθεί και όχι να έπεται στην πάλη του μ' αυτό.

Παράλληλα, όμως, η χρήση των όπλων πρέπει να γίνεται λελογισμένα, με σύνεση και μόνο στις περιπτώσεις που ορίζονται ρητά από τον νόμο, το δε νόμιμο ή όχι της χρήσεως θα πρέπει να αποδεικνύεται με τη συνήθη νόμιμη Διοικητική και Δικαστική διαδικασία, για τον καταλογισμό ευθυνών ή την κατοχύρωση της θέσεως του αστυνομικού.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από την προσεκτική επισκόπηση και μελέτη όλων των προαναφερθέντων βγαίνουν τα εξής συμπεράσματα, σχετικά με το όλο θέμα:

1. Τα περιστατικά που δημιουργούν τα προβλήματα γύρω από την οπλοφορία και χρήση των όπλων των αστυνομικών αν και μεμονωμένα, προσβάλλουν σε τελευταία ανάλυση έννομα αγαθά συνανθρώπων τους γεγονός που απάδει προς την ιδιότητα και την αποστολή τους, και προκαλεί επικρίσεις και άσχημη εικόνα γι' αυτούς και την Αστυνομία.

Για το λόγο αυτό άλλωστε δικαιολογείται και η υπερβολική ευαισθησία που δείχνουν στις περιπτώσεις αυτές η κοινή γνώμη και ο τύπος, με τις οδυνηρές συνέπειες για τους αστυνομικούς, το κύρος του Αστυνομικού Σώματος και του Κράτους που συνεπάγονται.

2. Τα προβλήματα αυτά ανακύπτουν και θα ανακύπτουν γιατί προέρχονται από ανθρώπινη συμπεριφορά και ανθρώπινες σχέσεις. Επομένως, ο στόχος πρέπει να είναι, αν όχι η εξάλειψή τους, τουλάχιστον ο περιορισμός τους στο μέγιστο δυνατό, η σμίκρυνση και η απλούστευσή τους.

3. Οι αστυνομικοί πρέπει να έχουν κατά νου, ότι σαν δημόσια πρόσωπα - όργανα του Κράτους που είναι, δεν μπορούν να αποφύγουν την κριτική του τύπου και της κοινής γνώμης για τις πράξεις και παραλείψεις τους, ιδίως τις άστοχες και παράνομες.

Απεναντίας πρέπει να την επιζητούν την

κριτική, αρκεί να είναι καλόπιστη, γιατί με τον τρόπο αυτό αποφεύγεται η ασυδοσία εκ μέρους τους και προλαμβάνεται η αυθαιρεσία, επαινείται δε και προβάλλεται το θετικό υπηρεσιακό τους έργο.

4. Η εποχή μας χαρακτηρίζεται από την ένταση του αγώνα προς καταπολέμηση της εγκληματικότητας, γιατί αυτή παρουσιάζει έξαρση και εμφάνιση νέου είδους

εγκλημάτων με επαγγελματίες εγκληματίες επικίνδυνες προσωπικότητες με εξειδίκευση και ειδική εκπαίδευση.

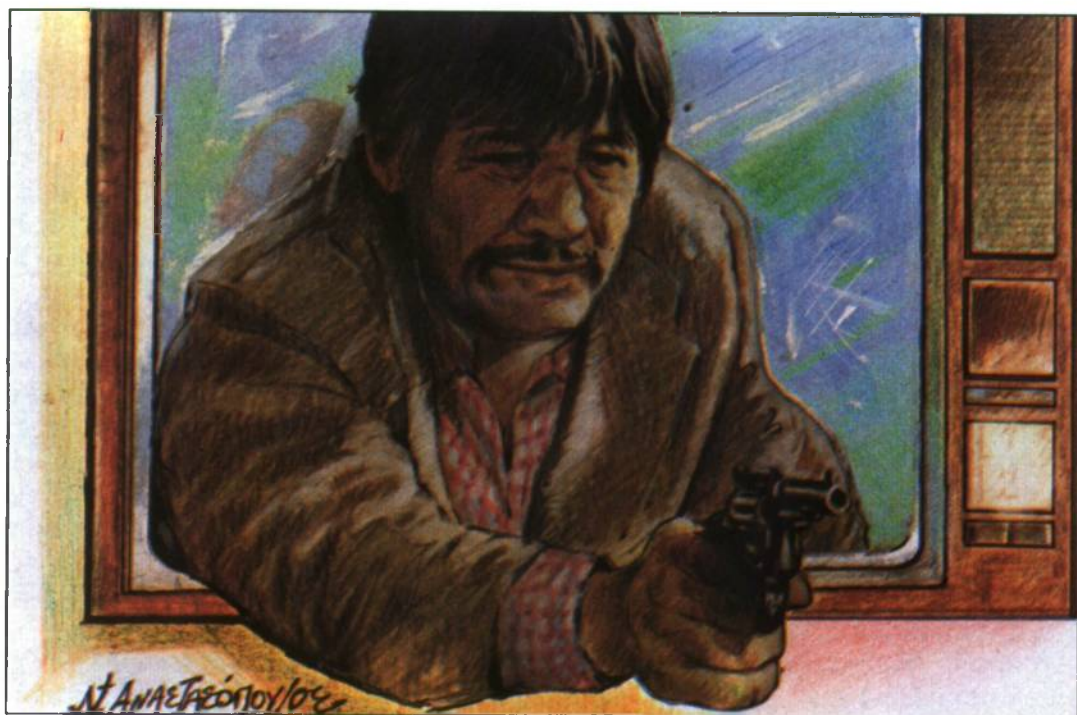
Ως εκ τούτου θα βαίνουν συνεχώς αυξανόμενες και οι ένοπλες συγκρούσεις αστυνομικών και κακοποιών με αναπόφευκτα τα θανατηφόρα περιστατικά και από τις δύο πλευρές.

5. Το θέμα αυτό των εκατέρωθεν θανατηφόρων συμβάντων, θα πρέπει ο τύπος και η κοινή γνώμη να το δεχθούν σαν ένα πραγματικό γεγονός του κοινού βίου, γιατί είναι το κόστος της αναμετρήσεως των εκφραστών του νόμου και υπερασπιστών της κοινωνίας (που είναι και η εμπροσθοφυλακή στην πάλη κατά του εγκλήματος) με το έγκλημα και τους εγκληματίες.

6. Χρέος όλων, και ιδιαίτερα του τύπου, λοιπόν, είναι να μη δημιουργούν υπερβολικό θόρυβο και άδικη ή αδικαιολόγητη κριτική, βγάζοντας εκ προοιμίου βεβιασμένα συμπεράσματα για την δημιουργία εντυπώσεων, πριν ακόμα επιληφθούν ή πριν τελειώσουν το έργο της ανάκρισης τα αρμόδια δικαστικά όργανα, τα οποία πρέπει να αφήνονται απερίσπαστα, χωρίς πιέσεις, να ερευνούν τα σχετικά γεγονότα στις φυσικές τους διαστάσεις, για την απόδοση πλήρους και αντικειμενικής δικαιοσύνης.

7. Μπροστά σε μια μελλοντική επιδείνωση της κατάστασης από άποψης εγκληματικότητας, γεννιέται εύλογα ένα ερώτημα και ένας προβληματισμός, που ανάγονται στο ευρύτερο θέμα της ενίσχυσης των εξουσιών της Αστυνομίας στην πάλη της κατά του εγκλήματος. Σε μια τέτοια θετική περίπτωση, είναι ευνόητο ότι η Αστυνομία θα πρέπει να αναλάβει τη δέσμευση και την υποχρέωση να κινείται αυστηρά μέσα στα πλαίσια αυτών των εξουσιών, χρησιμοποιώντας τις με αίσθημα ευθύνης και σεβασμού προς τα συνταγματικά δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες των πολιτών.

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΒΙΑ

Η τηλεόραση αποτελεί πια μια πραγματικότητα που, κυριολεκτικά, δεσπόζει στη καθημερινή μας ζωή και επιδρά ποικιλότροπα πάνω στη συμπεριφορά των ατόμων μέσα στο κοινωνικό και οικογενειακό τους περιβάλλον. Με την εισβολή της σε κάθε ελληνικό σπίτι έχει συρρικνώσει σε σημαντικό βαθμό την επίδραση των γονιών και του σχολείου πάνω στα παιδιά ενώ η συνεχής παρακολούθηση πολεμικών σκηνών ή σκηνών βίας, μπορεί σύμφωνα με πρόσφατες έρευνες να τους προκαλέσει πολλά προβλήματα και ψυχικά τραύματα. Είναι όμως σωστό να κρατάμε τα παιδιά με κάθε θυσία μακριά από την πραγματικότητα και μάλιστα στην εποχή μας, όπου η τηλεόραση έχει γίνει πλέον "εστία" όπου γύρω της συγκεντρώνεται ολόκληρη η σύγχρονη οικογένεια;

Του Υπασυνόμου Α' Νικολάου Πολύμερου

Η τηλεόραση έχει μπει πια για τα καλά στη ζωή τη δική μας και των παιδιών μας. Εγινε... μέλος της οικογένειάς μας. Δεν υπάρχει ελληνικό σπίτι, χωρίς τηλεοπτικό δέκτη και όλοι λίγο ή πολύ παρασυρόμαστε κάποια στιγμή από τη μαγεία της.

Η τηλεόραση και το βίντεο πήραν τη θέση που άλλοτε είχαν η "εστία" ή το τζάκι. Ακόμη και το φαγητό, μεταφέρθηκε πια από το τραπέζι της οικογένειας στα γόνατα ή στα τραπεζάκια, που βρίσκονται μπροστά στο δέκτη. Η ζωή μοιάζει να απέκτησε "καινούργιο κέντρο" μέσα στο σπίτι. Η συζήτηση αντι-

καταστάθηκε από τη φωνή της τηλεόρασης. Ο διάλογος και η επικοινωνία συρρικνώνονται σιγά-σιγά και λέγονται πλέον μόνο όσα είναι απόλυτα αναγκαία. Βουβοί και αποχαυνωμένοι οι άνθρωποι, και ιδίως τα παιδιά, παρακολουθούν τα συμβαίνοντα στη μικρή οθόνη, που δεν είναι αναγκαία ευχάριστα και ψυχαγωγικά.

Αναμφισβήτητα αυτό αποτελεί μια κακή εξέλιξη, αφού πλέον η τηλεόραση από απλή πηγή ψυχαγωγίας μεταβάλλεται σε μια παρούσα διαλυτική για τη ζωή της οικογένειας.

Ιδιαίτερα στις μέρες μας είναι κοινή πια

διαπίστωση, ότι όσο κλιμακώνεται ο πόλεμος στον Περσικό κόλπο, τόσες περισσότερες ώρες περνούν τα παιδιά μπροστά στην μικρή οθόνη, με αποτέλεσμα η φρίκη του πολέμου να μεταφέρεται μέσα στα σπίτια εκατομμυρίων παιδιών σε 92 χώρες και στις πέντε ηπείρους.

Οποιο παιδί δεν συγκινείται πλέον από τα τηλεοπτικά προγράμματα ρουτίνας δεν έχει παρά να πατήσει ένα κουμπί και να βρεθεί στο θέατρο των πολεμικών επιχειρήσεων για να ακούσει τις σειρήνες και το βουητό του πολέμου. Οι έμποροι της πληροφόρησης και οι σκηνοθέτες των εκθροπαξιών άρχισαν ήδη να επιβάλλουν διεθνώς την αποκρουστική θέα του πολέμου σαν παιδική πλέον ψυχαγωγία με αποτέλεσμα πολλά παιδιά να υποφέρουν από αϋπνίες, να έχουν εφιάλτες, να τρώνε λιγότερο και γενικά η συμπεριφορά τους να είναι πραγματικά περίεργη.

Φαίνεται ότι πέρασε στα "ψιλά" η πρόσφατη καταγγελία του περιφερειακού διευθυντή της **UNICEF**, ότι ένα εκατομμύριο παιδιά μικρότερα των 5 ετών, δεν θα συνέλθουν ποτέ από τις συνέπειες αυτού του πολέμου. Η εισβολή στο Κουβέιτ, το εμπάργκο κατά του Ιράκ και τώρα ο πόλεμος εξαφανίζουν μια ολόκληρη γενιά σ' αυτήν την περιοχή. Ετσι ενώ ο κορμοράνος πνίγεται στην πετρελαϊκή κρίση του πολέμου μπροστά στα μάτια εκατομμυρίων ανθρώπων, ένα εκατομμύριο παιδιά μια ολόκληρη γενιά "πνίγονται" πίσω από τις κάμερες του CNN...

Υποστηρίζεται όμως και η άποψη ότι, η έμμεση αυτή επαφή με την φρίκη του πολέμου εκτός από τα ψυχικά τραύματα που μπορεί να προκαλέσει στην πιο ευαίσθητη μερίδα των τηλεθεατών της, στα παιδιά, είναι δυνατόν να έχει και θετικά αποτελέσματα αν συνδυαστεί με την κατάλληλη καθοδήγηση των γονιών.

Ο ΕΘΙΣΜΟΣ Η ΜΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΚΗΝΕΣ ΒΙΑΣ ΔΙΧΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ.

Πάντως η απάντηση στο ερώτημα, κατά πόσο δηλαδή η προβολή θεμάτων βίας (πόλεμοι, εγκλήματα κ.λπ.) συντελεί στο εθισμό των παιδιών και άρα στην περαιτέρω διάδοσή της, δεν είναι ακόμα τόσο ξεκάθαρη. Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι τα ΜΜΕ είτε αμβλύνουν

την ευαισθησία του ανθρώπου σε θέματα βίας και άρα τον εξοικειώνουν στην λογική και στην ιδέα του πολέμου είτε οδηγούν στην διάπραξη βιαιοτήτων μέσα από μια διαδικασία μάθησης και μιμητισμού.

Η δικαίωση της μιας από τις δύο αυτές διαμετρικά αντίθετες τάσεις επιχειρηματολογίας εξαρτάται κάθε φορά από την εκάστοτε συνδρομή και βαρύτητα πληθώρας παραγόντων:

όπως η ενδεχόμενη προδιάθεση προς τη βία, η ηλικία του δέκτη των μηνυμάτων (παιδιά έφηβοι), το περιβάλλον μέσα στο οποίο ζουν, τη συχνότητα και τον τρόπο παρουσίασης των μηνυμάτων από τα ΜΜΕ καθώς και από το βαθμό ομοιότητας ορισμένων μηνυμάτων βίας που δέχεται κανείς με καταστάσεις του περιβάλλοντός του.

Ετσι ο τρόπος με τον οποίο επηρεαζόμαστε από την μα-

κρινή μας επαφή με τον πόλεμο εξαρτάται τόσο από τα ατομικά χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς μας όσο και από το περιβάλλον και τη στάση των ατόμων, που ζουν γύρω μας, απέναντι στο ίδιο θέμα. Στην περίπτωση των παιδιών κύριο ρόλο διαδραματίζουν οι γονείς.

Ο τρόπος με τον οποίο οι μεγαλύτεροι αντιμετωπίζουν τον πόλεμο (να τάσσονται υπέρ μιας από τις δύο παρατάξεις, να χαρακτηρίζουν τους πρωταγωνιστές ή να εκφράζουν την πεποίθησή τους για το ποιος τελικά θα επικρατήσει) καθορίζει ανάλογα και τη στάση των παιδιών, που λόγω ηλικίας δεν είναι σε θέση να κρίνουν από μόνα τους και μιμούνται σε όσα λένε και κάνουν τους μεγαλύτερους. Είναι ευνόητο, τονίζουν οι ψυχολόγοι, ότι όσο μεγαλώνουν σε ηλικία τόσο περισσότερο τοποθετούνται από μόνα τους απέναντι στα διάφορα θέματα και επηρεάζονται σαφώς λιγότερο.

Η ΚΑΘΑΡΤΗΡΙΑ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ.

Όσο κι αν θεωρηθεί περίεργο η παρουσίαση πολεμικών σκηνών από τα τηλεοπτικά κανάλια δεν είναι πάντα αρνητική, τονίζει μια μερίδα επιστημόνων, για τους μικρούς τηλεθεατές. Και αυτό γιατί τους προκαλεί ένα αίσθημα άγχους, απώθησης και "αλλεργίας", θα μπορούσαμε να πούμε, στα σχετικά θέματα που λειτουργούν ανασταλτικά σε τυχόν εκ-

δηλώσεις βίας σε δεδομένη στιγμή. Επίσης η προβολή πολεμικών σκηνών ή σκηνών βίας λειτουργεί πολλές φορές σαν μηχανισμός κάθαρσης, με την αριστοτελική έννοια του όρου, αφού επιτρέπει στον άνθρωπο να βιώσει την επιθετικότητά του στο πεδίο του φανταστικού και να λυτρωθεί έτσι από τις τυχόν επιθετικές τους παρορμήσεις.

Ετσι, η παρακολούθηση πολεμικών σκηνών, καταλήγουν οι επιστήμονες, μπορεί ν' αποβεί ωφέλιμη στο νέο χάρη στους ψυχολογικούς μηχανισμούς ταύτισής του με τους ήρωες, που του επιτρέπουν να ελευθερωθεί από τις καταπιεσμένες επιθετικές του παρορμήσεις. Πρέπει όμως η παρακολούθηση να συνοδεύεται και από την κατάλληλη διδασκαλία εκ μέρους των γονιών. Με

αυτόν τον τρόπο η ζωντάνια της εικόνας του πολέμου σε συνδυασμό με τις σωστές εξηγήσεις και συμβουλές βοηθούν τα παιδιά ν' αναπτύξουν αντιπολεμικά και φιλειρηνικά συναισθήματα και να μειώσουν στο ελάχιστο το ενδιαφέρον τους για πολεμικά παιχνίδια.

Ετσι, οι γονείς μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να καταλάβουν ότι και ο πόλεμος είναι μέρος της ανθρώπινης ζωής και ότι η καταστροφή και η δυστυχία, δυστυχώς δεν λείπουν από τον σύγχρονο κόσμο.

Ετσι, τα παιδιά έρχονται αντιμέτωπα κατά κάποιον τρόπο με την πραγματικότητα και καλλιεργούν από πολύ νωρίς μια ρεαλιστική αντίληψη, που αυτόματα θέτει σε δεύτερη μοίρα τις ψευδαισθήσεις που προκαλεί η τηλεόραση.

Παρ' όλα αυτά, όμως, οι περισσότεροι ερευνητές σήμερα (εργαστηριακοί ψυχολόγοι, κοινωνιολόγοι) συμφωνούν ότι η τυχόν καθαρτήρια επίδραση της βίας στα σημερινά παιδιά από τα ΜΜΕ είναι αμφίβολη, αφού ο συνεχής βομβαρδισμός τους με σκηνές βίας ενισχύει μακροπρόθεσμα (τουλάχιστον έμμεσα) τις επιθετικές τους τάσεις έστω κι αν βρεθούν στις καλύτερες συνθήκες περιβάλλοντος που αναφέραμε πριν.

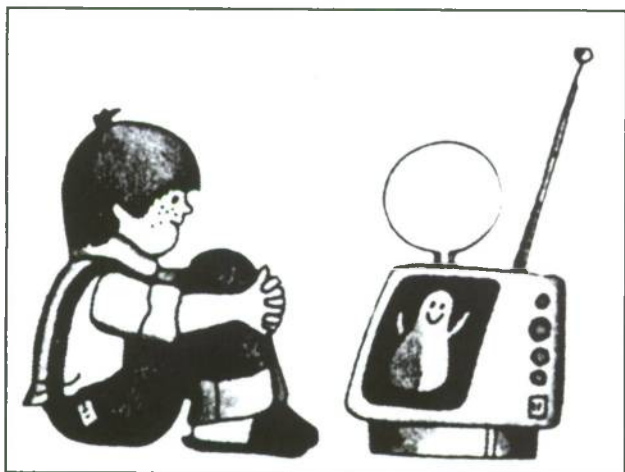
Η ΒΙΑ ΑΧΩΡΙΣΤΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Είναι αναμφίβολο ότι, ιδιαίτερα οι μικροί

τηλεθεατές, γίνονται δέκτες μιας επικίνδυνης προβολής βίας και παράνομων πράξεων. Τα ερεθίσματα που λαμβάνουν δεν είναι πάντα χρήσιμα με αποτέλεσμα το κακό που προκαλείται στη διαμόρφωση του χαρακτήρα τους να είναι μεγάλο.

Παλαιότερα οι ώρες λειτουργίας των κρατικών καναλιών είχαν ρυθμιστεί έτσι ώστε ο μικρός τηλεθεατής να μην έχει πολλά

περιθώρια παρακολούθησης προγραμμάτων, που ήταν ακατάλληλα για παιδιά. Σήμερα όμως με την καθιέρωση και των πρωϊνών εκπομπών τα πράγματα δυσκόλεψαν για τους γονείς. Ιδιαίτερα η εισβολή της δορυφορικής τηλεόρασης έκανε τα πράγματα ακόμη χειρότερα. Διότι μπορεί να έχουμε το πλεονέκτημα της καλύτερης ενημέ-

ρωσης και βελτίωσης των γνώσεών μας, πολλά όμως προγράμματα περιλαμβάνουν και εκπομπές ακατάλληλες (όπως ταινίες βίας), που μεταδίδονται οποιαδήποτε ώρα της ημέρας αφού οι ξένοι σταθμοί ακολουθούν τις δικές τους ώρες.

Γύρω από το θέμα της βίας, που προβάλλεται στην τηλεόραση κυρίως αλλά και από άλλα ΜΜΕ, υπάρχουν πάνω από 800 σύγχρονες επιστημονικές έρευνες, που έγιναν κάτω από την ανησυχητική πραγματικότητα πως κάθε παιδί στον Δυτικό κόσμο βλέπει τουλάχιστον 3 ώρες τηλεόραση την ημέρα.

Ετσι, με την συχνότητα που προβάλλονται τα φιλμ βίας ένας 14χρονος έχει ήδη δει γύρω στις 10.000 σκηνές βίας διαφορετικής έντασης. Ενδεικτικά αναφέρεται η σειρά: "Οι σκληροί του Μαϊάμι" όπου σε 18 επεισόδια οι πρωταγωνιστές σκότωσαν 42 άτομα.

Σύμφωνα με στοιχεία ελληνικών ερευνών το 62% των Ελλήνων μαθητών Ε' και ΣΤ' Δημοτικού παρακολουθούν προγράμματα τηλεόρασης γύρω στις 3-4 ώρες καθημερινά και διπλάσιες ώρες τα Σαββατοκύριακα και ότι στα προβαλλόμενα στην τηλεόραση προγράμματα απεικονίζονται συνήθως πράξεις βίας. Εχει υπολογιστεί ότι τα παιδιά βλέπουν 4.600 φόνους κάθε χρόνο, 1.300 χειροδικίες και 600 σκηνές καταστροφών.

Πριν την έναρξη του πολέμου στον Περσικό τα παιδιά έβλεπαν σε εβδομαδιαία βάση: επτά

δολοφονίες (μία κάθε μέρα), δέκα επιθέσεις με σκοπό τη ληστεία, εξι βιασμούς, δεκαπέντε αυτοκτονίες, χρήση ναρκωτικών καθώς και πολλές άλλες άγριες σκηνές του κοινωνικού μας παραδείσου. Τη σειρά "Μάγνουμ", όπου σ'ένα μόνο επεισόδιο είχε 50 πράξεις βίας κάθε είδους και τη σειρά Μαγκάιβερ όπου σε τέσσερα επεισόδια είχε 16 πτώματα. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι όλες αυτές οι σειρές προβάλλονται και στη χώρα μας.

Ετσι, ο φόβος, η βία, η απάτη, τα ναρκωτικά και γενικά η περιφρόνηση των νόμων, των παραδόσεων και των ηθών "καλλιεργούνται" καθημερινά στο τεχνητό αλλά γόνιμο θερμοκήπιο που δημιουργεί η τηλεόραση μέσα

καθίσουν περισσότερες ώρες μπροστά στη μικρή οθόνη.

Μια μελέτη επίσης που εκπονήθηκε στην Αυστραλία αναφέρει ότι η τηλεόραση μπορεί να επηρεάσει σημαντικά τη μνήμη του παιδιού. Οι γνώσεις που αποκτά το παιδί στο σχολείο χάνονται και ξεχνιούνται ανάλογα με τις ώρες που περνά μπροστά στην τηλεόραση. Όσο πιο πολύ παρακολουθεί τηλεόραση τόσο πιο γρήγορα ξεχνάει αυτά που μαθαίνει.

Αν στα στοιχεία των ερευνών αυτών προσθέσουμε και τον καθημερινό βομβαρδισμό με πολεμικές σκηνές, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι οι σκηνές βίας στην τηλεόραση αποτελούν πλέον τον αχώριστο σύντροφο των παιδιών στην σύγχρονη οικογένεια.

ΟΙ ΣΚΗΝΕΣ ΒΙΑΣ ΕΝΙΣΧΥΟΥΝ ΤΙΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Οι έρευνες, που έγιναν σε παιδιά και νέους έδειξαν επίσης πως μετά από μια παρουσίαση βίαιων σκηνών, αυξάνεται η επιθετικότητά τους. Κυρίως, αν λίγο πριν είχαν για κάποιον λόγο θυμώσει ή είχαν απογοητευθεί ή είχαν ξεγελαστεί ή είχαν καταπιεστεί. Το σίγουρο πάντως είναι πως η συνεχής παρακολούθηση σκηνών βίας υποδαυλίζει μια ήδη υπάρχουσα ετοιμότητα βίαιης συμπεριφοράς. Μεγαλύτερη ζημιά προκαλείται στα παιδιά επειδή βρίσκονται ακόμα στην αρχή της ανάπτυξης της κοινωνικότητάς τους και της διαμόρφωσης της προσωπικότητάς τους. Ως γνωστόν, ο άνθρωπος έρχεται στον κόσμο χωρίς πρότυπα συμπεριφοράς τα οποία μαθαίνει μέσω της επικοινωνίας και των σχέσεών του με τους άλλους ανθρώπους. Ετσι, η πρώτη αυτή φάση της διαδικασίας κοινωνικοποίησης του είναι πολύ σημαντική, γιατί τότε αντιγράφει στάσεις απέναντι σε πρόσωπα και πράγματα, τότε μαθαίνει μορφές αντίδρασης σε καταστάσεις με τις οποίες έρχεται αντιμέτωπος και τότε αποκτά την ικανότητα της σωστής εκτίμησης του εαυτού του.

Μέσα από την διαρκή αλληλεπίδραση και επικοινωνία με τους άλλους, το παιδί διαμορφώνει ένα κοινωνικό ερμηνευτικό σύστημα που τον βοηθά ν' αντιληφθεί το περιβάλλον και τις κοινωνικές συνθήκες και να διαμορφώσει κοινωνικές προσδοκίες. Στο στάδιο αυτό του μεταδίδονται οι κοινωνικοί κανόνες και αξίες και αποκτά ένα ρεπερτόριο από πρότυπα συμπεριφοράς που είναι κύρια προϊόν αντιγραφής αντίστοιχων συμπεριφορών των γονιών ή του περιβάλλοντος, μέσα στο οποίο ζεί. Καί όσο η κοινωνική κρίση της εποχής

στα σπίτια μας.

Εχει παρατηρηθεί ότι κάθε Δευτέρα τα παιδιά δυσκολεύονται ιδιαίτερα στο σχολείο να παρακολουθήσουν τα μαθήματά τους γιατί δεν μπορούν να απαλλαγούν από τις εντυπώσεις που τους έχουν δημιουργηθεί από τις τηλεοπτικές εκπομπές του Σαββατοκύριακου. Κι' αυτό γιατί ακριβώς αυτές τις ημέρες έχουν τη δυνατότητα να

μας, η κοινωνική αμφισβήτηση και η κοινωνική αναξιοπιστία εξασθενούν το ρόλο των γονιών και των δασκάλων, τόσο πιο εύκολα τα παιδιά πέφτουν θύματα των προτύπων που προβάλλουν τα ΜΜΕ.

Για τα μικρότερα μάλιστα του Δημοτικού και των πρώτων τάξεων του Γυμνασίου, πρέπει να αναλογισθούμε τις συνέπειες των όσων δεν πράττουν λόγω της παρακολούθησης της τηλεόρασης. Το γεγονός δηλαδή ότι δεν παίζουν, δεν εκτονώνουν τις σωματικές τους δυνάμεις, δεν γυμνάζονται, δεν τρέφονται και δεν κοιμούνται σωστά, επηρεάζει επικίνδυνα όχι μόνο την ψυχική τους ηρεμία αλλά εμποδίζει σημαντικά και την επίτευξη των δύο βασικών ανθρώπινων στόχων, που είναι η καλλιέργεια αρμονικών διαπροσωπικών σχέσεων και η δημιουργικότητα. Η διαταραχή και η αλλοίωση αυτή μεταφέρονται στην συνέχεια αυτούσιες στην κοινωνική διαδικασία και μετετρέπονται σε κοινωνική κρίση με δυσβάσταχτο ατομικό και κοινωνικό κόστος, αφού όπως γνωρίζουμε ο βαθμός ωρίμανσης και εξέλιξης μας εξαρτάται από τον βαθμό και την ποιότητα κοινωνικοποίησης.

Η ΤΑΥΤΙΣΗ ΚΑΙ Ο ΜΙΜΗΤΙΣΜΟΣ.

Ενας άλλος εξίσου σημαντικός κίνδυνος είναι ότι το παιδί λόγω της τάσης μιμητισμού που το διακρίνει, μπορεί να βρεθεί μπροστά στο ενδεχόμενο να εφαρμόσει στη ζωή του πράγματα που είδε στην τηλεόραση. Αποδέχεται εύκολα και αβασάνιστα ότι του προσφέρεται και ταυτίζεται με τους ήρωες που θαυμάζει, ανάλογα με τις καταπιεσμένες παρορμήσεις του. Και δεν είναι λίγα τα δράματα που έχουν συμβεί, επειδή ορισμένα παιδιά αποφάσισαν κάποια στιγμή να μιμηθούν τους ήρωες διαφόρων ιστοριών της τηλεόρασης.

Πρόσφατη επιστημονική έρευνα που έγινε στην Αμερική, απέδειξε ότι τα παιδιά μιμούνται σε μεγάλο βαθμό τους "ήρωες" των ταινιών κινηματογράφου, τηλεόρασης και βίντεο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι μετά την προβολή της ταινίας "WAR GAMES" (παιχνίδια πολέμου) πολλά παιδιά -κυρίως 13-18 ετών- προσπάθησαν να μιμηθούν τον ήρωα που στην ταινία είχε κατορθώσει με διαφόρους συνδυασμούς στο κομπιούτερ του να "μπει" στο σύστημα ελέγχου πυροδότησης της πυρηνικής βόμβας.

Ο καθηγητής της ψυχολογίας κ. Δρακουλίδης υποστηρίζει ότι ο μιμητισμός στη μικρή ηλικία, ξεπερνάει κάθε όριο και σαν παράδειγμα ανέφερε είδηση που γράφτηκε στον τύπο

μερικά χρόνια πριν, σύμφωνα με την οποία παιδί οκτώ ετών απαγχονίστηκε μιμούμενο παρόμοια σκηνή που είδε στην τηλεόραση.

Πολλά παραδείγματα μπορούμε να αναφέρουμε από το καθημερινό αστυνομικό δελτίο για πράξεις βίας που έγιναν από ανήλικους επηρεασμένους έντονα από παρακολούθηση ανάλογων τηλεοπτικών ταινιών και πολλοί ανήλικοι που παραπέμπονται καθημερινά στα δικαστήρια ομολογούν ότι οδηγήθηκαν στην πράξη τους, επηρεασμένοι από τις προβολές της τηλεόρασης.

Δεν είναι όμως λίγοι και εκείνοι που υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να ενοχοποιείται μόνο η τηλεόραση για την αύξηση της βίαιης συμπεριφοράς των παιδιών και της εγκληματικότητας, όταν πόλεμοι όπως στον Περσικό και διάφορα πολιτικά εγκλήματα, υιοθετούνται από την κοινωνία και όταν η όλη φροντίδα προς τα παιδιά και το κοινωνικό σύστημα έχουν ατονίσει αισθητά. Αλλά αν η βία στην τηλεόραση δεν προκαλεί βίαιη συμπεριφορά,

τότε είναι απλή σύμπτωση το ότι με τον ερχομό της τηλεόρασης στα αμερικάνικα σπίτια (και όχι μόνο σ' αυτά βέβαια) ήρθε η χειρότερη επιδημία νεανικής βιαιότητας που γνώρισε ποτέ η χώρα αυτή.

Οι περισσότεροι κοινωνιολόγοι υποστηρίζουν: "Δεν πιστεύουμε ότι η τηλεόραση ευθύνεται άμεσα για τη βιαιότητα των νέων σήμερα αλλά μας είναι αδιανόητο να μην έχει καμιά επιρροή. Διότι διαφορετικά θα έπρεπε να συμβιβαστούμε με το να παρακολουθούν τα παιδιά μας σκηνές βίας με τη σκέψη ότι δεν βλάπτουν".

ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΩΣΤΗΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ

Πώς όμως μπορούν οι γονείς να προφυλάξουν και να εμποδίσουν τα παιδιά τους να εξελιχθούν σε φανατικούς λάτρεις της τηλεόρασης. Ο καλύτερος τρόπος, τονίζουν οι ψυχολόγοι, είναι η παρακολούθηση των προγραμμάτων στην τηλεόραση να γίνεται από κοινού (γονείς και παιδιά) ώστε οι μεγάλοι να έχουν τη δυνατότητα και την ευκαιρία να αναλύουν τις καταστάσεις, να τονίζουν το καλό, να εξηγούν το κακό, να "απομυθοποιούν" τους ήρωες και να συζητούν με τα παιδιά.

Ετσι, μόνο, η τηλεόραση γίνεται περισσότερο χρήσιμη και λιγότερο κουραστική. Φυσικά λόγω των αυξημένων υποχρεώσεών τους αυτό δεν είναι πάντα εύκολο για τους γονείς, οι οποίοι πρέπει ωστόσο να αγρυπνούν ώστε να μη μένουν οι μικροί ατελείωτες ώρες μπροστά στην οθόνη διότι καμιά πηγή ε-

ρεθισμάτων δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνεται μονοπώλιο στο χρόνο του παιδιού. Τίποτε δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη σχέση του με τους γονείς ή να υποκαταστήσει τις σχέσεις του με τους φίλους, τους συμμαθητές, τους συγγενείς, τους γείτονες, το περιβάλλον.

Η "σωστή" τηλεοπτική παρακολούθηση μαζί με τα παιδιά θα πρέπει να ακολουθεί τους παρακάτω κανόνες:

*Μην αφήνετε ποτέ το παιδί σας να παρακολουθεί μόνο του τηλεόραση, γιατί κινδυνεύει να εμφανίσει φοβίες που εκδηλώνονται με διακοπές του ύπνου στη διάρκεια της νύχτας ή ακόμη γιατί κινδυνεύει να επιστρέψει σε μια πρότερη παιδική συμπεριφορά.

*Δεν πρέπει ποτέ να απαιτείτε από τα παιδιά να κάθονται ήσυχα μπροστά στην οθόνη και να μη μιλούν. Τα παιδιά αντιδρούν, εκδηλώνουν την ένταση που νιώθουν και αποφορτίζονται με κινήσεις, φωνές και ομιλίες.

*Μην περιγελάσετε το παιδί σας αν νιώσει φόβο με κάποια τηλεοπτική εκπομπή, ούτε να βιαστείτε να κλείσετε την τηλεόραση, εκτός βέβαια αν το ζητήσει το ίδιο. Αντίθετα, διαβεβαιώστε το ότι το καταλαβαίνετε, συζητείστε μαζί του και προσπαθείστε να του εξηγήσετε τις σκηνές που του ενέπνευσαν το φόβο, για να μπορέσει να το ξεπεράσει ανώδυνα.

*Μην ανοίγετε την τηλεόραση σας, παρά μόνο όταν υπάρχει μια εκπομπή "κατάλληλη και για τα παιδιά". Παρακολουθείτε τα προγράμματα, που έχετε επιλέξει μαζί με τα παιδιά σας ή και χωρίς αυτά, και μην αφήνετε να καταπιέζεστε.

*Κάντε εναλλακτικές προτάσεις. Παίξτε με τα παιδιά σας ή κάνετε κάτι όλοι μαζί. Τα περισσότερα παιδιά προτιμούν τις κοινές δραστηριότητες με τους γονείς τους από οποιοδήποτε τηλεοπτικό πρόγραμμα.

*Μη χρησιμοποιείτε ποτέ την τηλεόραση ως μέσο ανταμοιβής ή τιμωρίας, γιατί έτσι κινδυνεύετε να κάνετε το παιδί σας, να πιστέψει ότι δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από το να του επιτρέπουν να παρακολουθεί τηλεόραση.

Τελικά, το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι η τιμή που πληρώνουμε καθημερινά με την εισβολή της τηλεόρασης στην οικογένειακή μας ζωή φαίνεται να είναι υπερβολικά υψηλή σε σύγκριση με την υποτιθέμενη ψυχαγωγία και ανακούφιση.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δημητρίου Ε. Βλάχου , Προγραμματιστή.

Η εποχή στην οποία ζούμε, χαρακτηρίζεται από τις γοργές εξελίξεις σε όλους τους τομείς της τεχνολογίας. Έτσι, πρέπει να προσαρμοζόμαστε και να χρησιμοποιούμε τα τεχνολογικά επιτεύγματα σε όλους τους τομείς της ζωής μας.

Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές, αποτελούν σήμερα, ένα ισχυρό εργαλείο, με το οποίο, μπορούμε να διεκπεραιώσουμε σε ελάχιστο

χρόνο εργασίες, που διαφορετικά θα ήταν επίπονες και χρονοβόρες. Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές, όμως, μπορούν να χρησιμοποιηθούν ποικιλοτρόπως και στην αστυνομία, κάνοντας πιο εύκολη την υψίστης σημασίας αποστολή της και βοηθώντας την να αποδώσει περισσότερο.

Μερικές εφαρμογές των ηλεκτρονικών υπολογιστών στην αστυνομία, είναι:

A) Δημιουργία και αναπαραγωγή εγγράφων

Με την χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών στην εκτύπωση εγγράφων, τα έγγραφα αυτά δημιουργούνται και αναπαράγονται πιο εύκολα από ότι θα γινόταν με τη γραφομηχανή. Πιο συγκεκριμένα, οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές χρησιμοποιούν προγράμματα επεξεργασίας κειμένου για την εκτύπωση εγγράφων. Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές μας προσφέρουν, σε σχέση με την κλασική γραφομηχανή, τα εξής πλεονεκτήματα:

1) Τα έγγραφα δεν τυπώνονται τη στιγμή που τα πληκτρολογούμε, αλλά γράφονται στην προσωρινή μνήμη του ηλεκτρονικού υπολογιστή (RAM).

Στη μνήμη του υπολογιστή το έγγραφο μπορεί να τροποποιηθεί πολύ εύκολα.

Τις τυχόν αλλαγές που θα γίνουν στο έγγραφο, τις βλέπουμε στην οθόνη (Monitor = crt = Cathode Ray Tube = Σωλήνας Καθοδικών Ακτίνων).

Μόλις το έγγραφο πάρει τη μορφή που επιθυμούμε, μπορούμε να δώσουμε εντολή στον εκτυπωτή (Printer) να το τυπώσει.

2) Μπορούμε να αποθηκεύσουμε το κείμενο - έγγραφο σε δισκέτες ή στο σκληρό δίσκο του υπολογιστή για την περίπτωση που θα το χρειαστούμε ξανά. Μόλις το έγγραφο αποθηκευτεί, μπορούμε εύκολα να το ανακτήσουμε στην μορφή που το σώσαμε και να το αναπαράγουμε ή να το ξανατροποποιήσουμε και να το ξανααποθηκεύσουμε.

3) Με το απλό πάτημα ενός πλήκτρου, μπορούμε να τυπώσουμε το έγγραφο όσες φορές χρειαστεί, χωρίς να χρειαστεί να το ξαναπληκτρολογήσουμε.

4) Το έγγραφο μπορεί να αναπαραχθεί με διαφορετικού μεγέθους χαρακτήρες (Pica, Elite, Condensed Pica κ.τ.λ.) και διαφορετικούς τύπους χαρακτήρων (Draft, Courier, Sanserif

κ.τ.λ.) και τις πλάγιες επιλογές τους.

5) Μπορούμε μέσα στο κείμενο του εγγράφου να παραβάλλουμε γραφικές απεικονίσεις (Graphics), προπαρασκευασμένες ή όχι.

6) Ο επεξεργαστής κειμένου είναι ένα εξαιρετικά ισχυρό εργαλείο δημιουργίας κειμένου, που επιφέρει τεράστια αύξηση της παραγωγικότητάς μας, παραμένοντας όμως ευ-

έλικτο και εύκολο στη χρήση του.

B) Αρχαιοθέτηση - ομαδοποίηση - ανάκτηση δεδομένων

Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές μπορούν όμως να χρησιμοποιηθούν επιτυχώς και στην αρχαιοθέτηση - ομαδοποίηση και γρήγορη ανάκτηση δεδομένων. Φυσικά αυτή η εφαρμογή τους, μπορεί να υποβοηθήσει

σημαντικά το δύσκολο έργο της αστυνομίας, ελαχιστοποιώντας το χρόνο αναζήτησης κάποιων στοιχείων. Οι τρόποι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την αποθήκευση και την ταχύτατη ανάκτηση των δεδομένων (λέγοντας δεδομένα εννοούμε οποιαδήποτε πληροφορία χρησιμοποιεί η αστυνομία και σήμερα αποθηκεύεται με συμβατικούς τρόπους), είναι κυρίως αρχεία σειριακής ή τυχαίας προσπέλασης, αρχεία Index, αρχεία δυαδικής ή κωδικοποιημένης εγγραφής καθώς και μεγάλες βάσεις δεδομένων (Data Bases), δημιουργημένες με κάποιον σύγχρονο τρόπο, π.χ με την τεχνική QBE (Query By Example), ή με κάποιον παλαιότερο τρόπο π.χ. με SQL. Επίσης η διαρκής ενημέρωση και συμπλήρωση καθώς και η σύγκριση και διασταύρωση πληροφοριών και δεδομένων γίνεται πολύ πιο εύκολα με την χρησιμοποίηση ηλεκτρονικών υπολογιστών από ό,τι θα γινόταν αν χρησιμοποιούσαμε τον συμβατικό τρόπο με φακέλλους και καρτέλες.

Ειδικότερα, όμως, η χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών σε αυτόν τον τομέα, μας προσφέρει τα εξής πλεονεκτήματα:

1) Η αρχειοθέτηση γίνεται πολύ πιο εύκολα αλλά και πολύ πιο ξεκούραστα για τον αστυνομικό που έχει αναλάβει αυτή την εργασία.

2) Η διαδικασία ομαδοποίησης και αλφαβητικής ή οποιασδήποτε άλλης κατάταξης των δεδομένων - στοιχείων είναι πλέον εντελώς αυτοματοποιημένη, και έτσι απαιτείται μόνο η κατάλληλη εντολή προς τον ηλεκτρονικό υπολογιστή και τα δεδομένα ομαδοποιούνται ή κατατάσσονται.

3) Η διόρθωση των τυχών λαθών γίνεται με πολύ μεγάλη ευκολία και εκπληκτική ταχύτητα. Επίσης η προσθήκη ή η διαγραφή στοιχείων γίνεται ευκολότατα και τα δεδομένα φυλάσσονται στην νέα τους μορφή.

4) Τα δεδομένα - στοιχεία φυλάσσονται σε μαγνητικές δισκέτες (Flopy Disks) ή στον σκληρό δίσκο του υπολογιστή (Hard Disk), καταλαμβάνοντας φυσικά πολύ λιγότερο χώρο από ότι θα καταλάμβαναν οι σημερινές αρχειοθήκες και αφήνοντας ελεύθερο χώρο για άλλες πιο σημαντικές χρήσεις.

5) Η ανάκτηση των δεδομένων - στοιχείων και η σύγκριση τους μπορούν να γίνουν γρήγορα, εύκολα και με σιγουριά, αφού όλα τα στοιχεία ελέγχονται με σχολαστικότητα.

6) Όλες οι διαδικασίες που προαναφέραμε, γίνονται σε κλάσματα του χρόνου που απαιτείται για να γίνουν οι ίδιες εργασίες με το συμβατικό τρόπο.

7) Το προσωπικό, που απαιτείται για την περάτωση όλων αυτών των εργασιών, είναι κατά πολύ λιγότερο από το προσωπικό που

χρησιμοποιείται σήμερα, "ελευθερώνοντάς" μας ένα τμήμα του προσωπικού για να το χρησιμοποιήσουμε κάπου αλλού όπου θα αποδώσει περισσότερο.

Γ) Κατασκευή σχεδιαγραμμάτων τροχαίων ατυχημάτων

Η κατασκευή και η εκτύπωση σχεδιαγραμμάτων ατυχημάτων είναι μία ακόμη εφαρμογή των ηλεκτρονικών υπολογιστών στην αστυνομία.

Πράγματι, με την βοήθεια των ηλεκτρονικών υπολογιστών, μπορούμε να κατασκευάσουμε σχεδιαγράμματα πιο ακριβή και πιο

καλαίσθητα από ότι τα κατασκευάζαμε με το χέρι.

Ομως, στην συγκεκριμένη αυτή εφαρμογή των ηλεκτρονικών υπολογιστών, θα πρέπει να εξετάσουμε και κάποιες ιδιαιτερότητες.

Ο χρόνος, ο οποίος απαιτείται για την δημιουργία του σχεδιαγράμματος, είναι σχεδόν ο ίδιος και μερικές φορές μεγαλύτερος από ότι αν το σχεδιάγραμμα κατασκευαζόταν με το χέρι.

Και αυτό συμβαίνει γιατί η δημιουργία των σχεδιαγραμμάτων γίνεται με ειδικά σχεδιαστικά προγράμματα, και αναγκαία προϋπόθεση για να έχουμε καλά αποτελέσματα, είναι η εξοικείωση του χρήστη με το πρόγραμμα.

Αλλά και το κόστος αυτών των σχεδιαστικών προγραμμάτων είναι πολλές φορές υψηλό, σχεδόν απαγορευτικό, με τα σημερινά δεδομένα.

ΕΘΙΜΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Επιμέλεια: Ελισσαίος Αρτόπουλος

Στην τοιμεντένια πόλη με το νέφος, τις πορείες, τα μπουλιάρια, τον αγώνα δρόμου από το ένα επαγγελματικό ραντεβού στο άλλο, οι Αθηναίοι, μόνο τα μεσάνυχτα του Μεγάλου Σαββάτου καταλαβαίνουν έστω και κάπως αργά, ότι γιορτάζουν το Πάσχα.

Ακόμα και γι' αυτό το πιο απλό έθιμο, το βάψιμο των αυγών, δεν υπάρχει χρόνος, με συνέπεια ν' αγοράζονται έτοιμα κόκκινα γυαλιστερά αυγά, σε συσκευασία.

Οσο κι αν σε πολλά από τα έθιμα του Πάσχα παρατηρούμε περιπτώσεις παγανιστικών εκδηλώσεων, που επέζησαν κάτω από τον ανεκτικό μανδύα του χριστιανισμού, συμβαίνει και σήμερα το ψητό αρνί και τα κόκκινα αυγά να τοποθετούνται στην ίδια μοίρα με τις θρησκευτικές τελετές, που συνοδεύουν την μεγάλη αυτή γιορτή της χριστιανοσύνης.

Ας επιχειρήσουμε λοιπόν μια περιπλάνηση στις διάφορες περιοχές της χώρας μας, για να παρουσιάσουμε τις ιδιαίτερες με τις οποίες γιορτάζεται εκεί το Πάσχα.

Στη **Γαστούνη της Ηλείας** γίνεται κάθε χρόνο "το κάψιμο του *αράπ*".

Τη δεύτερη και τρίτη μέρα του Πάσχα γίνεται μεγάλο πανηγύρι με φαγοπότη, τραγούδια και χορούς με λαϊκά συγκροτήματα, που καταλήγει στο κάψιμο του "*Οβριού*".

Το "*Κάψιμο του Αράπ*", όπως συνηθίζεται να λέγεται το έθιμο, συμβολίζει την απαλλαγή της Γαστούνης αλλά και της γύρω περιοχής από την αγγριότητα των αραπάδων που έφερε ο Ιμπραήμ. Μερικοί το πυροτέχνημα το λένε "*Ιούδα*" και το κάψιμό του συμβολίζει το κάψιμο του παλιού κακού μας εαυτού, ο οποίος μετά τη λύτρωση του Πάσχα γεννιέται πάλι νέος, αγνός, κατακάθαρος, απαλλαγμένος από τη μαυρίλα που του άφησε το παρελθόν.

Οσοι μετέχουν στο πανηγύρι φτιάχνουν ένα ομοίωμα του Ιούδα, το γεμίζουν με πυρο-

τεχνήματα, το κρεμάνε ψηλά και όταν το γλέντι έχει "ανάψει" για τα καλά, του βάζουν φωτιά και χαλάει ο κόσμος από τις βροντές.

Στην **Καλαμάτα**, γιορτάζεται ένα μοναδικό φαντασμαγορικό έθιμο: ο σαϊτοπόλεμος, που ιδιαίτερα τη νύκτα του Σαββάτου, ...μυρίζει μπαρούτι.

Αυτή η ...πυροκροτική αποθέωση συνεχίζεται και ανήμερα το Πάσχα σ' ολόκληρο τον ελλαδικό χώρο. Είναι ένα χαρακτηριστικό τοπικό έθιμο,

που δεν συναντάται πουθενά αλλού.

Η παράδοση τοποθετεί την κατασκευή της πρώτης σαϊτας στα χρόνια της Επανάστασης του '21. Τότε όμως δεν ήταν ένα απλό παιχνίδι - με τη φωτιά έστω- για να ψυχαγωγείται ο κόσμος το Πάσχα. Χρησίμευε σαν όπλο. Συγκεκριμένα σαν ένα αυτοσχέδιο φλογοβόλο. Λέγεται, δηλαδή, ότι οι επαναστατημένοι Μεσσήνιοι, μη έχοντας άλλον τρόπο να αντιμετωπίσουν τις επελάσεις του τούρκικου ιππικού, σκέφθηκαν να κατασκευάσουν κυλίνδρους με χοντρό χαρτόνι, να τους γεμίσουν μπαρούτι και να αναχαιτίσουν με τη "ρέουσα φωτιά" τους Τούρκους καβαλάρους.

Η κατασκευή της σαϊτας είναι ολόκληρη επιστήμη. Κι ο κάθε "*καπετάνιος*" έχει τα μυστικά του, που τα φυλάει ζηλότυπα. Πολύ παλαιότερα, όλες οι σαϊτες ήταν μιας -ας την πούμε έτσι- κατηγορίας: οι "*μπου-μπου-μπου*" όπως τις λένε, από το χαρακτηριστικό θόρυβο

που κάνουν. Κάποτε όμως, γύρω στο 1900, στο μίγμα που ετοιμαζόταν για το γέμισμα της σαϊτας, στο "χαρμάνι" -σύμφωνα με την επαγγελματική ορολογία- χύθηκε λίγο πετρέλαιο. Αυτό ήταν. Οι σαϊτες "της βουής" είχαν γεννηθεί. Από τότε έχουν γίνει κι άλλες βελτιώσεις. Η τεχνική όλο και προοδεύει.

Πανηγυρικό τόνο παίρνουν τις ημέρες αυτές οι πασχαλινές εκδηλώσεις στην **Αράκωδα**. Οι εκδηλώσεις ξεκινούν την Κυριακή και συμπίπτουν με το πανηγύρι του προστάτη αγίου του γραφικού χωριού, Αϊ Γιώργη.

Το πανηγύρι ξεκινάει την Κυριακή το απόγευμα με κανονιοβολισμούς και κωδωνοκρουσίες. Την ίδια μέρα και από τις μεσημβρινές ώρες γεμίζει το χωριό ψοσταριές, πίνουν ασταμάτητα κρασί και με καραμούζες και τούμπανα το ρίχνουν στο χορό με πρώτους τους γέροντες, οι οποίοι και τραγουδούν το "πανηγυράκι".

Τη Δευτέρα, το γλέντι συνεχίζεται με το τρέξιμο των γερόντων στο πεδίο της μάχης του Καραϊσκάκη.

Οποιος γέροντας βγεί πρώτος παίρνει σαν έπαθλο ...ένα αρνί.

Στον **Αλμυρό Μαγνησίας** παρατηρούμε μια μοναδική τελετή αποκαθήλωσης, που γίνεται μέσα σε κατανυκτική ατμόσφαιρα στο Μοναστήρι Κάτω Παναγιά Ξενιά.

Στις 3 το απόγευμα της Μεγάλης Παρασκευής, με συμμετοχή των μοναχών και των ιερέων της περιοχής Αλμυρού, ψάλλεται η ακολουθία της Αποκαθήλωσης. Ακολουθεί η ταφή του Σώματος του Χριστού, που μεταφέρεται από το μοναστήρι στο λόφο της περιοχής, όπου υπάρχουν 3 μεγάλοι σταυροί με εικόνες του Χριστού και των δύο ληστών.

Ο Δεσπότης μεταφέρει το Σώμα του Χριστού μέσα σε σεντόνι και το τοποθετεί μέσα σε σπηλιά, που βρίσκεται σε βράχο, σφραγίζοντάς το συγχρόνως με μεγάλη πέτρα. Το σώμα παραμένει μέσα στη σπηλιά μέχρι την ημέρα της Ανάστασης, οπότε το παραλαμβάνουν και το μεταφέρουν στην εκκλησία, όπου τοποθετείται πάλι στο Σταυρό.

Ενα παλιό έθιμο, το τσούγκρισμα των αυγών, αναβιώνει κάθε χρόνο στην κωμόπολη Κρνίδες της Καβάλας. Την δεύτερη μέρα του Πάσχα, οι διαγωνιζόμενοι με 50-100 κόκκινα αυγά, παίρνουν θέσεις πάνω σε μια εξέδρα και αρχίζουν το τσούγκρισμα. Οποιος σπάσει τα περισσότερα αυγά στη διάρκεια του αγώνα, που κρατά τρεις ώρες, είναι και ο νικητής και φυσικό είναι στον αυγονικητή να δίνουν κύπελλο και πλούσια δώρα.

ΕΠΙΠΛΟ 2000

ΣΑΛΟΝΙΑ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΥΠΩΝ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΣ
ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ
ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΕΣ
ΣΥΝΘΕΤΑ
και όλα τα **ΜΙΚΡΟΕΠΙΠΛΑ**

ΔΟΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ
ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΕΛ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 4 ΠΕΥΚΗ
τηλ. 8053 046
Β. ΠΑΥΛΟΥ 111 ΣΠΑΤΑ
τηλ. 6633 668

Παραδοσιακές και λαογραφικές γιορτές με την επωνυμία *Βδομάδα της Γερακίνας*, γίνονται από τη δεύτερη μέρα του Πάσχα στο Δήμο **Νιγρίτας Σερρών**.

Οι γιορτές αυτές που γίνονται από την Πολιτιστική Εταιρεία και τον Δήμο Νιγρίτας, καθώς και με τη συνεργασία των συλλόγων Νιγριτινών Αττικής, Θεσσαλονίκης και Σερρών, έχουν θέσει αντικειμενικά τους παρακάτω σκοπούς:

-Να προβάλλουν στο πανελλήνιο τοπικά λαογραφικά στοιχεία, όπως η πτώση στο πηγάδι, ο πνιγμός της Γερακίνας σε αναπαράσταση κλπ.

-Να κάνουν γνωστά στο βορειοελλαδικό χώρο τα θαυμάσια τραγούδια, τα δημοτικά της περιοχής, δοσμένα με ζωντάνια και γνησιότητα από τοπικούς ερμηνευτές παραδοσιακών τραγουδιών.

Από το βράδυ της Μ. Πέμπτης ξεκινούν τα πασχαλινά έθιμα στην **Κάλυμνο** και κρατούν έως το μεσημέρι της Κυριακής του Πάσχα.

Μετά το τέλος των 12 Ευαγγελίων μέσα στο χώρο της εκκλησίας και μπροστά από το Σταυρό του Μαρτυρίου, οι Μυροφόρες (ντυμένες στα μαύρα) ψέλνουν το "Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα...".

Αυτό γίνεται σε όλες τις εκκλησίες του νησιού και μαζί με αρκετούς πιστούς οι Μυροφόρες ψέλνουν μέχρι το πρωί. Τη Μ. Παρασκευή, 16 επιτάφιοι από όλες τις γειτονίες της Καλύμνου, μεταφέρονται στην παραλία και παρουσία των αρχών γίνεται η περιφορά.

Το Μ. Σάββατο και μετά το σφάξιμο των αρνιών, οι κάτοικοι παίρνουν από ένα σφουγγάρι και ματωμένο με το αίμα των αρνιών σχηματίζουν το σημείο του Σταυρού στην κεντρική είσοδο του σπιτιού και γράφουν πάλι με αίμα το ΙΧ.

Να αναφέρουμε το πλέον χαρακτηριστικό: είναι το μοναδικό μέρος στην Ελλάδα που δεν σουβλίζουν τα αρνιά.

Στην Κάλυμνο το κάθε αρνί το τοποθετούν στο "Μουούρη" (ένα πήλινο δοχείο, στου οποίου το εσωτερικό τοποθετούν ολόκληρο το αρνί με γέμιση από ρύζι αναμειγμένο με εντόσθια).

Στη συνέχεια, το "Μουούρη" το μεταφέρουν στο φούρνο και το παίρνουν την Κυριακή το πρωί. Μετά την Ανάσταση, το βράδυ του Σαββάτου, ο αρχηγός της κάθε οικογένειας

με το άγιο φως σχηματίζει στην πόρτα του σπιτιού του σταυρό.

Ενα πασχαλινό έθιμο που ακρετές φορές το έχουν πληρώσει με αίμα, είναι η επιθυμία τους να πετούν δυναμίτες το βράδυ της Ανάστασης. Κανείς δεν ξεχνά ότι το Πάσχα του 1980, από δυναμίτες έχασαν τη ζωή τους τέσσερα άτομα.

Την Κυριακή των Βαΐων, σε πολλά χωριά, το πρωί, μόλις τελειώνει η λειτουργία στην εκκλησία, τα κορίτσια σε ομάδες κάθε τρία ή τέσσερα, κρατούσαν στα χέρια τους το καθένα ένα ή δύο μεταξωτά κεντημένα μαντήλια και από πόρτα σε πόρτα τραγουδούσαν τραγούδια ανάλογα με την ηλικία και την κοινωνική θέση των ενοίκων. Συνόδευαν τα τραγούδια με τις ανάλογες κινήσεις των μαντηλιών. Οι τραγουδίστριες αυτές, λέγονταν "βαϊτρες" και τα τραγούδια τους "βαϊτικά".

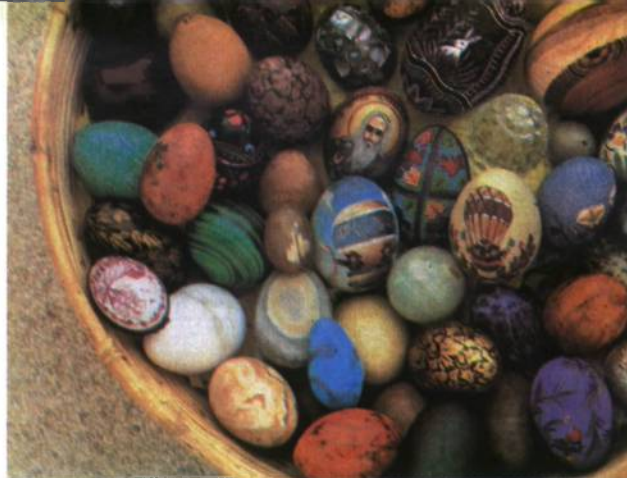
Τη Μεγάλη Πέμπτη, που σε πολλές περιοχές ήταν γνωστή σαν "Ημέρα της Παναγιάς", οι χωρικοί κρεμούσαν από τα παράθυρά τους και τα μπαλκόνια τους κόκκινα μαντήλια

ή σάρπες. Την ίδια μέρα οι γυναίκες του σπιτιού έβαφαν και τα αυγά. Η νοικοκυρά έπαιρνε το πρώτο αυγό που έβγαζε από την κατσαρόλα και με αυτό σταύρωνε το πρόσωπο και το λαιμό των παιδιών της.

Την ίδια ημέρα οι νοικοκυρές ζύμωναν ένα είδος γλυκού ψωμιού, το τσουρέκι του σημερινού Πάσχα, που του έδιναν το σχήμα της "δεκαοχτούρας" όπως και το αποκαλούσαν, και στη θέση των ματιών έβαζαν κόκκους σιταριού ή πιπέρι.

Κατά τη Μεγάλη Παρασκευή με τους πένθιμους ήχους της καμπάνας που διαλαλούσε την εκφορά του Κυρίου, δεν παρασκεύαζαν φαγητό. Οι νοικοκυρές δεν δούλευαν στην κουζίνα, έτρωγαν όλοι ωμά λαχανικά και μαρούλια με ξύδι για να θυμούνται το ξύδι, με το οποίο οι εκτελεστές ύγραιναν τα χείλη του Χριστού. Το Μεγάλο Σάββατο, πάλι, δεν έλουζαν τα μαλλιά τους γιατί πίστευαν ότι αν τα έλουζαν θα άσπριζαν.

Τέλος έφτανε το Πάσχα, η Λαμπρή, όπως το καλούσαν και όπως σε μετάφραση λέγεται σε όλες τις σλαβικές χώρες. Η Ανάσταση, όπως και σήμερα, τελούνταν δύο φορές. Μία τα μεσάνυχτα του Σαββάτου, που όπως και σήμερα λέγονταν πρώτη Ανάσταση, και

άλλη το πρωί της Κυριακής, η Δεύτερη Ανάσταση.

Υπάρχουν πάμπολλες παραλλαγές των εθίμων που αναφέραμε, τόσες που μπορούσαν να γεμίσουν ένα βιβλίο ολόκληρο. Γεγονός όμως είναι ότι οι περισσότεροι από εμάς σήμερα δεν έχουμε πλήρη συνείδηση της ασυνέπειας μεταξύ της πασχαλινής χριστιανικής πίστης και των εθίμων που τηρούμε, μολονότι τα έχουμε επενδύσει με ένα βαθύτατο συμβολισμό.

Είναι κάτι περισσότερο από απλή σύμπτωση, ίσως φυσική συνέπεια, το ότι η μεγαλύτερη γιορτή της Χριστιανοσύνης, η Ανάσταση, συμπίπτει χρονικά με μια περίοδο που αφυπνίζεται η φύση, την Ανοιξη.

Η ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΛΑΥΣΗΣ

Η ποιότητα στο δέρμα,
η κομψότητα στο σχέδιο
και η τελειότητα στην
εμφάνιση λέγονται
"RITORNO"

INDUSTRY AND EXPORT CO.
BOUTIQUE-SHOWROOM

ΑΡΑΠΙΑΚΗ 27, ΚΑΛΛΙΘΕΑ,
ΤΗΛ: 9585-365
ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 71, Π. ΦΑΛΗΡΟ,
ΤΗΛ: 9838-292

Πολύτιμη ευκαιρία!
10 τοις εκατό έκπτωση
για κάθε αγορά
4 άτοκες, ισόποσες,
μηνιαίες δόσεις
για αγορές
μέχρι 100.000 δραχμές
7 άτοκες, ισόποσες,
μηνιαίες δόσεις
για αγορές
πάνω από 100.000 δραχμές
Αυτές είναι οι προσφορές
του "RITORNO"
για τους συνδρομητές της
Αστυνομικής Επιθεώρησης
με την επίδειξη
αυτού του κουπονιού

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ Ι.Ρ.Α.

Στις 13 Φεβρουαρίου 1991, μέσα σε μια ευχάριστη, φιλική και συναδελφική ατμόσφαιρα, έγιναν τα εγκαίνια των Γραφείων του Εθνικού Τμήματος, της Τοπικής Διοίκησης Αττικής και της Λέσχης Ι.Ρ.Α.

Παραβρέθηκαν τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων του Εθνικού Τμήματος, της Τοπικής Διοίκησης Αττικής και πολλοί συνάδελφοι.

Την εκδήλωση των εγκαίνιων τίμησε με την παρουσία του ο Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. κ. Ιωάννης Αντωνόπουλος. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Γιάννης Βασιλειάδης με προσωπικό του τηλεφώνημα και ο Γεν. Γραμματέας κ. Μιχάλης Κουτελιδάκης με επιστολή του, εξέφρασαν τη λύπη τους διότι δεν ήταν δυνατό να παραστούν στην εκδήλωση των εγκαίνιων και ευχήθηκαν καλή επιτυχία στο έργο της Ένωσης.

Στον αγιασμό των εγκαίνιων χοροστάτησε ο

Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Ευσέβιος Πιστολής.

Μετά τη θρησκευτική τελετή και τις ευχές του Πανοσιολογιώτατου μίλησε ο Πρόεδρος του Εθνικού Τμήματος κ. Κων/νος Καλογερόπουλος, ο οποίος αναφέρθηκε στο σημαντικό ρόλο της Ι.Ρ.Α. λέγοντας:

“Με την ενεργό συμμετοχή περισσότερων εν ενεργεία ή και αποστράτων είναι δυνατόν η Διεθνής Ένωση Αστυνομικών:

- να γίνει ο συνδετικός κρίκος της Ελληνικής Αστυνομίας με τις ξένες Αστυνομίες
- να προβάλλει την Ελληνική Αστυνομία διεθνώς
- να συνδράμει θετικά στη σύσφιγξη των σχέσεων αστυνομίας - πολίτη
- να αναβαθμίσει τη θέση του αστυνομικού στην ελληνική κοινωνία
- να προάγει την προσωπική και επαγγελματική θέση του αστυνομικού και τέλος

- να παρέχει πάσης φύσεως αρωγή στον συνάδελφο που έχει ανάγκη και στην οικογένειά του".

Στη συνέχεια μίλησε ο Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ.
κ. Ιωάννης Αντωνόπουλος, ο οποίος μεταξύ
άλλων τόνισε:

"Πιστεύω ότι σήμερα, ένα μόλις χρόνο πριν το 1992, ορόσημο για την ολοκλήρωση της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης, η Διεθνής Ένωση Α-

**Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΣΤΑ ΤΡΙΚΑΛΑ**

Στα πλαίσια των ποιμαντικών καθηκόντων και των επισκέψεων που πραγματοποιεί κατά καιρούς σε διάφορες Αστυνομικές Διευθύνσεις, ο Προϊστάμενος της Θρησκευτικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ. Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Ευσέβιος Πιστολής βρέθηκε και στα Τρίκαλα.

Στη συγκέντρωση-ομιλία που πραγματοποιήθηκε στη Λέσχη της Α.Δ., παρουσία του Επιθεωρητού Αστυνομίας Θεσσαλίας Ταξιαρχου Κωνσταντίνου Τούλια, του Αστυν.Δ/ντού Τρικάλων Ευόγγ. Παπανίκου και πολλών αξιωματικών και άλλων αστυνομικών της Διεύθυνσης, ο Πανοσιολογιώτατος αναφέρθηκε στην κρίση που διέρχονται σήμερα οι ηθικές αξίες και κάλεσε τους ασ-

αστυνομικών θα συμβάλει ουσιαστικά στη κατεύθυνση της καλύτερης και αποδοτικότερης συνεργασίας των αστυνομικών Σωμάτων των Ευρωπαϊκών χωρών.

Με την ευκαιρία αυτή και από τη θέση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι το Σώμα θα παρέχει κάθε υποστήριξη για την πραγμάτωση των σκοπών της Ένωσης".

τυνομικούς σε πνευματική ανάνηψη και ανασυγκρότηση των ηθικών και πνευματικών τους δυνάμεων.

ΝΕΑ ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛ.ΑΣ.

Με απόφαση του ΚΥΣΕΑ επελέγη στο αξίωμα του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας ο, μέχρι τώρα Α' Υπαρχηγός της, Αντιστράτηγος Ιωάννης Συμβουλίδης.

Με την ίδια απόφαση απονέμεται ο τίτλος του επίτιμου Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας στον αποχωρούντα Αρχηγό Αντιστράτηγο Ιωάννη Αντωνόπουλο.

Η τελετή παράδοσης και παραλαβής των καθηκόντων του νέου Αρχηγού πραγματοποιήθηκε παρουσία της Πολιτικής Ηγεσίας του ΥΔΤ και Αξιωματικών του Σώματος.

Στη συνέχεια, συνήλθε το αρμόδιο Συμβούλιο Κρίσεων της Ελληνικής Αστυνομίας, υπό την προεδρία του νέου Αρχηγού Αντιστρατήγου Ιωάννη Συμβουλίδη και έκρινε ως ευδοκίμως τερματίζαντα την σταδιοδρομία του τον Β' Υπαρχηγό του Σώματος Αντιστράτηγο Κων/νο Τασάκο, στον οποίο και απένειμε τον τίτλο του επίτιμου Υπαρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας.

Υπό την προεδρία επίσης του Αρχηγού, το Ανώτατο Συμβούλιο Κρίσεων της Ελληνικής Αστυνομίας,:

α) Έκρινε ως προακτέους στο βαθμό του **Αντιστρατήγου** τους Υποστρατήγους Στέφανο Μακρή και Διονύσιο Γεωργακόπουλο, οι οποίοι κατέλαβαν αντίστοιχα τις θέσεις του Α' Υπαρχηγού (Προϊσταμένου του Κλάδου Διοικητικής Υποστήριξης /ΥΔΤ) και του Β' Υπαρχηγού (Προϊσταμένου Κλάδου Αστυνομίας Τάξης - Ασφάλειας /ΥΔΤ).

β) Έκρινε ως διατηρητέους τους Υποστρατήγους Σίμωνα Παπαδογεώργο και Παναγιώτη Κοσμά (Γεν. Διευθυντές Γ.Α.Δ.Α. και Γ.Α.Δ.Θ. αντίστοιχα)

και γ) Έκρινε ως προακτέους στο βαθμό του **Υποστρατήγου** τους Ταξιάρχους Αλέξιο Σπανό (Β' Γ.Ε.Α.), Αλέξανδρο Κοντογιάννη (Δ/ντή Αστυν.Προσωπικού /Υ.Δ.Τ.), Κωνσταντίνο Τουλιά (Α' Γ.Ε.Α.), Αγγελο Κορμπά (Γ' Γ.Ε.Α.), Αντώνιο Λαμπαδιάρη (Δ/ντή Ασφ. Αττικής), Σπυρίδωνα Παπαναγιώτου (Δ/ντή Γεν.Αστυνόμευσης /Υ.Δ.Τ.) και Ιωάννη Κατσιρούμπα (Δ/ντή Υγειονομικού).

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ

Ο Αντιστράτηγος Ιωάννης Συμβουλίδης γεννήθηκε το έτος 1937 στην Καλαμάτα Μεσσηνίας.

Κατετάγη στην Αστυνομία το έτος 1956. Αποφοίτησε 2ος από τη Σχολή Αξιωματικών το έτος 1964.

Αποφοίτησε 1ος από τη Σχολή Ξένων Γλωσσών του Σώματος και 2ος από τη Σχολή Μετεκπαίδευσης Αστυνόμων.

Είναι πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και της Σχολής Εθνικής Αμύνης.

Είναι έγγαμος και έχει δύο παιδιά.

Ο ΝΕΟΣ Α' ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ

Ο Αντιστράτηγος Στέφανος Μακρής γεννήθηκε το έτος 1936 στον Ελληνόπουργο Καρδίτσας.

Κατετάγη στο Σώμα το έτος 1956 και αποφοίτησε από τη Σχολή Αξιωματικών το έτος 1965, ως Αρχηγός της Τάξης.

Υπηρέτησε σε μάχιμες και επιτελικές Υπηρεσίες, τόσο στην επαρχία όσο και στην Αθήνα.

Ως Ανώτατος δε Αξιωματικός διετέλεσε Δ/ντής της Δ/σης Αστυνομίας Αθηνών, Δ/ντής της Αστυνομικής Ακαδημίας και Δ/ντής της Δ/σης Προσωπικού/ΥΔΤ.

Είναι πτυχιούχος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Αποφοίτησε απ' όλα τα επαγγελματικά και επιμορφωτικά Σχολεία της Ελληνικής Αστυνομίας.

Είναι έγγαμος και πατέρας δύο παιδιών.

Ο ΝΕΟΣ Β' ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ

Ο Αντιστράτηγος Διονύσιος Γεωργακόπουλος, γεννήθηκε το έτος 1938 στο χωριό Βρεστό της Επαρχίας Ολυμπίας του Νομού Ηλείας, και περάτωσε τις Γυμνασιακές του Σπουδές στην Κωμόπολη Ανδρίτσαινα.

Κατετάγη στο Σώμα της Ελληνικής Χωροφυλακής το έτος 1959 και απεφοίτησε 22ος από τη Σχολή Αξιωματικών το έτος 1965.

Φοίτησε στη Σχολή Μετεκπαιδύσεως Αξιωματικών και παρακολούθησε πολλά επαγγελματικά Σχολεία.

Υπηρέτησε σε μάχιμες Υπηρεσίες Κρήτης, Λέσβου, Γρεβενών και Θεσσαλονίκης, καθώς και σε επιτελικές Υπηρεσίες της Αττικής.

Ως Ανώτατος Αξιωματικός διετέλεσε Επιθεωρητής Αστυνομίας Κρήτης, Γενικός Αστυν. Δ/ντής Θεσσαλονίκης και Γενικός Επιθεωρητής Β' Επιθεώρησης Αστυνομίας.

Είναι έγγαμος και πατέρας τριών αγοριών

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Με τη δέουσα λαμπρότητα πραγματοποιήθηκαν και φέτος στα Γιάννενα οι εορταστικές εκδηλώσεις για την 78η επέτειο της απελευθέρωσης της πόλης. Οι εκδηλώσεις, που τίμησαν με την παρουσία τους ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο Υπουργός Εθνικής Αμυνας και η ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, περιελάμβαναν δοξολογία, ομιλίες, καταθέσεις στεφάνων και την καθιερωμένη στρατιωτική και μαθητική παρέλαση, κατά την οποία ιδιαίτερη εντύπωση προκάλεσε η άψογη εμφάνιση των πεζοπόρων και μηχανοκινήτων τμημάτων της Ελληνικής Αστυνομίας.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΕΝ. ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στις εγκαταστάσεις της Σχολής Ευελπίδων στη Βάρη Αττικής, το πρώτο Συνέδριο Σωματικής Αγωγής και Αθλητισμού, στο οποίο συμμετείχαν οι Ενοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας, καθώς και οι παραγωγικές Σχολές τους.

Σκοπός του Συνεδρίου ήταν η προαγωγή του αθλητισμού και η ανύψωση της αθλητικής ιδέας στους χώρους των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Την Ελληνική Αστυνομία εκπροσώπησε ο Αστυν. Υποδ/ντής Δημήτρης Ματσαβάς, Υποδιοικητής της Σχολής Αξιωματικών, ο οποίος αναφέρθηκε στο επιτελούμενο έργο στον τομέα του Αθλητισμού στην Ελληνική Αστυνομία και ειδικότερα στις παραγωγικές σχολές του Σώματος, καθώς και στα προβλήματα που αντιμετωπίζει το Σώμα της Αστυνομίας από πλευράς αθλητικών εγκαταστάσεων. Το συνέδριο παρακολούθησαν ο Αναπληρωτής Γεν. Γραμματέας Αθλητισμού και παράγοντες του αθλητισμού της χώρας μας.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Με την ευκαιρία της κοπής της Πρωτοχρονιάτικης Πίτας στο Στ' Α.Τ. Πειραιά, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός απένευσε μετάλλια και διπλώματα στο Διοικητή και σε άνδρες της παραπάνω υπηρεσίας, καθώς και σε αστυνομικούς του Τμήματος Τροχαίας Πειραιά, σε ένδειξη τιμής τόσο για τη δική τους συμβολή στην επιτυχία του Πανελλήνιου Εράνου, όσο και ολόκληρου του Σώματος της ΕΛ.ΑΣ. γενικώτερα.

Τα μετάλλια απένευμαν η Διευθύντρια του Ερυθρού Σταυρού κ.Πόπη Σταραμοπούλου και η συνεργάτις της κ. Μεταξία Παυλοπούλου, οι οποίες και εξέφρασαν τις άπειρες ευχαριστίες τους προς την Ελληνική Αστυνομία.

Η Ε.Λ.Π.Α. ΒΡΑΒΕΥΕΙ ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΟΥΣ

Για 28η φορά η ΕΛΠΑ βράβευσε τους καλύτερους τροχονόμους της χρονιάς, όπως επίσης τους καλύτερους οδηγούς ταξί και λεωφορείων, που υποδείχθηκαν -όλοι- από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

Στην τελετή της βράβευσης, που έγινε στα γραφεία της ΕΛΠΑ, παρέστησαν ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Γιάννης Βασιλειάδης, ο Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. κ. Ιωάννης Αντωνόπουλος,

ο Β' Υπαρχηγός κ. Κων/νος Τασάκος, ανώτατοι και ανώτεροι αξιωματικοί καθώς και εκπρόσωποι του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών και φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Μετά την ομιλία του Προέδρου της ΕΛΠΑ κ. Αλέξανδρου Δαρδούφα, ο κ. Υπουργός ευχαρίστησε την ΕΛΠΑ για την πρωτοβουλία της να βραβεύσει τον καλύτερο τροχονόμο σαν αναγνώριση στις υπηρεσίες, που προσφέρει η

Τροχαία για την ομαλή κίνηση των τροχοφόρων και για τον περιορισμό των τροχαίων ατυχημάτων. Συγχάρηκε τους τροχονόμους που βραβεύτηκαν και μέσω αυτών όλους τους συναδέλφους τους για την αποφασιστική συμβολή τους στην τροχαία κίνηση. Κλείνοντας τη σύντομη ομιλία του ο κ. Υπουργός μεταξύ άλλων τόνισε: "Η κοινωνική διάσταση και ερμηνεία της πρωτοβουλίας σας αυτής, ενισχύει ηθικά και δυναμικά τους τροχονόμους και τους καταξιώνει, με τη διάκριση που τους παρέχετε, στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο".

Οι συνάδελφοι - τροχονόμοι που παρέλαβαν τα ειδικά μετάλλια κυκλοφοριακής αγωγής για το 1990 ήσαν οι:

- α. Αρχιφύλακας ΔΙΑΚΟΣ Νικόλαος, του Τμήματος Τροχαίας Πειραιά
- β. Αστυφύλακας ΝΤΟΚΟΥ Δίμητρα, του Τμήματος Τροχαίας Καλλιθέας
- γ. Αστυφύλακας ΦΙΛΙΠΠΑΤΟΣ Κων/νος, του Τμήματος Τροχαίας Πατρών
- δ. Αστυφύλακας ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ Ζηνοβία, του Τμήματος Τροχαίας Αλεξανδρούπολης.

Γνωστοποιείται ότι με απόφαση του Διακριτικού της Συμβουλίου, η Ε.Λ.Π.Α. προσφέρει στο προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, που είναι κάτοχοι Ι.Χ.Ε. αυτοκινήτων και θέλουν να γίνουν συνδρομητές της Λέσχης, την ειδική τιμή των 7.000 δρχ. ετησίως αντί της κανονικής τιμής των 12.500 δρχ.

ΕΚΠΤΩΣΗ 15%

ΣΤΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ
ΙΩΑΝ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ 148
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΙΑΤΣΟΥ, ΤΗΛ. 8641-827

ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

Ξεφάντωσαν οι μαθητές του 3ου έτους της Σχολής Υπαστυνόμων στην ετήσια χοροεσπερίδα τους. Οι δόκιμοι υπαστυνόμοι διοργάνωσαν και φέτος μια επιτυχημένη εκδήλωση με πολύ κέφι, γλέντι και χορό.

Βέβαια, η συμμετοχή ήταν όπως πάντα μεγάλη. Κοντά στους νεαρούς δόκιμους διασκέδασαν ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Ιωάννης Βασιλειάδης, ο Γενικός Γραμματέας του ΥΔΤ κ. Μιχάλης Κουτελιδάκης, ο Α' Υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. Αντιστράτηγος Ιωάννης Συμβουλίδης, ο Β' Υπαρχηγός Αντιστράτηγος Κωνσταντίνος Τασάκος, ο Διευθυντής της Αστυνομικής Ακαδημίας Ταξίαρχος Αγγελος Κορμπάς καθώς και πολλοί καθηγητές της Σχολής, ανώτατοι αξιωματικοί, συγγενείς και φίλοι των υπαστυνόμων.

ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

του Αρχιμανδρίτου Ευσεβίου Πιστολή,
Προϊσταμένου της Θρησκευτικής Υπηρεσίας ΕΛ.ΑΣ.

Τις μέρες αυτές η καρδιά μας δονείται από θερμά συναισθήματα αφοσίωσης προς το λατρευτό Κύριό μας, που βαδίζει *“επί το εκούσιον πάθος”* για τη δική μας σωτηρία.

Είναι το κεντρικό πρόσωπο του θείου δράματος, που όμως πλαισιώνεται από μορφές ανθρώπινες, ποικίλες μορφές φωτεινές μα και σκιερές, άγιες και αμαρτωλές.

Η κάθε μία κρύβει μέσα της το δικό της κόσμο. Είναι στενά συνυφασμένες με τις τελευταίες Του φοβερές ώρες πάνω στη γη. Στη σκηνή ή στα παρασκήνια, διδάσκουν με τον τρόπο τους τον καθένα μας στο να εμβαθύνει στο πάθος.

Η αναπόλησή τους είναι βέβαιο ότι θα βοηθήσει όλους μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ

Δεν έχει τίποτα πιο πολύτιμο να επιδείξει ο Ιωάννης από την αγάπη του, την πηγαία και γνήσια προς το διδάσκαλό του, τον Ιησού. Εξ άλλου, αμοιβαία είναι τα αισθήματα του Ιησού και του Ιωάννη. Νεώτερος από την Ιερή Ομάδα των Δώδεκα ο Ιωάννης, έγινε ο *“αγαπημένος”* που συγκέντρωσε όχι μόνο την αγάπη μα και τη στοργή του Ιησού.

Μόνος από τους μαθητές ο Ιωάννης παρακολουθεί τον Κύριο στο μαρτύριο μέχρι το τέλος. Δεν δειλιά. Αψηφά τον κίνδυνο. Ανεβαίνει μαζί Του το φρικτό δρόμο του μαρτυρίου. Ακούει μαζί Του του όχλου τις κατάρες. Συμμετέχει ολόψυχα στο πάθος του Ιησού. Δίπλα στη μαρτυρική μορφή της Θεοτόκου. Βουβός μάρτυρας του απαίσιου σφαιγισμού. Η στάση του γενναία, συμπαθητική, λεπτή, τρανή μαρτυρία της φλογερής του αγάπης για Εκείνον. Πιστός μέχρι τέλους: νά, ένας επιτυχής επιγραμματικός τίτλος που πηγαίνει τόσο ταιριαστά στο μαθητή της αγάπης. Εμείς είμαστε μαθητές της αγάπης για τον Κύριο; Και έχουμε τη θέληση να μείνουμε πιστοί και στις πιο δύσκολες περιστάσεις μέχρι τέλους;

ΠΕΤΡΟΣ

Το πρόσωπό του συνθέτει ένα ζωντανό δράμα. Πάντα μαχητικός, το απέδειξε μέσα στον κήπο της Γεσθημανή, όταν απέκοψε με το μαχαίρι του το αυτί του Μάλχου. Αυθόρμητος *“τον επενδύτην διεζώσατο, ην γαρ γυμνός και έβαλε εαυτόν εις την θάλασσαν”* (Ιωανν. 21,7). Ζωηρός *“Κύριε συ μου νίπεις τους πόδας;”* (Ιωανν. 13,6). Κατηγορηματικός στη διακήρυξή του *“Συ ει ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος”* (Ματθ. 16,16).

Αυτός αρνείται τον Κύριον μπροστά σε ένα παιδάκι που τον υποπεύθηκε, που τον αναγνώρισε ότι ήταν μαθητής του Χριστού.

Αυτός αρνείται κατηγορηματικά (ακόμη και με όρκο θα επισφραγίσει την άρνησή του) ότι *“ουκ οίδα τον άνθρωπον”*. Στιγμή αδυναμίας για το δυνατό. Στιγμή απιστίας για τον πιστό. Ένας άλλος Πέτρος προς στιγμήν, αρνητής, αποστάτης, δειλός, ρίψασπις μπροστά σε ένα παιδάκι.

Μήπως και στη δική μας καθημερινή ζωή παρουσιάζονται τέτοιες στιγμές; Που δεν νιώθουμε την ευεργεσία του Θεού; Που τον αρνούμεθα με τη σιωπή μας, όταν χλευάζεται και ειρωνεύεται; Που τον προδίδουμε, που προσποιούμεθα πως δεν τον γνωρίζουμε προκειμένου να μη θιγούν τα άνομα συμφέροντά μας, που μένουμε αδιάφοροι όταν η πίστη, τα ιερά και τα όσιά μας κλονίζονται; Που τον αρνούμεθα προκειμένου να αρέσουμε στον αμαρτωλό κόσμο που ζούμε;

Αλλά για τον Πέτρο τότε *“αλέκτωρ εφώνησε”* και εκείνος *“εξελθών έξω έκλαυσε πικρώς”*. Με τη μετάνοιά του ξέπλυνε το στίγμα, διέλυσε τη ντροπή. Αραγε θα φωνήσει και για μας κάποιος αλέκτωρ; Ας ευχηθούμε ναι. Γιατί μόνο τα δάκρυα της μετάνοιας θα διώξουν το βάρος των αρνήσεών μας.

ΙΟΥΔΑΣ

Τραγική μορφή. Είναι από τους 12 μαθητές. Ο Ιησούς βλέποντας το δόλιο της καρδιάς του και τη ανειλικρίνεια των διαθέσεών του προσπαθεί να αφυπνίσει την υπνώτισσα συνείδησή του. Προσπαθεί να τον φέρει σε μετάνοια και συνείδηση. Του προμηθεύει ευκαιρίες για να τον αναχαιτίσει από το έγκλημα. Ο Κύριος είχε αντιληφθεί ότι *“το της φιλαργυρίας εφόρει προσωπείο”* και κάνει υπαινιγμούς, προσπαθεί να τον κάμει να συναισθανθεί το σφάλμα του. Διδάσκει *“οράτε και φυλάσσεσθε από πάσης πλεονεξίας”*. Ομως ο παράνομος Ιούδας *“ουκ ηβουλήθη συνιέναι”* διότι έχει κυριευθεί από το πάθος της φιλαργυρίας και της απληστίας που τον σπρώχνει

στην προδοσία. Δεν τον συγκινεί η πράξη του Διδασκάλου, που το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης στο Μυστικό Δείπνο πλένει τα πόδια των μαθητών Του και αυτού του Ιούδα. Κάθεται ανάμεσα στους μαθητές, λαμβάνει τον άρτο από τα χέρια του Ευεργέτου ενώ μελετά το καταχθόνιο σχέδιό του. Και όταν δίδει το φίλημα της προδοσίας, ο Χριστός θέλοντας να τον αφοπλίσει του απευθύνει το *“εταίρε εφ’ ὃ πάρε;”* Δηλαδή, φίλε για ποιό σκοπό ήρθες; Ο Ιούδας αναίσθητος και κακομήχανος εξέρχεται μέσα στη νύχτα και προδίδει το Σωτήρα του αντί 30 αργυρίων.

Ο Ιούδας, άνθρωπος των μικροῦποχωρήσεων, απρόσεκτος, με ελαστική συνείδηση, γεμάτος από το πάθος του φθόνου, της ζήλειας, της καχυποψίας, αιχμάλωτος των Μεσσιανικών προσδοκιών των Ιουδαίων, επιθυμούσε τον Ιησού κοσμικό άρχοντα και κυρίαρχο γήινο που κοντά του θα κατελάμβανε σπουδαίες θέσεις και θα ικανοποιούσε τους πόθους του. Όταν αντιλήφθηκε ότι οι ελπίδες του διαψεύδονται, τότε καταντά να πωλήσει τον ευεργέτη του και το απολυτρωτικό του έργο.

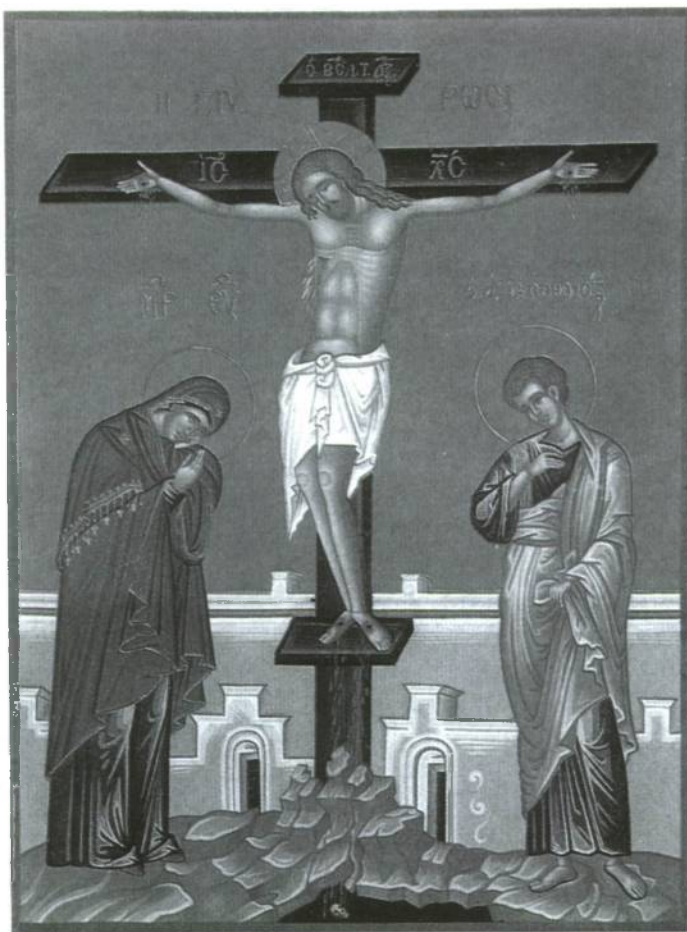
Αλήθεια πόσοι από μας δεν κάνουμε σήμερα το ίδιο;

Επιλέξαμε αρχηγό της ζωής μας τον Ιησού και όμως αφήνουμε χώρο και στο κακό. Με τις σκέψεις, τις ενέργειες, τη συμπεριφορά μας, γινόμαστε σκλάβοι της αμαρτίας και των παθών μας και θρονιάζουμε στην καρδιά μας το Σατανά.

Τι μας εξασφαλίζει από την πτώση του Ιούδα; Η μετάνοια, το ταπεινό φρόνημα, η ειλικρίνεια, η ευθύτητα, η αποφυγή του φθόνου, της ιδιοτέλειας, της σκοπιμότητας.

ΘΕΟΤΟΚΟΣ

Κανείς ποτέ άνθρωπος δεν μπόρεσε και ούτε θα μπορέσει να φθάσει στο μέγεθος του πόνου και στο μεγαλείο της υπομονής

της Παναγίας.

Ευθύς ως έφερε στον κόσμο το Μονογενή της, αρχίζει να γεύεται ένα-ένα τα πικρά ποτήρια, όταν εξαναγκάζεται να πάρει το δρόμο της προσφυγιάς στην αφιλόξενη γη της Αιγύπτου, όταν αργότερα βλέπει την περιφρόνηση και τις κακές διαθέσεις των συμπατριωτών της εναντίον του Υιού της και τέλος όταν πάσχει μαζί Του πάνω στο Γολγοθά, αντικρύζοντας τον Υιό της γυμνό, αιμόφυρτο *“χωρίς είδος και κάλλος”*.

Και όμως δε λυγίζει, δείχνει αφάνταστο ηρωϊσμό, γενναιότητα και υ-

πομονή, υπερθαύμαστο ψυχικό μεγαλείο. Στέκεται ήρεμα, πονεμένα, μπροστά στα πόδια του Ιησού, κάτω από το σταυρό του παιδιού της.

Η ψυχή της αιμορραγεί και ακόμη αντέχει. Αντέχει του ληστού τα βλάσφημα λόγια. Αντέχει στην αδυναμία της να ανταποκριθεί στο παθητικό *“διψώ”* του παιδιού της. Αντέχει μπρος στο καλάμι με το ξύδι, στις ύβρεις του λαού, στον κλήρο για το χιτώνα, στα στοργικά γι’αυτήν λόγια του Ιησού προς τον Ιωάννη, στο *“τετέλεσται”*, στη λόγχη, στην ταφή.

Δίπλα στο παιδί της, πάντα αλύγιστη στο σώμα, ακμαία στη ψυχή, αναδεικνύεται μητέρα του πόνου που σ’ αυτήν καταφεύγουμε στις δύσκολες στιγμές της ζωής μας για να βρούμε παρηγοριά, ν’αντλήσουμε θάρρος.

Πρότυπο υπομονής. Το παράδειγμά της έχει πολλά να μας διδάξει, προπάντων να μας μάθει να υπομένουμε με καρτερία τον πόνο μας και να σηκώνουμε με ηρωϊσμό τον καθημερινό σταυρό της ζωής μας.

Είναι κοντά μας. Η αγάπη της μας θωπεύει, δίνει βάλαμο στον πόνο μας, τα δάκρυά μας σφουγγίζει, τους παλμούς της καρδιάς μας ηρεμεί, την ψυχή μας γαληνεύει, εμπνέει σ’όλους μας την ελπίδα για το μέλλον, τη χαρά για τη ζωή.

"Το πάρκο της βελόνας"

Ο **Felix**, πρώην φοιτητής της πληροφορικής, άρχισε να επισκέπτεται τακτικά το πάρκο πριν μερικά χρόνια, ακολουθώντας μια φίλη του ηρωϊνομανή. Τώρα, στα 28 του χρόνια, έχει εγκαταλείψει σπουδές, σπίι, συγγενείς και φίλους, ζεί στο πάρκο και πληρώνει γύρω στα 1.000 ελβετικά φράγκα την ημέρα για την ηρωΐνη που χρειάζεται. Για να μπορέσει να ανταπεξέλθει στα έξοδά του έγινε και ο ίδιος **dealer**. Ο **Felix** δεν είναι παρά ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Υπάρχουν δεκάδες σαν κι αυτόν στο **Platzspitzpark**.

Η Αστυνομία έχει αρχίσει να χάνει την υπομονή της με μια ανοικτή αγορά διακίνησης ναρκωτικών στο κέντρο της Ζυρίχης. Κάθε απόγευμα, έμποροι και χρήστες συγκεντρώνονται στις δημόσιες τουαλέτες του **Platzspitzpark**, στις όχθες του ποταμού **Limmat**. Φτιάχνουν κοκτέιλ ηρωΐνης, κοκαΐνης και "Μεθανιόν" και "τρυπάνε" χέρια, πόδια, α-στραγάλους και λαιμούς.

Η Αστυνομία ισχυρίζεται ότι το "το πάρκο της βελόνας" γίνεται όλο και πιο επικίνδυνο και απειλεί να διακόψει τη συνεργασία της με τη δημοτική αρχή, η οποία επιτρέπει τη χρήση ναρκωτικών στο συγκεκριμένο χώρο.

Στο **Platzspitz**, εδώ και λίγο καιρό, οι Αρχές της Ζυρίχης άρχισαν να θέτουν σε εφαρμογή ένα πρόγραμμα καταπολέμησης του **AIDS**, που ονομάζεται **ZIPP** (**Zurich Intervention Pilot Project**). Σύμφωνα με αυτό προσφέρουν στους ναρκομανείς του πάρκου αποστειρωμένες σύριγγες και βελόνες. "Από τότε που άρχισε να ισχύει το μέτρο είναι πολύ καλύτερα εδώ" είπε ένας νεαρός Γιουγκοσλάβος, που εκδίδεται και μόλις είχε πάρει την καθημερινή του δόση κοκαΐνης.

Οι κριτικές γι' αυτό το πρόγραμμα, που παρέχει πάνω από 8.000 σύριγγες την ημέρα, αναφέρουν ότι το καθεστώς του πάρκου ενθαρρύνει τη χρήση ναρκωτικών και προσελκύει τοξικομανείς απ' όλη την Ευρώπη. Για τους "junkies" από την Ιταλία ή τη Γερμανία, η Ζυρίχη και το πάρκο της είναι ένας μικρός παράδεισος.

Οι ιστορίες που κυκλοφορούν για τοξικομανείς να απειλούν πολίτες με δήθεν μολυσμένες βελόνες είναι μια πραγματικότητα της πόλης. Όλοι οι ναρκομανείς είναι οπλισμένοι τουλάχιστον μ' ένα μαχαίρι (για να μπορούν να "κόψουν" τη δόση) και όταν παθαίνουν κρίσεις γίνονται πολύ επιθετικοί. Τις υπόλοιπες ώρες, μετά από μια πετυχημένη δόση, για παράδειγμα, κοιμούνται στα παγκάκια ή μέσα στους τηλεφωνικούς θαλάμους ή

στο γκαζόν, αν ο καιρός είναι καλός.

Λίγο πιο πέρα από τα κιόσκια των τοξικομανών περιφέρονται οι **dealers** μαριχουάνας - αν και οι δύο ομάδες δεν έχουν καμιά σχέση μεταξύ τους. Θεωρούνται αντίπαλα στρατόπεδα και ποτέ δεν περνάει κανείς από το ένα στρατόπεδο στο άλλο. Οι δημοσιογράφοι, αστυνομικοί και φωτογράφοι δεν επιτρέπεται να μουν στο **Platzspitz** για να "δουν" ή να τραβήξουν φωτογραφίες. Το γκέτο των **dealers** και των ναρκομανών είναι πολύ αυστηρό. Και πολύ σκληρό. Η λαϊκίστικη εφημερίδα "**Blick**" αναφέρεται στο πάρκο σαν "η κόλαση ναρκωτικών της Ζυρίχης".

Οι αστυνομικοί διαμαρτύρονται γιατί η εφαρμογή της πολιτικής του **Stadtrat** (δημοτικό συμβούλιο) τους αποδυναμώνει και δεν μπορούν να επιβάλουν το νόμο στο πάρκο,

όπου το κλίμα γίνεται όλο και πιο δύσκολο και αναφέρουν, χαρακτηριστικά, ότι κάθε βδομάδα κατάσχουν περίπου ένα κιλό ηρωΐνης ή κοκαΐνης κι ένα μεγάλο αριθμό όπλων και μαχαιριών.

Οι σχεδιαστές του προγράμματος ZIPP υποστηρίζουν ότι η εφαρμογή του είναι ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπισθεί δραστικά το πρόβλημα της χρήσης ναρκωτικών και του AIDS. "Πρέπει να συμβιβαστούμε με το πρόβλημα των ναρκωτικών εφ' όσον πουθενά στον κόσμο δεν έχει εξαλειφθεί. Αλλά προ-

σπαθούμε να ελαχιστοποιήσουμε τη σχέση των ναρκομανών με τη μετάδοση του AIDS" λέει ο καθηγητής Peter Grob, ένας από τους ιδρυτές του ZIPP.

Ο δημοτικός σύμβουλος Rober Neukomm επισημαίνει: "Το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν μπορεί να λυθεί με σκληρότερα αστυνομικά μέτρα, αν και κρίνεται απαραίτητη η αστυνομική παρουσία στο Platzspitz. Είναι καλύτερα να έχουμε τους ναρκομανείς συγκεντρωμένους σ' ένα μέρος, όπου μπορούμε να τους παρακολουθούμε παρά να είναι κρυμμένοι στα δρομάκια της Ζυρίχης".

Υπάρχει μέσα στο πάρκο ένα μικρό ιατρείο, που παρέχονται οι πρώτες βοήθειες στους ναρκομανείς που παίρνουν υπερβολική δόση ή σε όσους υποφέρουν από κρίσεις στέρησης ή σε όσους αιμορραγούν από τα πολλά τρυπήματα. Μέσα από ένα ανοιχτό παράθυρο

στις δημόσιες τουαλέτες οι γιατροί δίνουν αποστειρωμένες σύριγγες για κάθε χρησιμοποίημένη που βρίσκουν πεταμένη μέσα σ' ένα μεγάλο σκουπιδοτενεκέ πιτσιλισμένο με αίματα. Αλλά οι ναρκομανείς συχνά πουλάνε τις καινούργιες σύριγγες που μόλις προμηθεύτηκαν (για να βγάλουν κάποια χρήματα) και "τρυπιούνται" με παλιές, που μαζεύουν από το χώμα. Στο ιατρείο παρέχουν, επίσης, αποστειρωμένες γάζες, κρέμες για κατεστραμμένες φλέβες και νερό. "Προτιμώ να τους παρέχω καθαρό νερό παρά να αναγκάζονται να πηγαίνουν στον Limmat" είπε η Regula Haeseli, μια νοσοκόμα του ZIPP ενώ στρεφόταν να βοηθήσει μια γυναίκα, που όρμησε στο δωμάτιο αιμορραγώντας από μια σπασμένη βελόνα στο μπράτσο της.

Ο Peter Grob λέει ότι το πρόγραμμα, που έχει ενισχυθεί με 1.4 εκατομύρια ελβετικά φράγκα (1.1 εκατομύρια δολλάρια), από παροχές της Δημοτικής αρχής και των κυβερνήσεων του καντονίου και της ομοσπονδίας, είναι το πιο οικονομικό κατά της μάστιγας του AIDS. "Είναι σχεδόν βέβαιο ότι προλαβαίνουμε, τουλάχιστον, μια μόλυνση από AIDS την ημέρα και 4.000 φράγκα (3.150 δολλάρια) είναι πολύ μικρότερο κόστος από τα έξοδα νοσηλείας ενός ασθενή με AIDS".

Από τους 2.000-2.500 ανθρώπους, που επισκέπτονται το πάρκο καθημερινά, ο 1 στους 4 είναι "κοινωνικά αέριος" με κανονική εργασία και σταθερό εισόδημα. Ερχονται για μεσημεριανό διάλειμμα ή απογευματινό περπάτο.

Μια παρέα παιδιών περνούσε και χάζευε ένα junkie που κατέρρευσε κι άρχισε να τρέμει ανεξέλεγκτα. Ένας γιατρός του ZIPP ήρθε τρέχοντας και τον επανέφερε με οξυγόνο. Αυτό είναι ένα συνηθισμένο φαινόμενο. Όταν ο ηρωΐνομανής δεν "φτιάχνεται" πια με τις συνηθισμένες δόσεις, δοκιμάζει τα "φιξ-κοκτέιλ", ένα μίγμα ηρωΐνης και κακαΐνης, από τα πιο επικίνδυνα. Οι θάνατοι από "όβερ-ντόουζ" είναι πολύ συνηθισμένοι στο πάρκο.

Εξω από τα σύνορα του Platzspitzpark, η άψογη ελβετική πολιτεία συνεχίζει την καθαρή και τακτοποιημένη καθημερινότητά της. Μέσα στο πάρκο, πέντε λεπτά από τις επιβλητικές τράπεζες και τους πεντακάθαρους δρόμους, οι ναρκομανείς συνεχίζουν την πορεία τους προς το θάνατο...

Ελεύθερη μετάφραση από άρθρο του Περιοδικού **CJ INTERNATIONAL**: Μαρία Πίσκου

ASINARA: ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ-ΦΥΛΑΚΗ

του Νίκου Καίσαρη

Παρόμοια σχέδια γίνονται και για άλλα νησιά, όπως για τα νησιά Gorgona και Pianosa, τα οποία πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σαν κέντρα παραθερισμού με παροχή υπηρεσιών από τους ίδιους τους φυλακισμένους. Ήδη μερικοί αρχιτέκτονες μελετούν ένα "μοντέλο συμβιβασμού" του περιβάλλοντος των φυλακών με τις ξενοδοχειακές ανάγκες.

Όπως πίστευε ο Alfred Hitchcock, η ανατριχίλα και ο φόβος γενικά, αν προκληθούν με τον κατάλληλο τρόπο, μπορούν να γίνουν για τον κόσμο ένας τρόπος μεγάλης ψυχαγωγίας. Το "πιστεύω" αυτό, εκτός από τον κινηματογράφο, φαίνεται ότι μπορεί να επηρεάσει και τον τουρισμό! Στην περίπτωση του ξενοδοχείου της Asinara στην Ιταλία, το ψυχρό και ανατριχιαστικό περιβάλλον των φυλακών που συνδέεται με σκοτεινές ιστορίες φόβου, γίνεται σημείο έλξεως τουριστών.

Την ιδέα την συνέλαβε ο αξιωματούχος του Ιταλικού Υπουργείου Δικαιοσύνης Niccolo Amato, που είναι και διευθυντής των ιταλικών σωφρονιστικών ιδρυμάτων. Ετσι, η νήσος Asinara, γνωστή σαν το ιταλικό Alcatraz, θα γίνει σύντομα ένα τουριστικό χωριό για VIP που αναζητούν κάποιες διακοπές με διαφορετικό χρώμα. Το πιο σημαντικό στην περίπτωση αυτή είναι, από σωφρονιστική άποψη, ότι το τουριστικό αυτό κέντρο αναμένεται να αποτελέσει ένα χώρο βοηθητικό στην προσπάθεια ομαλής επανένταξης των κρατουμένων στην κοινωνία. Αυτό, όπως αναγράφεται στο περιοδικό "Oggi" της 2.5.1990, θα γίνει με τη μεταμόρφωση των κρατουμένων σε εστιάτορες, μάγειρους, σερβιτόρους, καμαριέρηδες, διακοσμητές, ακόμη και κλόουν, προς εξυπηρέτηση της τουριστικής πελατείας. Στην προσπάθεια αυτή οι κρατούμενοι θα έχουν και την υποστήριξη της πολιτείας, συννεπικουρούμενοι από ψυχολόγους και ιατρούς.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις θα γίνει για πρώτη φορά ένα σημαντικό πείραμα: ένας χώρος σωφρονισμού θα μετασχηματισθεί σε χώρο αναψυχής για τους φιλοξενούμενους τουρίστες, ενώ συγχρόνως θα είναι και χώρος μέσα από τον οποίο θα επιδιώκεται η κοινωνική προσαρμογή των κρατουμένων.

Το όφελος, από οικονομική και σωφρονιστική πλευρά, αναμένεται μεγάλο: οι διακόσιοι κρατούμενοι της Asinara θα πάνε να δημιουργούν παθητικό και αντίθετα θα αρχίσουν να δημιουργούν ενεργητικό, αφού θα υπάρχουν κέρδη από τη λειτουργία των διαφόρων τουριστικών χώρων και την προσωπική εργασία των ίδιων των κρατουμένων. Επειτα, οι κρατούμενοι αυτοί θα αποκτήσουν μια κοινωνική επαφή, ιδιαίτερα χρήσιμη για την επανένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο.

Η όλη ιδέα, όπως εκτέθηκε παραπάνω, θα μπορούσε ίσως να οδηγήσει στη διατύπωση βάσιμων επιφυλάξεων από όλους εκείνους που υποστηρίζουν τη μη άμβλυνση του εκφοβιστικού χαρακτήρα της ποινής, η οποία θα πρέπει να γίνεται αισθητή ως ποινή, με όλες τις συνέπειες που αυτό συνεπάγεται. Ωστόσο, εδώ θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι κρατούμενοι των τουριστικών αυτών εγκαταστάσεων, έστω και αν δεν βρίσκονται στην ίδια δυσμενή θέση με τους κρατουμένους άλλων φυλακών, δεν θα πάνε όμως να υπόκεινται σε κάποιας μορφής δέσμευση της ελευθερίας τους.

Αλλωστε στους τουριστικούς χώρους θα βρίσκονται όχι σαν τουρίστες αλλά σαν προσωπικό εργασίας, πράγμα που αναπόφευκτα θα συνεπάγεται την ουσιαστική συνεισφορά τους σε σωματική, ψυχική και πνευματική κόπωση.

Τα σωφρονιστικά συστήματα υπόκεινται σε εξέλιξη και επαλήθευση και η "τουριστική φυλακή" της νήσου Asinara αποτελεί μια περαιτέρω εξέλιξη των συστημάτων αυτών. Απομένει να δούμε τα αποτελέσματα της εξέλιξής αυτής και να ελπίσουμε ότι θα προκύψει από αυτήν κάτι καλύτερο.

ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ ΖΑΝΤΕΣ-ΕΛΑΣΤΙΚΑ

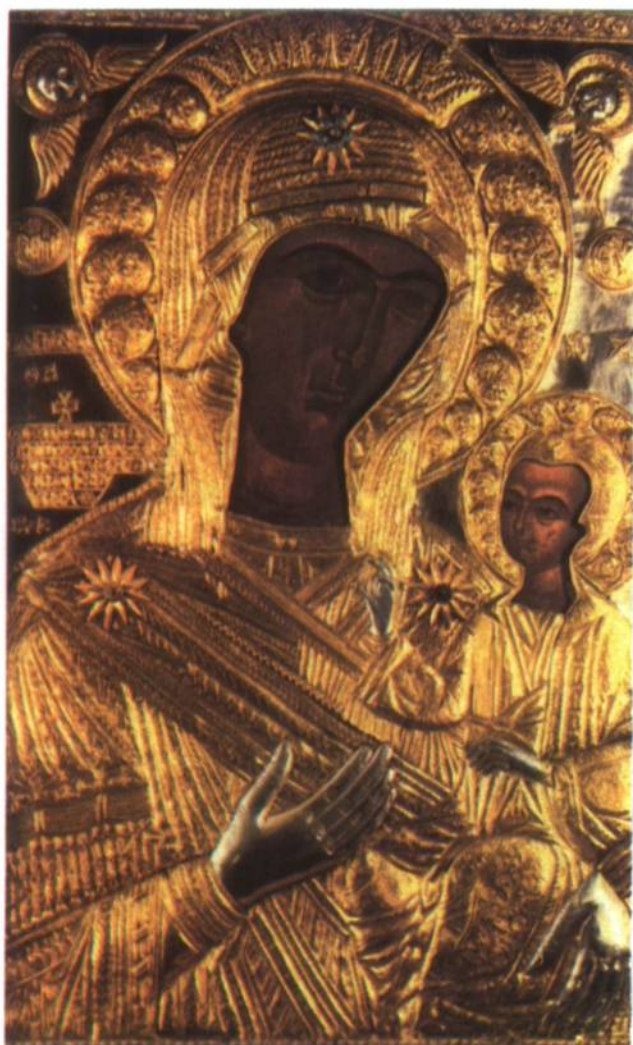
Ελ.Βενιζέλου 15
Αγ.Βαρβάρα ΑΙΓΑΛΕΩ
ΤΗΛ.5441 488-5617556

ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Πάντως ένα πράγμα είναι βέβαιο: πως ο Niccolo Amato, που είχε την ιδέα, κατάφερε, φαίνεται, να πείσει αρκετό κόσμο ότι της φυλακής τα σίδερα δεν είναι μόνο για τους λεβέντες αλλά και για...τους τουρίστες!

Η ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ

Στο νοτιοδυτικότερο τμήμα του νομού Ευρυτανίας, βρίσκεται το θρυλικό μοναστήρι της Παναγιάς της Προυσιώτισσας, φωλιασμένο μέσα σε βράχο, “πάνω από την αντάρα των νερών, που τ’ ακούς χωρίς να τα βλέπεις”.

Η ιστορία της ίδρυσης του μοναστηριού αναφέρει ότι την περίοδο της εικονομαχίας και επί Αυτοκράτορος Θεοφίλου, ένας θεοσεβέστατος νέος, γιος μεγάλου Αρχοντα της Βασιλικής Αυλής, κινούμενος από θείο ζήλο, για να μη καταστραφεί η εικόνα της Θεοτόκου που φυλασσόταν σε Ναό της Προύσας της Μ.Ασίας και που, όπως αναφέρει η παράδοση, ήταν ιστορημένη από τον Ευαγγελιστή Λουκά, την πήρε και την έφερε στα μέρη της Ελλάδας που ήταν ήσυχα, όσον αφορά τους Αιρεσιάρχες Εικονομάχους. Ευρισκόμενος στη Καλλιόπολη, σαν από θαύμα χάθηκε η Ιερά Εικόνα. Ο ίδιος τότε ήρθε και έμεινε στη Νέα Πάτρα, σημερινή Υπάτη.

Ο τόπος όπου είναι σήμερα το μοναστήρι, την εποχή εκείνη, ήταν άβατος και άγνωστος. Κάποιοι βοσκοί βοσκούσαν τα πρόβατα τους κοντά σε εκείνο το μέρος. Κάποια βραδιά ο γιός ενός από τους βοσκούς, ενώ κοιμόταν εκεί κοντά, άκουσε θεία ψαλμωδία. Εντρομος αντίκρυσε φως με ένα φωτεινό στύλο από το σπήλαιο μέχρι τον ουρανό. Διηγήθηκε στον πατέρα του το φαινόμενο και την επόμενη νύχτα πατέρας και γιός αντικρύζουν το ίδιο φαινόμενο. Στη συνέχεια μαζί με άλλους βοσκούς βρίσκονται πάλι μπροστά στο ίδιο θέαμα. Ψάχνοντας βρίσκουν μέσα σε σπήλαιο την Ιερά Εικόνα η οποία φεγγοβολούσε. Αποφάσισαν να ευπρεπίσουν το χώρο και από κείνη την ημέρα πρόσφεραν τα δώρα της ευσέβειάς τους.

Το γεγονός της εύρεσης της Εικόνας ήρθε σε γνώση του Αρχοντα που βρίσκονταν στην Υπάτη. Μαζί με υπηρέτες έρχεται στον τόπο όπου βρέθηκε η Ιερά Εικόνα, αναγνώρισε αυτήν, την προσκύνησε, φιλοδώρησε τους βοσκούς και αναχώρησε, παίρνοντας μαζί του και την Ιερά Εικόνα για την Υπάτη. Στο δρόμο διανυκτέρευσαν κάπου και το πρωί ξυπνώντας διαπιστώνουν ότι η Εικόνα λείπει. Η Εικόνα επέστρεψε μόνη της στον τόπο, περνώντας από ένα βράχο όπου και άφησε ως εκ θαύματός “το τύπωμά της”, το οποίο υπάρχει μέχρι και σήμερα. Ο Αρχοντας, μετά από φωνή που άκουσε, αποφάσισε να μείνει με ένα δούλο του στη σημερινή θέση του μοναστηριού, κτίζοντας Παρεκκλήσιο μέσα στο σπήλαιο. Εκάρισαν δε μοναχοί με τα ονόματά Διονύσιος και Τιμόθεος.

Αργότερα ανεγείρεται σεβάσμια και περικαλλής Ιερά Μονή, στην οποία καταφεύγει πλήθος προσκυνητών. Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας η Μονή εξυπηρέτησε Κλέφτες και Αρματωλούς. Εδώ φιλοξενήθηκε για ανάρρωση από την 6 Αυγούστου 1823 μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ο εκ των πρωτεργατών του αγώνα, Γεώργιος Καραϊσκάκης. Σ’ αυτόν οφείλεται και η αργυρά επικάλυψη της Ιεράς Εικόνας από τάμα του Στρατηγού για την υγεία του.

Ο επισκέπτης ερχόμενος στο μοναστήρι αντικρύζει κατά πρώτον το Καθολικό της Μονής με τον εξάπλευρο τρούλο. Ο Ναός τιμάται στη μνήμη της Κοίμησης της Θεοτόκου την 15η Αυγούστου.

Προς τη ΒΑ πλευρά του Καθολικού, εντός λαξευμένου σπηλαίου βρίσκεται το παλαιό εκκλησάκι της Μονής, το Παρεκκλήσιο, όπου φυλάσσεται η θαυματουργή Εικόνα.

Οι Τοιχογραφίες του "Καθολικού" είναι έργο των αγιογράφων Γ. Γεωργίου και Γ. Αναγνώστου (1785).

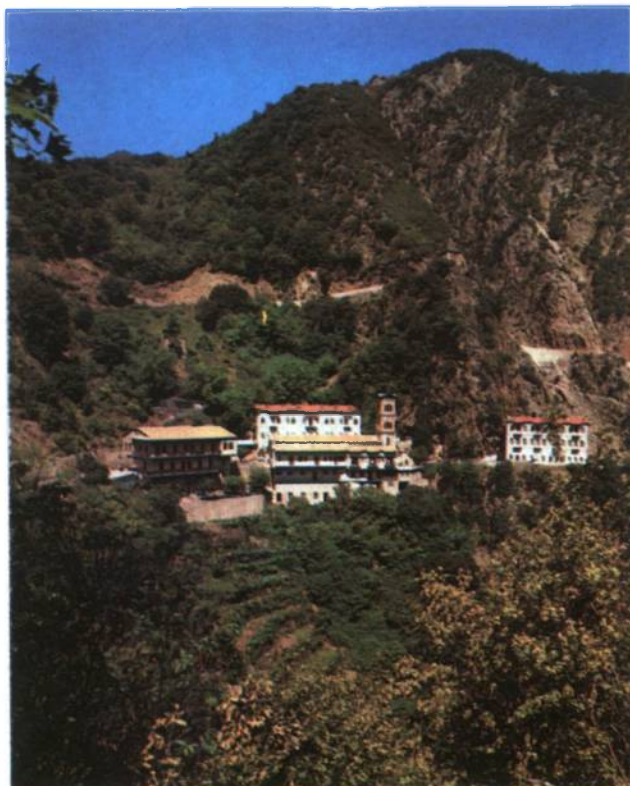
Οι παλαιότερες του Παρεκκλησίου είναι έργο των Γ. Παπαδόπουλου και του γιου του Δημητρίου. Σημειωτέον ότι επί Τουρκοκρατίας η μονή καταστράφηκε πολλές φορές καθώς και στη Γερμανική κατοχή το 1944.

Η βιβλιοθήκη της δεν είναι γνωστό πότε ιδρύθηκε. Το έτος 1814 πλουτίστηκε με 252 βιβλία, τα οποία πρόσφερε ο πρώτος γνωστός αξιόλογος οργανωτής της βιβλιοθήκης, ο οποίος διετέλεσε μέχρι το 1823 και ηγούμενος της μονής ο Κύριλλος Καστανοφύλλης.

Η Σχολή της δεν αποκλείεται να ιδρύθηκε για πρώτη φορά από το θρυλικό Κοσμά τον Αιτωλό. Αυτό που σίγουρα γνωρίζουμε είναι ότι επί εποχής Καστανοφύλλη έγινε έρανος, με τα έσοδα του οποίου κτίσθηκε κοντά στο σημερινό κοιμητήριο της Μονής το υπάρχον τριώροφο οίκημα της Σχολής.

Στη Μονή Προυσού υπάρχει ξενώνας για δωρεάν φιλοξενία και τουριστικό περίπτερο. Από τα πέρατα του κόσμου ξεκινούν για να προσκυνήσουν την Αγία Εικόνα της Παναγίας και ιδιαίτερα στις 15 και 23 Αυγούστου.

Ο Κατανυκτικός Εσπερινός και η ωραία Θεία Λειτουργία, τα πολύ λίγα φώτα, τα λιγοστά κεράκια και η απόλυτη ησυχία, μέσα στην άγρια φύση βοηθούν τον προσκυνητή να λησμονήσει τον κόσμο, να βρεί τον εαυτό του, να μιλήσει με τον Θεό. Σ' αυτό τον τόπο μπορείς εύκολα να πετύχεις μιά ψυχική

ανανέωση μέσα στη χάρη του Μοναστηρίου της Θρησκείας μας. Μέσα σ' όλο αυτό το αφάνταστα μεγαλοπρεπές τοπίο η ψυχή αισθάνεται την ανάγκη να αλαφρώσει και να αρχίσει μια καινούργια ζωή.

Είναι ένας πραγματικός αναβαπτισμός. Όλα τα στοιχεία βοηθούν για μια ψυχική ανάταση, για μιά εσωτερική έξαρση.

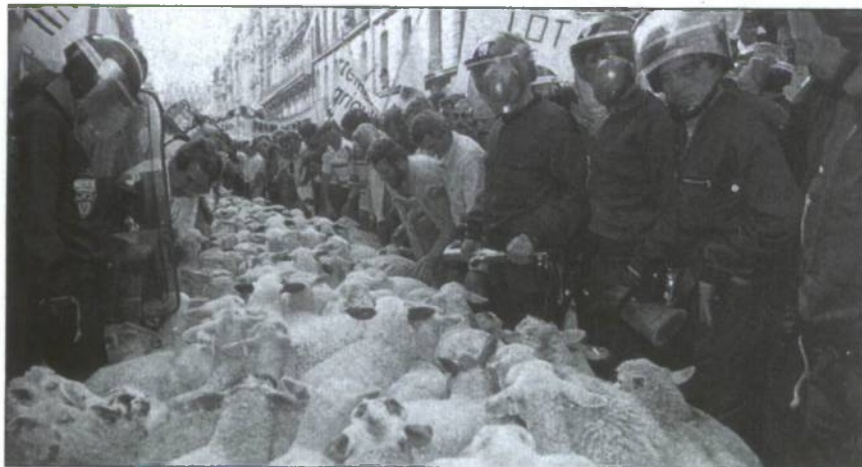
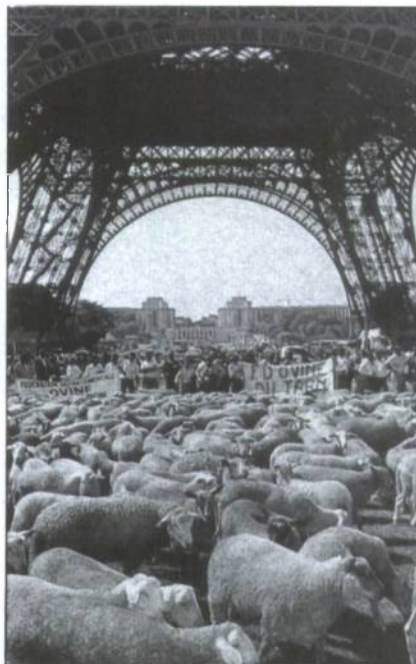
Αντικρίζοντας στην απόμερη γαλήνη του το μοναστήρι του Προυσού, νοιώθει κανείς να αντιπροσωπεύει μιά γιγάντια Ελληνική ψυχή, ατίθαση και επιβλητική που σε χρόνια δεινής σκληριάς, πολλά πρόσφερε για τη θρησκεία και το Έθνος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

MAT εναντίον...προβάτων

Για την ακρίβεια όχι εναντίον των ίδιων των προβάτων αλλά των ιδιοκτητών τους. Οι σκηνές διαμείφθηκαν πρόσφατα στο Παρίσι, όταν οι Γάλλοι κτηνοτρόφοι αποφάσισαν να...εισβάλουν με τα ποίμνιά τους στο κέντρο της γαλλικής πρωτεύουσας. Αιτία: οι χαμηλές -όπως θεωρούν οι ίδιοι- τιμές του κρέατος και οι εισαγωγές κρέατος από την Μεγάλη Βρετανία. Αποτέλεσμα: γύρω στις τρεις εκατοντάδες πρόβατα πλημμύρισαν την περιοχή του Πύργου του Αϊφελ, μέχρι να επιστρατευθούν τα MAT...

8ο Συνέδριο του Ο.Η.Ε. για την πρόληψη του εγκλή- ματος και τη μεταχείριση των κρατουμένων

Στην Αβάνα της Κούβας διε-
ξήχθη, πέρυσι το φθινόπωρο,
το 8ο Συνέδριο των Ηνωμένων
Εθνών για την καταπολέμηση
του σύγχρονου εγκλήματος.
Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην
διαμόρφωση κοινής πολιτικής
και στην εφαρμογή μεθόδων
διεθνούς συνεργασίας για την

αντιμετώπιση της τρομοκρατί-
ας, του οργανωμένου εγκλή-
ματος και της διακίνησης των
ναρκωτικών.

Τα θέματα, που απασχόλησαν
το Συνέδριο, ήταν: 1) Εξέλιξη
του εγκλήματος και πρόληψη, 2)
Φυλάκιση και εναλλακτικές
λύσεις, 3) Οργανωμένο έγκλη-
μα και τρομοκρατία, 4) Εγκλη-
ματικότητα ανηλίκων, 5) Ο-
δηγίες για την αντιμετώπιση
του εγκλήματος στα πλαίσια

CRIME CONGRESS

THE EIGHTH
UNITED NATIONS
CONGRESS ON
THE PREVENTION
OF CRIME AND
THE TREATMENT
OF OFFENDERS

HAVANA, CUBA
27 AUGUST TO
7 SEPTEMBER 1990

UNITED NATIONS

της διεθνούς συνεργασίας.
Οι αποκλίνουσες εθνικές νο-
μοθεσίες έχουν επιτρέψει στο
οργανωμένο έγκλημα και ει-
δικότερα στους μεγαλέμπο-
ρους ναρκωτικών, να αποφεύ-
γουν την παραπομπή στη δι-
καιοσύνη εκμεταλλευόμενοι
τα κενά της διεθνούς νομο-
θεσίας. Σε μια προσπάθεια να
καλυφθούν τα κενά αυτά, το
Συνέδριο ασχολήθηκε με 5
νέα πρότυπα-συνθήκες, με κύ-

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ρια σημεία την έκδοση των εγκληματιών, την αλληλοβοήθεια των κρατών σε θέματα έρευνας και σύλληψης, τη μεταβίβαση των δικογραφιών και τέλος τη μεταβίβαση της δικαιοδοσίας επιτήρησης, έτσι ώστε οι κατάδικοι να εκτίουν τις ποινές τους στην πατρίδα τους.

Γενικός Γραμματέας του Συνεδρίου ήταν η κ. Μάργκαρετ Ανστη, Γενική Δ/ντρια των Γραφείων του ΟΗΕ στη Βιέννη. Τις εργασίες παρακολούθησαν αντιπρόσωποι περισσότερων από 100 χώρες, Υπουργοί Δικαιοσύνης, Γεν. Εισαγγελείς, εγκληματολόγοι, ποινικολόγοι, ανώτερα στελέχη της Αστυνομίας καθώς και παρατηρητές ειδικών οργανώσεων του ΟΗΕ.

Μπορείτε να βρείτε τον αριθμό...που θέλετε;

ΣΥΤΤΝΩΜΗ, κατά πού πέφτει ο αριθμός 157;

Σίγουρα την ερώτηση αυτή θα την έχετε κάνει και θα σας την έχουν κάνει σε κάποιο δρόμο.

Κι επειδή η απάντηση "δεν ξέρω γιατί δεν είμαι από εδώ" δεν ενδείκνυται για την περίπτωση, καλό θα είναι να πούμε ένα "κανόνα", που ελάχιστα τον ξέρουν αν και ισχύει διεθνώς. Σ' οποιοδήποτε μέρος του κόσμου, όταν τα μονά νούμερα είναι στο αριστερό μας χέρι και τα ζυγά στο δεξί μας χέρι, έχουμε πάντα μπροστά μας τους μεγάλους αριθμούς και πίσω μας τους μικρούς. Ειδικά στην Α-

θήνα, που ανά 20 κτίρια υπάρχει νούμερο, ο κανόνας αυτός είναι πολύ χρήσιμος.

Ανικνευτής αποτυπωμάτων

Οι ντετέκτιβς κερδίζουν έδαφος στον αγώνα τους εναντίον του εγκλήματος, χάρη σε μια νέα εφεύρεση που λέγεται Quasar. Πρόκειται για μια ηλεκτρονική συσκευή, που λειτουργεί με φωσφορίζουσες ακτίνες φωτός, οι οποίες "συγκεντρώνονται" σ'ένα συγκεκριμένο σημείο και φέρνουν στο φως (στην κυριολεξία) τα πιο μικρά και αθέατα αποτυπώματα. Η συσκευή μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για την εξέταση ντοκουμέντων, μικρογραφιών και φωτογραφιών σε εργαστήρια ερευνών, αλλά ο κύριος στόχος της είναι η ανακάλυψη εγκληματιών, μέσα από τα απειροελάχιστα ίχνη που αφήνουν.

50.000 ανθρώπους σκοτώνει κάθε χρόνο το ποτό

Κάθε χρόνο 50 χιλιάδες περίπου άνθρωποι σκοτώνονται στους δρόμους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ενώ 1.700 τραυματίζονται σε οδικά ατυ-

χήματα. Οι οικονομικές ζημιές, που προκαλούνται από τα ατυχήματα αυτά ανέρχονται σε 3 δισ. ECU περίπου. Τα στοιχεία αυτά καθιστούν επιτακτική την ανάγκη χάραξης μιας πολιτικής για την οδική ασφάλεια, στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής μεταφορών.

Στην έκθεση που συνέταξε η Επιτροπή Μεταφορών σχετικά με την πρότασή της προς το Συμβούλιο για οδηγία, που αφορά την ανώτατη επιτρεπόμενη περιεκτικότητα σε οινόπνευμα του αίματος των οδηγών οχημάτων, ο εισηγητής επισημαίνει ότι προς το παρόν ισχύουν στα κράτη - μέλη διαφορετικές διατάξεις σχετικά με το θέμα αυτό. Ο εισηγητής συμφωνεί απόλυτα με την πρόταση της Επιτροπής, να θεσπισθεί ενιαίο ανώτατο επιτρεπόμενο όριο οινοπνεύματος στο αίμα των οδηγών προκειμένου να διασφαλισθεί ότι στο σύνολο της Κοινότητας θα ισχύει, για το θέμα αυτό, ενιαία και αυστηρή νομοθεσία. Σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής, το κατάλληλο όριο της ανώτατης επιτρεπόμενης ποσότητας οινοπνεύματος είναι 0,5 MG ανά ML αίματος.

Η πρόταση που εξετάζεται, προβλέπει τη θέσπιση σε κοινοτικό επίπεδο, του νέου αυτού χαμηλότερου ορίου από 1ης Ιανουαρίου 1993. Ο εισηγητής θεωρεί ότι η προθεσμία που προτείνει η Επιτροπή είναι υπερβολική και ότι το ενιαίο σύστημα θα έπρεπε να ισχύσει από 1ης Ιανουαρίου ε.ε.

Όταν οι θεσμοί συγχέονται με τα πρόσωπα

Μερίδα του Τύπου πρόβαλε με υπερβολή κάποιες έκνομες ενέργειες αστυνομικών, τον τελευταίο καιρό. Ορισμένες εφημερίδες -για λόγους που είναι κατανοητοί αλλά όχι δικαιολογημένοι- έδωσαν την εικόνα ότι "το άλας εμωράνθη". Εμφάνισαν μια Αστυνομία διαβρωμένη από ανηθικότητα και ρέπουσα προς την παρανομία. Είναι, όμως, αυτή η πραγματικότητα;

Η αρχή της "συλλογικής ευθύνης" είναι και απαράδεκτη και ενδεικτική ενός κοινωνικού φαινομένου. Και δεν είναι αποδεκτό, στο όνομα των έκνομων ενεργειών πέντε έως δέκα αστυνομικών, να ρίχνεται στην ανυποληψία ένα ολόκληρο Σώμα, κάποιων δεκάδων χιλιάδων κρατικών λειτουργών. Δεν είναι νοτιό να πετώνται στους χοίρους ο καθημερινός αγώνας, οι θυσίες και ο αλτρουισμός χιλιάδων αστυνομικών, γιατί κάποιοι παρανόμησαν. Μαρτυρά και μικρόψυχη μεροληψία και κατάφωρη περιφρόνηση κοινώς παραδεγμένων, όπως εκείνου που λέει ότι "κάθε κανόνας έχει και την εξαίρεσή του".

Εκτός, όμως, από αυτά τα μεμονωμένα περιστατικά, τα οποία εκ προοιμίου καταδικάζουμε, είμαστε υποχρεωμένοι να επισημάνουμε και τη γενικότερη προσπάθεια στιγματισμού ολόκληρου του Αστυνομικού Σώματος, που καταβλήθηκε τον τελευταίο καιρό και η οποία, όπως ήταν φυσικό, προκάλεσε εύλογα ερωτηματικά και πικρία στη συντριπτική πλειοψηφία των αστυνομικών υπαλλήλων.

Μια σπουδαία αρχή, που κατοχυρώνεται από τους νόμους και το Σύνταγμα, είναι ότι οι σχέσεις Κράτους και πολίτη πρέπει να διέπονται από την αρχή της αξιοπιστίας. Ετσι, ο κάθε πολίτης ξέρει ότι πρώτη η Πολιτεία δείχνει ειλικρίνεια απέναντί του και με τη συμπεριφορά των οργάνων της επιβάλλει το σεβασμό στις επιταγές της.

Τα κρούσματα των αστυνομικών υπαλλήλων, που αφορούσαν την εντιμότητά τους στην εκτέλεση του καθήκοντος και τα οποία είδαν κατά καιρούς το φώς της δημοσιότητας, προκάλεσαν, όπως ήταν φυσικό, εύλογα ερω-

τηματικά και ίσως κάποια ανησυχία στη κοινή γνώμη.

Τέτοιες περιπτώσεις έκνομης συμπεριφοράς προκαλούν το δημόσιο αίσθημα, γιατί οι πολίτες θέλουν την Αστυνομία να διακρίνεται από ανώτερο ήθος, αδιαμφισβήτητη εντιμότητα και απόλυτη προσήλωση στο καθήκον και τους νόμους.

Ο αστυνομικός, για να ανταποκριθεί στο δύσκολο έργο του μέσα στο καθημερινό κοινωνικό γίγνεσθαι, επιστρατεύει όλες του τις δυνάμεις σε μια προσπάθεια να αντισταθεί στους πειρασμούς και τις προκλήσεις της σύγχρονης καταναλωτικής κοινωνίας, που διακατέχεται από μία περίεργη ωφελμιστική ηθική, και κατορθώνει μέσα από αυτή τη δίνη και τα τρομερά ηθικά διλήμματα να αντιστέκεται σθεναρά και να προστατεύει τα αγαθά του κοινωνικού συνόλου.

Η Αστυνομία, στη συντριπτική της πλειοψηφία, απαρτίζεται από έντιμους κρατικούς λειτουργούς με άγρυπνες συνειδήσεις, έτοιμες να επιβεβαιώσουν έμπρακτα τον όρκο που έχουν δώσει και να ανταποκριθούν στις προσδοκίες του Ελληνικού Λαού,

για την προστασία των έννομων αγαθών, των δικαιωμάτων και των ελευθεριών του.

Βέβαια, πάντα θα γίνονται λάθη, που ποτέ άλλωστε δεν έλειψαν από καμιά ανθρώπινη κοινωνία. Τα μεμονωμένα, όμως, αυτά περιστατικά και σφάλματα των αστυνομικών είναι πράγματι ελάχιστα και οπωσδήποτε δεν είναι ικανά να θέτουν υπό αμφισβήτηση τη συνολική προσφορά της Αστυνομίας. Μας δίνουν, όμως, αφορμή να επισημάνουμε τις αδυναμίες μας και να αναγνωρίσουμε την ανάγκη για περισσότερη επαγρύπνηση και καθοδήγηση στη συνειδητή και υπεύθυνη εκτέλεση του καθήκοντος.

Στην προσπάθεια μας αυτή, να απομονώσουμε παρόμοια περιστατικά και να βελτιώσουμε τις σχέσεις μεταξύ αστυνομίας και πολιτών, χρειαζόμαστε την βοήθεια αλλά και την καλόπιστη κριτική όλων.

Υπαστυνόμος Α' Νικόλαος Πολύμερος

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Επιμέλεια: Τμήμα Ιστορίας της Ελληνικής Αστυνομίας

Αγορανομικά Τριπόλεως

Από τα πρώτα καθήκοντα¹ της Αστυνομίας της επαναστατημένης Ελλάδας ήταν να "φροντίξη την δικαίαν πώλησιν εις την τιμήν, ζυγίας και μετρητών πραγμάτων, τας τιμάς των οψωνίων κατά τον ορθόν λογαριασμόν των φροντιστών της Οικονομίας και του Επάρχου..., να φροντίξη μεγάλως δια την υγείαν του τόπου..., να μη συγχωρή να σφάζωσιν τα σφακτά εντός ή πλησιέστατα της χώρας...", κ.α.

Τα καθήκοντα αυτά, ισχυρά σε γενικές γραμμές και σήμερα, στα χρόνια της Επανάστασης ήσαν ζωτικής φύσης για τους πολίτες και το υπό συγκρότηση κράτος. Έτσι από τις πρώτες ημέρες της εξέγερσης καταβάλλονται προσπάθειες για μια αγορανομική και υγειονομική τάξη. Δείγμα των προσπαθειών αυτών τα έγγραφα, που ακολουθούν και αναφέρονται σε προβλήματα τάξης της αγοράς της Τριπολιτσάς. Τα έγγραφα αυτά προέρχονται από την ενότητα "Μινιστέριον της Αστυνομίας" των Γενικών Αρχείων του Κράτους² και παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις αντιλήψεις και τα πράγματα της εποχής. Ο αναγνώστης θα παρατηρήσει τη σχέση των τιμών των διαφόρων ειδών πρώτης βιωτικής ανάγκης (1 οκά λάδι = 3 ή 4 οκάδες κρέας), την πρόταση για την καθιέρωση της πρώτης λαϊκής αγοράς στην Ελλάδα, την απόκρυψη αγαθών κ.α.

- 1 -

Περίδος Β'

Αρ. 1587

Προσωρινή Διοίκησης της Ελλάδος
Το Υπουργείον της Οικονομίας
Προς το Υπουργείον της Αστυνομίας

Το Υπουργείον της Οικονομίας παρετήρησεν σήμερα κατά περιστάσιν, ότι επειδή έδοξεν αναγκαίον να αγορασθή δια ένα λαβωμένον γκιβρέκα, ήτοι κουλούρα και σημίτια, και κινηθέντος γογγυσμού μεταξύ των παρεστώτων δια την υπερβολικὴν σμικρότητα αυτών, ευρέθησαν ύστερον από ένα ακριβή λογαριασμόν ότι φέρουν εις την οκάν εξήντα τέσσαρας παράδες.

Αυτή η απάνθρωπος και καταχθόνιος πλεονεξία δεν πρέπει να διαφεύγει την παρατήρησιν του Γενικού Αστυνομίου. Δια τούτο το Υπουργείον της Οικονομίας ελπίζει ότι με την ανακάλυψιν ήδη της απάτης, ότι αφεύκτως τούτο το εσπέρας θέλει βαλθή χαλινός εις την απληστίαν των πωλούντων αυτά, προσταζομένων να μη τα πωλώσιν περισσότερον των είκοσι ή είκοσι δύο παράδων εις την οκάν, επειδή το καθαρόν ψωμί δεν πωλείται ακρι-

βώτερον από 14 έως 18 παράδες εις την αγοράν.-

Εν Τριπόλει 1823, Ιουλίου 14

Εις απουσίαν του Υπουργού
της Οικονομίας
Ο Γενικός Γραμματεὺς
(ΤΣ) Σπυρ. Παπαλεξόπουλος

- 2 -

Αρ. 85

Προσωρινή Διοίκησης της Ελλάδος
Το Υπουργείον της Αστυνομίας
Διακηρύττει

Αον. Όλα τα σφακτά, όσα είναι διωρισμένα να πωλούνται εις την αγοράν της πόλεως ταύτης, να σφάζονται και να εκδέρνονται έξω της πόλεως εις μέρος παράμερον και ούτω να μετακομίζονται μέσα εις την πόλιν εις τον διωρισμένον τόπον δια να πωλούνται.

Βον. Δια την πώλησιν των κρεάτων διορίζεται ο τόπος του κρημνισμένου Σαραίου, όπου μόνον και μόνον θέλουν πωλείσθαι τα κρέατα και εις ουδέν άλλον μέρος της πόλεως.

Γον. Όποιος των κρεοπωλών τολμήση και σφάξη εντός της πόλεως ή πώληση κρέατα εις άλλο μέρος εκτός του διωρισμένου τόπου του Σαραίου, θέλει παιδεύεσθαι με την αφαίρεσιν όλου του παρ' αυτού πωλούμενου κρέατος, το οποίον θέλει μοιράζεσθαι εις τους πτωχούς.

Δον. Όσοι τρέφουν εις τας οικίας των χοίρους, να τους περιορίσουν δια να μην περιφέρονται μέσα εις την πόλιν.

Εον. Όσοι χοίροι ευρεθώσιν εις το εξής να περιφέρονται εις δημοσίους δρόμους, θέλουν μοιράζεσθαι εις τους πτωχούς.

ΣΤον. Ο Γενικός Αστυνόμος να ενεργήση την παρούσαν διαταγήν.

Εν Τριπολιτζά τη 25 Ιουλίου 1823

Ο Υπουργός των Εσωτερικών
και προσωρινώς της Αστυνομίας
Γρηγόριος Δικαίος
Ο Γεν. Γραμματεὺς των Εσωτερικών
Γ. Γλαράκης

- 3 -

Προς το Έξοχον Συμβούλιον των Υπουργών

Ο υπογεγραμμένος κατά χρέος αναφέρω ότι αφ' ης ώρας επιβλήθη υπό της Διοικήσεως εις το έργον μου, δεν λείπω να περιεργάζωμαι και να προσέχω εις το όφελος των πολιτών.

Αλλ' επειδή και μέχρι σήμερα δεν μοι εδόθησαν αι τιμαί πωλήσεως των πραγμάτων, ψωμίου, κρέατος και λοιπών, κατά τας οποίας χρεωστώ να προσέχω να μην απατώνται και αδικώνται οι αγοράζοντες πολίται, μένουν ανενέργητα τα χρέη μου προς ζημίαν των πολιτών.

Προς δε τούτοις να μοι δοθή διαταγή να εμποδίζω τους εργαστηριαίους από το να αγοράζουν τας καθημέρας οπώρας από τους χωρικούς, προσθέτοντες διπλήν τιμήν, καθώς και εις τα φρούτα, λαχανικά και χόρτα, τα οποία να πωλούν οι χωρικοί μόνοι τους εις την αγοράν ως παρ' εμού διαταχθώσι, να έχω την εκτελεστικήν δύναμιν των 4 στρατιωτών αχώριστον, να εκτελώ τα χρέη μου, ότι ο χιλιάρχος Γεώργιος Μπιλίδας δώσας μοι δύο τους εσήκωσε πάλιν.

Τριπολιτζά, 25 Ιουλίου 1823

Δούλος ταπεινός
Ευθύμιος Ιωάννου
Αγορανόμος

Οπισθόγραφη σημείωσις³:

Αλεύρι σμιγάδι παρ. 12⁴
Αλεύρι σίτινον παρ. 15
Ψωμί χάσικον παρ. 16
Ψωμί χαρτζίσιον παρ. 12
Κουλούρι και σημίτι παρ. 20
Κρέας τράγου αρσενικόν παρ. 28
Κρέας πρόβατον (αρσενικόν) παρ. 32
Κρέας θηλυκόν αίγα παρ. 24
Κρέας θηλυκόν πρόβατον παρ. 20
Βωδινόν και μοσχάρι παρ. 26
Βωδινόν μεγάλο παρ. 22
Τυρί τουλουμισιον
και ξερόν παρ. 40
(Τυρί) εις κεφάλια παρ. 54
Βούτυρον παρ. 90
Λάδι παρ. 80
Ρύζι παρ. 44

Ο Αγορανόμος να διορίζη τας τιμάς των λαχανικών και καρπών καθ' ημέραν.

- 4 -

Περίοδος Β'
Αριθ. 210

Προσωρινή Διοίκησης της Ελλάδος
Προς το έξοχον Υπουργείον της Αστυνομίας
Η Γενική Αστυνομία της Επαρχίας Τριπόλεως

Παρασταθέντες εις την Γενικήν ταύτην Αστυνομίαν οι κάτωθι είπον δεινολογούμενοι, ότι ο προσδιορισμός της τιμής του αλεύρου άρχισε να προξενή έλλειψιν τούτου και επομένως πείναν.

Δι' ο παρεκάλεσαν την Αστυνομίαν ταύτην να ειδοποιήση το έξοχον αυτής Υπουργείον και αν το κρίνη εύλογον να αφήση την τιμήν του αλεύρου απροσδιόριστον, παρεκτός του ψωμίου.

Ονόματα παρασταθέντων δια την άνω αιτίαν:

Ευθύμιος Φωτόπουλος
Κώστας Απαζής
Νικολάκης Τεμερζής
Θεοδωρής Απαζής
Παναγιώτης Αλευράς
Κωνσταντής Λάγκας
Μήτρος Απαζής
Δημήτρης Παπουζής
Γιαννάκης Παρπέρης

Τη 27 του Ιουλίου 1823 εν Τριπόλει

Μεθ' όλου του βαθυτάτου σέβας
Ο Γεν. Αστυνόμος της Επ. Τριπόλεως
(ΤΣ) Δημ. Σαρλής

- 5 -

Περίοδος Β'
Αριθ. 1604

Προσωρινή Διοίκησης της Ελλάδος
Το Υπουργείον της Οικονομίας
Προς το Υπουργείον της Αστυνομίας

Προσδιορισθέντων των τιμών του κρέατος, του μεν εξ αρρένων εις παρ. 28 την οκάν, του δε εκ θηλέων εις παρ. 24, οι κροπώλαι συναισθάνονται μεγίστην αδικίαν, προσκλαίονται και παρακαλούσιν ικετευτικώς να τους γένη καμμία συγκατάβασις, προβάλλοντες και ότι υπέφεραν πολλωτάτας ζημίας από την εντεύθεν διάβασιν των στρατευμάτων.

Το Υπουργείον τούτο σκεψάμενον περί της υποθέσεως ταύτης, είδεν ότι το κοινόν συμφέρον ήθελεν ήτο και δι' αυτούς και δια τον λαόν, αν προσδιορίζετο του μεν εξ αρρένων η τιμή εις παρ. 32, του δε εκ θηλέων εις παρ. 28, προς το παρόν και μέχρι της α^{ης} του ερχομένου, επειδή αλλέως ενδέχεται να συμβή έλλειψις κρέατος και να προέλθη γογγυσμός, ακολούθως δε, ας ληφθώσι διαφορετικά μέτρα.

Θέτεται λοιπόν η γνώμη αύτη του Υπουργείου της Οικονομίας υπ' όψιν του Υπουργείου της Αστυνομίας δια να την ενεργήση αν την εύρη ευλογοφανή.

Τη 27 Ιουλίου 1823 Τριπολιτζά

Εις απουσίαν του Υπουργού της Οικονομίας
Ο Γενικός Γραματεύς
(ΤΣ) Σπυρ. Παπαλεξόπουλος

Σημειώσεις:

1. Κώστα Δανούση, Τα καθήκοντα της πρώτης Ελληνικής Αστυνομίας, περιοδικό ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ, τεύχος Μαρτίου 1991).
2. Τα έγγραφα αυτά απόκεινται στο φάκελλο 7.
3. Η οπισθόγραφη σημείωση αποτελεί και την κυβερνητική απάντηση στην αίτηση του Αγορανόμου.
4. Εννοείται την οκά.

Δημήτρης Μπαλλάς
Υπαστυνόμος Α'

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΙΚΕΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Οι δικαστικές πλάνες -τα δράματα της δικαιοσύνης- έφεραν πολλές φορές το λειτούργημα της Θέμιδος σε δύσκολη θέση.

Ενας παλαίμαχος Γάλλος δικανικός, ο Ρενέ Φλοριό, που ασχολήθηκε πλατύτερα με τις δικαστικές πλάνες, που συνέβησαν στην χώρα του, τονίζει ότι:

“Ο πιο έντιμος και ευπόληπτος άνθρωπος μπορεί να πέσει θύμα δικαστικής πλάνης. Μια μοιραία σύμπτωση μπορεί να σ’ εμφανίσει έντιμο άνθρωπο ή ακόμα και δολοφόνο”. Τα δικαστικά χρονικά βρίθουν από ονόματα μεγάλων επιχειρηματιών, γιατρών, μηχανικών, καθηγητών, που έπεσαν κι αυτοί θύματα τρομερών δικαστικών πλάνων. Δεν πρέπει όμως ν’ απορούμε. Δεν είναι εύκολο έργο η απονομή της δικαιοσύνης.

Απειρα εξωτερικά στοιχεία μπορούν να παραπλανήσουν και τον πιο προσεκτικό και σχολαστικό δικαστή: μία ανακριβής πληροφορία, ένα απόκρυφο έγγραφο, μια ψευδομαρτυρία, μία γνωμοδότηση με εσφαλμένα συμπεράσματα... Όλα αυτά, κι’ άλλα ακόμη, είναι πράγματα που μπορούν να προκαλέσουν την καταδίκη ενός ανθρώπου.

ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ ΑΘΩΩΝ

Είναι δυνατόν, να καταδικασθεί ένας άνθρωπος για ένα έγκλημα που δεν έχει διαπράξει; Δυστυχώς η δικαστική αυτή πλάνη είναι συχνότερη από ότι φαντάζεται κανείς και μπορεί να προκύψει σε δύο διαφορετικές περιπτώσεις:

1) Όταν η Δικαιοσύνη νομίζει ότι βρίσκεται μπροστά σ’ ένα φόνο, ενώ πρόκειται για φυσιολογικό θάνατο ή για αυτοκτονία οπότε βρίσκει “ένα ένοχο” και τον καταδικάζει.

2) Όταν η Δικαιοσύνη καταδικάζει έναν αθώο δίνοντας πίστη στην άδικη κατηγορία του υποτιθέμενου θύματος της φανταστικής επίθεσης.

Σ’ ότι αφορά την πρώτη περίπτωση ένας φυσικός θάνατος πράγματι μπορεί να γίνει με τέτοιο τρόπο, ώστε να προκαλέσει σοβαρές υπόνοιες.

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΗ ΜΕ ΑΡΣΕΝΙΚΟ

Υπάρχει μία σχετική δίκη που ξεσήκωσε κυριολεκτικά την κοινή γνώμη: μια αγαθή γυναίκα είχε διαφόρους συγγενείς, οι οποίοι πέθαναν ο ένας μετά τον άλλον και τους οποίους κληρονομούσε. Το πράγμα δεν ήταν μόνο περίεργο αλλά και ανησυχητικό και ύποπτο. Εγινε η εκταφή των πτωμάτων και διαπιστώθηκε ότι ήσαν όλα διαποτισμένα από ισχυρή δόση αρσενικού.

Η αγαθή γυναίκα συνελήφθη και έμεινε στη φυλακή ως τη μέρα που αποδείχθηκε ότι το νερό του νεκροταφείου περιείχε αρσενικό, πράγμα που έδινε μια εξήγηση στο φαινόμενο. Δεν ισχυρίζεται κανείς ότι η διαπίστωση αυτή ήταν αρκετή, μόνη της, για να αθώσει την κατηγορούμενη. Απαγόρευσε όμως μια καταδίκη βασισμένη αποκλειστικά

και μόνο στην παρουσία αρσενικού στα πτώματα. Αυτή εξ άλλου στάθηκε η άποψη των δικαστών που αθώωσαν την γυναίκα. Η δυστυχισμένη είχε μείνει σε προφυλάκιση για πέντε χρόνια και είχε γλυτώσει παρά τρία μιά βαρύτατη καταδίκη στη πρώτη εμφάνισή της ενώπιον του Κακουργιοδικείου.

ΦΟΝΟΣ Η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Σε μια μεγάλη πόλη της ανατολικής Γαλλίας, μια γυναίκα βρέθηκε νεκρή. Ο άνδρας της, που ήταν γιατρός είχε μια ερωμένη. Η σύζυγος, που δεν αγνοούσε το γεγονός, υπέφερε φαίνεται πολύ απ' αυτή την κατάσταση. Να είχε αυτοκτονήσει από απελπισία ή μήπως ο άπιστος σύζυγος την είχε δολοφονήσει για να μπορέσει, ελεύθερος πια, να παντρευτεί την αγαπημένη του;

Η πλάστιγγα έγειρε προς την δεύτερη άποψη όταν ανακαλύφθηκε μιά επιστολή που ο γιατρός είχε την απρονοησία να στείλει στην ερωμένη του, και στην οποία έλεγε ότι θα επιχειρούσε τα πάντα προκειμένου ν' ανακτήσει την ελευθερία του και να ξανακάνει τη ζωή του μαζί της. Μιά πρώτη πραγματογνωμοσύνη επί του πτώματος κατέληξε στο έγκλημα και ο γιατρός συνελήφθη. Αρκετό καιρό αργότερα, άλλοι εμπειρογνώμονες, πιο ειδικοί, απέδειξαν ότι η γυναίκα είχε αυτοκτονήσει. Ο γιατρός ωστόσο ταλαιπωρήθηκε ψυχικά και σωματικά στη φυλακή για μερικούς μήνες...

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΜΕΤΑ ΑΠΟ 14 ΜΗΝΕΣ

Και ερχόμαστε τώρα στην δεύτερη περίπτωση δικαστικής πλάνης, όταν η Δικαιοσύνη δίνει πίστη στην άδικη κατηγορία του υποτιθέμενου θύματος μιάς φανταστικής επίθεσης. Εδώ οι υποθέσεις νθών μπορούν να μας δώσουν σειρά από παραδείγματα. Δυστυχώς, σπάνια, ο κατηγορος αποφασίζει στο τέλος να αναιρέσει την πρώτη του κατάθεση και να ομολογήσει. Και η αλήθεια είναι ότι χρειάζεται αρκετό κουράγιο για να αναγνωρίσεις, ενώπιον ακροατηρίου, ότι είσαι υπεύθυνος για την σύλληψη και φυλάκιση ενός αθώου.

Μια νέα, είχε κατηγορήσει τον πατέρα της ότι την εξανάγκασε με την απειλή και την

βία να συνάψει σεξουαλικές σχέσεις μαζί του. Ο άνθρωπος βρισκόταν στη φυλακή επί δεκατέσσερις ήδη μήνες και η Δικαιοσύνη είχε δώσει απόλυτη εμπιστοσύνη στους ισχυρισμούς της νέας, προπάντων μάλιστα, επειδή η ιατρική εξέταση είχε διαπιστώσει την πρόσφατη διακόρευση.

Κατά την διεξαγωγή της δίκης, όμως, η κοπέλλα ξέσπασε ξαφνικά σε λυγμούς. Με κομμένες φράσεις και μέσα από τ' αναφυλλητά της αναγνώρισε ότι είχε πει ψέμματα. Ο πατέρας της ήταν αθώος. Ο πρόεδρος του Κακουργιοδικείου, παρ' όλα αυτά, θέλησε να βεβαιωθεί ότι η αναίρεση αυτή ήταν ειλικρινής. Και είχε απόλυτο δίκιο, γιατί συχνά οι αναιρέσεις των παιδιών υπαγορεύονται από τα μέλη της οικογένειας.

Στα χωριά μάλιστα, δεν είναι σπάνιο, μηνύσεις που υποβλήθηκαν το χειμώνα να αποσύρονται την άνοιξη για να ελευθερωθεί ο κρατούμενος ώστε να μπορέσει να ασχοληθεί με τη σπορά ή το θερισμό. Στην περίπτωση όμως αυτή ήταν ολοφάνερο ότι η νέα έλεγε την αλήθεια. Οι λυγμοί της την εμπόδιζαν να εξηγηθεί καθαρά, μα πρόδιναν την ειλικρίνειά της. Ο πρόεδρος προσπάθησε να της εκμαιεύσει λεπτομέρειες. Έτσι η κοπέλλα διευκρίνισε στην αρχή ότι ο διακορευτής ήταν ένας νεαρός της ηλικίας της περίπου, τον οποίο είχε γνωρίσει στις διακοπές και την είχε επανειλημμένα παρασύρει στο γειτονικό δάσος. Κλήθηκε και η σύζυγος του κατηγορουμένου για να καταθέσει, ώσπου μετά από πολλά αποκαλύφθηκε επιτέλους η αλήθεια: η δυστυχισμένη αυτή είχε διαπιστώσει, μετά το τέλος των διακοπών, κάποια αλλαγή στη στάση της κόρης της. Απλοϊκή από τη μία και παθολογικά ζηλότυπη από την άλλη, δεν μπόρεσε να δει σαν ξελογιαστή της κόρης της παρά μόνο τον άνδρα της.

Την πεποίθησή της αυτή την ενίσχυσε και το γεγονός ότι είχε τσακώσει τον πατέρα και την κόρη να αστειεύονται και να παίζουν σε στάσεις τις οποίες είχε κρίνει ύποπτες. Η περιγραφή των σκηνών αυτών, όπως η ίδια την έκανε, ήταν απ' τις πιο αθώες, μα τέτοιο ήταν το άγχος αυτής της γυναίκας,

που παρεξηγούσε και τα πιο φυσικά πράγματα. Αρχισε, λοιπόν, να ασκεί στην κόρη της μια τρομερή πίεση, πιέζοντάς την ν' ομολογήσει ότι είχε πέσει θύμα του πατέρα της.

Για να βρεί την ησυχία της και να απαλλαγεί επιτέλους από τις ατέλειωτες ανακρίσεις, η μικρή αποφάσισε τέλος να παραδεχθεί να πάντα. Αμέσως τότε η μητέρα, έτρεξε στη Αστυνομία να μηνύσει τον άνδρα της.

Η νέα αιχμάλωτη της πρώτης ψευτιάς της, επιβεβαίωσε τις κατηγορίες της στον ανακριτή και ο πατέρας της ύστερα απ' αυτό συνελήφθη. Ο άνθρωπος απαλλάχθηκε μετά από δεκατετράμηνη φυλάκιση. Αν η κόρη του δεν είχε αυτή την ξαφνική αναλαμπή εντιμότητας στο δικαστήριο, η καταδίκη του ήταν σίγουρη.

Η ΑΠΙΣΤΗ ΣΥΖΥΓΟΣ

Μια άλλη υπόθεση ακόμα πιο περίεργη: Μια γυναίκα είχε εγκαταλείψει την συζυγική στέγη για να πάει να ζήσει με τον εραστή της, παίρνοντας μαζί της και το μοναδικό τους παιδί, μια κόρη δεκαπέντε ετών.

Ο σύζυγος υπέβαλε φυσικά αίτηση διαζυγίου αλλά επέμενε να κρατήσει αυτή την κόρη τους.

Αφθονούν οι περιπτώσεις απίστων συζύγων, που είναι όμως παθολογικά αφοσιωμένες μητέρες. Στη δίκη, λόγω μοιχείας, ήξερε πολύ καλά ότι δεν είχε καμιά πιθανότητα να κερδίσει την υπόθεση της κόρης της, εκτός αν μπορούσε να αποδείξει ότι ο άνδρας της ήταν ένας έκφυλος πατέρας και ότι η συγκατοίκησή του με την κόρη του αποτελούσε κίνδυνο για το παιδί.

Αποφάσισε λοιπόν να τον κατηγορήσει για παράνομες σχέσεις με τη μικρή. Υπέβαλε μήνυση εναντίον του και πήρε όλα τα μέτρα της (ο όρος δεν είναι τυχαίος) για να αποδειχθεί ιατροδικαστικά η αλήθεια των ισχυρισμών της.

Ο πατέρας άφωνος στην αρχή μπροστά σε μια τέτοια κατηγορία, διαμαρτυρήθηκε έντονα όταν ανέκτησε την ψυχραιμία του.

Τον έφεραν σε αντιπαράσταση με την κόρη του (εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι η νέα λάτρευε τη μητέρα της και δέχθηκε αδια-

μαρτύρητα να γίνει συνένοχος στην φρικτή αυτή απάτη) και η νέα διηγήθηκε και με αφθονία λεπτομερειών, πως είχε πέσει θύμα των ανομολόγητων ορέξεων του πατέρα της.

Υστερα απ' αυτό, ο πατέρας έχασε, φυσικά, κάθε πιθανότητα να κρατήσει το παιδί του, μα το Δικαστήριο δίστασε να αναθέσει την φύλαξη στη μητέρα και προτίμησε να βάλει τη νέα, οικότροφο σε κάποιο μοναστηριακό ίδρυμα.

Και μόνο δεκαπέντε μήνες αργότερα, σε μία επίσκεψη που της έκανε η γιαγιά της, η νέα αναλύθηκε ξαφνικά σε λυγμούς και διηγήθηκε τα καθήκαστα.

Επανελάβε τις ομολογίες της στην Ηγουμένη, ύστερα στον ανακριτή και αποκάλυψε τις καταθόνιες ενέργειες της μητέρας της για να ξεγελάσει τον Ιατροδικαστή.

Η υπόθεση κατέληξε στο Κακουργιοδικείο, μα αυτή τη φορά στο εδώλιο κάθισε η μητέρα αντί για τον πατέρα και καταδικάστηκε με αυστηρότατη ποινή.

Τα παραδείγματα στα οποία αναφερθήκαμε αποτελούν ενδεικτικές μόνο περιπτώσεις, όπου η Δικαιοσύνη ξεκινώντας από ανακριθή στοιχεία καταλήγει πολλές φορές σε εσφαλμένα συμπεράσματα που μπορούν να προκαλέσουν την καταδίκη ενός αθώου.

Είναι γεγονός, και η πείρα έχει αποδείξει, ότι πολλές φορές τόσο τα θύματα όσο και οι μάρτυρες και ο κατηγορούμενος προσπαθούν να εξαπατήσουν την δικαιοσύνη προβαίνοντας ενσυνείδητα σε ψευδείς καταθέσεις, ή παραποιώντας τελείως καλόπιστα την πραγματικότητα.

Οι δικαστικές πλάνες μας δίνουν ένα μεγάλο δείγμα της σωστής κρίσης και αντικειμενικότητας που πρέπει να δείχνει, για κάθε περίπτωση, ο λειτουργός της θέμιδας. Πολλά είναι τα τραγικά λάθη που έγιναν στην πορεία της ανθρώπινης ζωής και πολλά θα συμβούν ακόμα. Τα λάθη άλλωστε είναι ανθρώπινα. Αυτά που δεν συγχωρούνται, είναι αυτά που θα μπορούσαν να αποφευχθούν με μια μεγαλύτερη επιμέλεια και προσοχή.

Επιμέλεια: Υποστ. Α' Νικόλαος Πολύμερος

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΝΤΑΚΗΣ

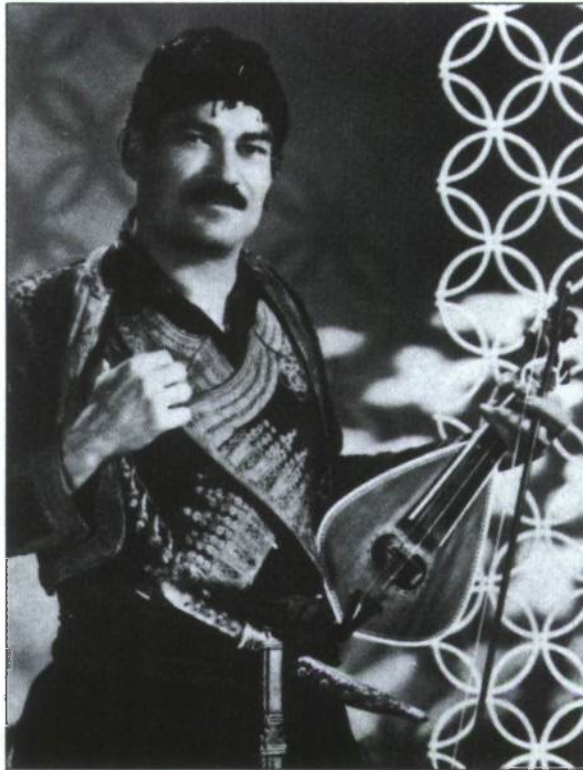
Ο Βάρδος της Κρήτης

του Ανδρέα ΛΙΑΝΕΡΗ, Αστυν.Υποδ/ντού ε.α.

Πέθανε πρόσφατα σε ηλικία 74 ετών ο Βάρδος της Κρήτης Κώστας Μουντάκης, που αγωνίστηκε όσο λίγοι για τη διατήρηση της λαϊκής μουσικής και ιδιαίτερα για το Κρητικό τραγούδι. Τον Κώστα Μουντάκη είχε γνωρίσει από κοντά ο ε.α. Αστυν. Υποδ/ντής Ανδρέας Λιανέρης, όταν το 1983 υπηρετούσε στην Ανωτέρα Διοίκηση Χωροφυλακής Κρήτης στα Χανιά, ο οποίος και μας μεταφέρει τις εντυπώσεις του.

“Ο Κώστας Μουντάκης κάθε φορά που ερχόταν στα Χανιά έκανε και την καθιερωμένη επίσκεψη του στην Ανωτέρα, να μας δει όλους, να μας χαιρετίσει, να μας κουβεντιάσει μαζί μας και να επαναλάβει την επιθυμία του, να περάσουμε κι’ απ’ το αρχοντικό του στο Ρεθυμνο, να πιούμε μαι τσικουδιά...” “Μα δεν το καταλαβαίνετε πως είμαι ακόμη Χωροφύλακας;” θα μας πει μια φορά. Και παντα θάχει μια ιστορία να μας διηγηθεί από τη ζωή του στη Χωροφυλακή.

Σκεφθήκαμε να τον επισκεφθούμε, να τον γνωρίσουμε στο φιλόξενο αρχοντικό του και να ζήσουμε από κοντά τη φιλοξενία και την αγάπη του. Η ευκαιρία ήταν μοναδική για να μας διηγηθεί κατι απ’ τη ζωή του και το μεγάλο καλλιτεχνικό του έργο. Όσο γνωστός κι αν είναι ο Κώστας Μουντάκης, με μια συζήτηση μαζί του όλο και περισσότερο ανακαλύπτεις τον καλλιτέχνη, τον άνθρωπο, τον πατριώτη. Ο Κώστας Μουντάκης δεν έχει ανάγκη από παρουσιάσεις, γιατί είναι γνωστός στη Κρήτη, όσο γνωστός είναι κι ο Ψηλορείτης. Γεννήθηκε το 1926, στο χωριό Αλφά - Μυλοποτάμου - Ρεθύμνης. Φτωχικό χωριό, φτω-

χικό και το σπιτικό του πατέρα του. Μικρότερος από τα επτά αδέρφια του, ορφάνεψε νωρίς, κι έτσι μεγάλωσε συντροφιά με τη φτώχεια και τις στερήσεις.

Τελειώνοντας το Δημοτικό, καταπιάστηκε με τις αγροτικές δουλειές, μα ο νους του ήταν στη λύρα. Ο πατέρας του ήταν γλεντζές και χορευταράς, ο μεγάλος του αδερφός λυράρης, θα έμενε λοιπόν ο Κώστας πίσω; Αρπαξε ένα παραπεταμένο κακολυράκι, τόδεσε με σπάγγους κι άρχισε να αφοσιώνεται μέρες και νύχτες πάνω σ’ αυτό από δώδεκα χρόνων.

Στα δεκαεφτά του χρόνια οι απαιτήσεις μεγάλωναν, ήθελε καλή λύρα

έστω και μεταχειρισμένη. Ήταν όμως κατοχή του 1943. Με χίλιες δυσκολίες, κατάφερε να πάρει μια λύρα δίνοντας σαν αντίτιμο ένα αρνί από τα δύο που είχε η οικογένειά του και δύο μικρά κεφαλοτύρια. Ο Κώστας ρίχτηκε με πάθος στην λύρα. Η λεβέντικη, αντρίκεια Κρητική φωνή του, μαζί με το χάρισμα της μελωδίας της λύρας του, τον καθιέρωσαν γρήγορα σαν επίσημο λυράρη, σε γιορτές, πανηγύρια και ξεφαντώματα, αμούστακο παλικάρόπουλο ακόμη. Είχε όμως μεγάλο πρόβλημα, που δεν είχε ρούχα! Με μπαλωμένα ρούχα, ντρέπονταν να παρουσιάζεται σα λυράρης. Στις αρχές του 1945 σε μια αγγαρεία που τον είχαν επιτάξει οι Γερμανοί στο Ρέθυμνο, άκουσε πως κάποιος ήθελε βοσκό για τα πρόβατά του. Ο Κώστας άρπαξε την ευκαιρία. Εξι μήνες βοσκός για να μπορέσει να αγοράσει μια Κρητική φορεσιά - στιβάνια και κυλότες. Καλοντυμένος ο Μουντάκης, με τον αέρα του τραγουδιστή, του

λυράρη και του λεβέντη, γύριζε από χαρά σε χαρά, από γλέντι σε γλέντι, και μεθούσε τον κόσμο με το τραγούδι και τη λύρα του.

Είχε όμως κι άλλο ένα πάθος ο Κώστας. Ήθελε να γίνει Χωροφύλακας! "Ναμουνά Χωροφύλακας και να 'μουν και λυράρης, να μάλωναν οι κοπελιές ποια να με πρωτοπάρει", θα τραγουδήσει κάποτε και δεν θα αργήσει να πραγματοποιήσει την επιθυμία του αυτή. Στις 19-2-1948 κατατάχθηκε στη Χωροφυλακή και εκπαιδεύτηκε στη Σχολή της Σούδας στα Χανιά. Η πειθαρχημένη ζωή της Σχολής δεν τον ένοιαζε. Μόνο που δεν είχε τη λύρα μαζί του.

Μια μέρα μπήκε στο μεγάλο ζαχαροπλαστείο "ΤΕΡΨΗ" με το συνάδελφό του Ξυπάκη για να φάνε γλυκό. Εκεί είδαν μια λύρα κι ένα λαούτο. Οργανοπαίχτης ήταν και ο Ξυπάκης! Εβγαλαν τα καπέλα και τα χιτώνια, άρπαξαν τα όργανα και σε λίγο πλημμύρισε το ζαχαροπλαστείο κι οι γύρω δρόμοι από κόσμο. Στο ίδιο ζαχαροπλαστείο πήγε κατά τύχη κι ο Διοικητής της Σχολής, μαζί με το Διοικητή της Διοικήσεως Χωροφυλακής. Ζάρωσαν οι Δόκιμοι και ο ήχος των οργάνων χάλασε όχι από φόβο αλλά από σεβασμό, όπως αφηγείτο μετά ο Κώστας. Η σύζυγος όμως του Διοικητή Διοικήσεως ενθουσιασμένη, τους έδωσε θάρρος και το γλέντι συνεχίστηκε.

Όταν τέλειωσε τη Σχολή, λεβεντόκορμος, γοργοπόδαρος και παλικάρι καθώς ήταν, τον τοποθέτησαν στα Σφακιά κι από κει στα μεταβατικά αποσπάσματα. Στα Σφακιά τον κάλεσαν να παίξει λύρα σ' ένα γάμο. Δέχθηκε με την προϋπόθεση, να μην του κάνουν φιλοδωρήματα, αλλά οι Σφακιανοί που ενθουσιάστηκαν, δεν άντεξαν και άρχισαν να πετάνε χρήματα, ακόμη και πορτοφόλια.

Αργότερα μετατέθηκε στην προσωπική φρουρά του Σοφοκλή Βενιζέλου - Πρωθυπουργού τότε. Η μετάθεση αυτή, του έδωσε την ευκαιρία να προβάλει την Κρητική λύρα στην Αθήνα, αλλά και να μεσουρανήσει ο ίδιος στο καλλιτεχνικό στερέωμα σαν λυράρης-συνθέτης-τραγουδιστής.

Απολύθηκε το 1952 και άρχισε μια μεγάλη πορεία στον καλλιτεχνικό τομέα, έτσι που από το ξεκίνημά της κιόλας αναγνωρίστηκε αδιαφιλονίκητα σαν ο πρώτος λυράρης, ο πρώτος τραγουδιστής, ο μεγαλύτερος βάρδος που είχε παρουσιάσει ποτέ η Κρήτη. Κάθε του εμφάνιση ξεσηκώνει την Κρήτη. Γίνεται είδωλο πραγ-

ματικά. Οι επιτυχίες έρχονται, η μία πίσω από την άλλη. Εκατόν πενήντα μικροί δίσκοι και δώδεκα μεγάλοι είναι ο απολογισμός τους. Παίζει και τραγουδά τους καημούς και τους πόθους των Κρητικών. Κάνει τραγούδι τη λύπη και τη χαρά, τόσο έντεχνα, που μεθά και zalίζει. Τραγουδά τα αγνά αισθήματα, τη φιλία, τη λεβεντοσύνη, την αρχοντιά και την παλνκαριά. Τραγουδά τους γάμους και τα ξεφαντώματα, την εθνική αντίσταση και τ' ολοκαύτωμα του Αρκαδίου. Τραγούδι έκανε και το θάνατό του Σοφοκλή Βενιζέλου, για να γλυκάνει την πίκρα του Κρητικού.

Το 1960 άρχισε τουρνέ στην Αμερική, στον Καναδά, στη Γερμανία, στην Ελβετία, στη Γαλλία, στο Βέλγιο, στην Ολλανδία, στην Γιουγκοσλαβία..., ενώ στην Αυστραλία θα δεχθεί τα θερμά συγχαρητήρια και τη χειραψία του Αυστραλού Πρωθυπουργού, για τη μουσική του.

Το 1982 σε μια εκδήλωση προς τιμή του, στο Στάδιο του Ρεθύμνου, δέκα χιλιάδες και πάνω Ρεθυμνιώτες παραλήρησαν στην εμφάνισή του, κι εκείνος δακρυσμένος τους ευχαρίστησε για τη μεγάλη τιμή, ενώ τα λόγια του πνίγονταν από συγκίνηση. Για τον Κώστα Μουντάκη μίλησαν ειδικοί με τα κολακευτικότερα λόγια. "Χρυσοδάκτυλο" τον αποκάλεσε ο Σίμων Καρράς, όταν τον άκουσε στην Επιτροπή ακρόασης της Ε.Ρ.Τ. Από τότε ο Κώστας Μουντάκης στις έδρες και των τεσσάρων Νομών της Κρήτης, στα Ωδεία των πόλεων, δεν έπαψε να διδάσκει Κρητική μουσική και τραγούδι, σε νεαρούς και να αγωνίζεται όσο λίγοι, για τη λαϊκή μας μουσική και το Κρητικό τραγούδι.

Αυτός είναι ο Κώστας Μουντάκης, ο Βάρδος της Κρήτης".

Ενας ...λύκος στο μαντρί μας

Μία από τις μεγαλύτερες σπείρες διαρρηκτών είχε συστήσει ο 24χρονος Ρουμάνος ποδοσφαιριστής του Παναθηναϊκού Ντάνουπ Λούπου (στα ρουμάνικα λούπου σημαίνει λύκος).

Η πλουσιοπάροχη ζωή που του προσέφερε η ομάδα του, φαίνεται ότι δεν ικανοποιούσε το νεαρό ποδοσφαιριστή και αποφάσισε να ασχοληθεί με επιχειρήσεις ...αφαίμαξης καταστηματαρχών και με την τροφοδοσία των Ελλήνων αετονύχιδων, με πλήθος κλοπιμαίων.

Ο Ντάνουπ Λούπου, όπως αποδείχθηκε από την προανάκριση, είχε συγκεντρώσει γύρω του αρκετούς συμπατριώτες του, οι οποίοι έκαναν τις κλοπές και του πήγαιναν τη λεία για να την προωθήσει αυτός μέσω των παρανόμων κυκλωμάτων.

Ήταν τόσο επιτήδριοι οι Ρουμάνοι κακοποιοί, που σε μία περίπτωση έκλεψαν... κλοπιμαία από άλλο κλέφτη!

Η παράνομη δραστηριότητα του Ρουμάνου ποδοσφαιριστή έγινε γνωστή στην Ασφάλεια Αττικής από πληροφορίες και έρευνες και έτσι συνελήφθη στο γήπεδο ενώ έκανε προπόνηση.

Ακολούθησαν οι συλλήψεις τεσσάρων Ρουμάνων και δύο Ελλήνων, οι οποίοι είναι αναμεμιγμένοι στην ίδια υπόθεση.

Αρχικά συνελήφθησαν οι Ρουμάνοι Κωνσταντίν Κουρουεάκου, 26 χρονών και Νικουσόρ Μπρινζάν, 22 χρονών, τους οποίους φιλοξενούσε ο Λούπου στο σπίτι του, στην οδό Κουμουνδούρου 24, στην Αγία Παρασκευή.

Εξω από το σπίτι του ποδοσφαιριστή συνελήφθησαν οι Έλληνες Γεώργιος Δαβαρίας, 26 χρονών, μηχανικός αυτοκινήτων, κάτοικος Γλυφάδας (Μιλτιάδου 7) και Λάμπρος Χούντας, 36 χρονών, έμπορος, κάτοικος Περιστερίου (Μεσσηνίας 47).

Είχαν πάει εκεί με τα αυτοκίνητά τους για να πάρουν τα κλοπιμαία.

Αργότερα, συνελήφθησαν οι Ρουμάνοι Φλουρέα Ριστέα, 32 χρονών και Κριστιάν Τσιολάκου, 39 χρονών.

Στο σπίτι του Λούπου βρέθηκε μεγάλος αριθμός κλοπιμαίων, κυρίως γούνες, δερμάτινα, αθλητικά είδη και ρούχα, τα οποία μεταφέρθηκαν στην Ασφάλεια Αττικής και αναζητούνται οι νόμιμοι

κάτοχοί τους για να τους επιστραφούν.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στην αποκάλυψη και τη σύλληψη του Λούπου και των συνεργατών του βοήθησε σημαντικά την Ασφάλεια η ΠΑΕ Παναθηναϊκός, παρέχοντας πληροφορίες και διευκολύνσεις που της ζήτησαν οι αστυνομικοί.

Εμεναν ...άγαλμα οι αρχαιοκάπηλοι

Υπόθεση αρχαιοκαπηλείας από τις πιο σημαντικές των τελευταίων χρόνων, εξιχνίασε η Ασφάλεια Αττικής, ενώ βρέθηκαν και κατασχέθηκαν σπάνια νομίσματα ανυπολόγιστης αξίας. Σύμφωνα με τους αστυνομικούς, αρχηγός των αρχαιοκαπήλων είναι ο Κων. Χάνερ - Μπουφίδης, 44 χρονών, στην κατοχή του οποίου βρέθηκαν και τα περισσότερα νομίσματα, καθώς και 24.000.000 δραχμές, που κατασχέθηκαν σαν προερχόμενα από την αρχαιοκαπηλεία.

Ο Μπουφίδης, ο οποίος είχε κατηγορηθεί στο παρελθόν άλλες δύο φορές για αρχαιοκαπηλεία, αλλά αθωώθηκε με βούλευμα, ισχυρίστηκε στους δημοσιογράφους ότι πρόκειται περί παρεξήγησης και ότι όλα τα αρχαία αντικείμενα που κατείχε είναι αντίγραφα και τα κατέχει νόμιμα.

Μαζί με τον Μπουφίδη συνελήφθησαν και οι Ανδρ. Μαζμανίδης, 35 χρονών και Δημ. Μαζμανίδης, 49 χρονών, οι οποίοι είχαν αγοράσει από τον πρώτο αρχαία νομίσματα και αντικείμενα.

Η εξιχνίαση της υπόθεσης ξεκίνησε μετά από πληροφορίες ότι ο Μπουφίδης ασχολείται με εμπορία αρχαίων αντικειμένων. Οι αστυνομικοί είδαν τον Μπουφίδη να συναλλάσσεται ύποπτα με έναν υπάλληλο αρχαιοπωλείου, που βρίσκεται στην οδό Πανεπιστημίου 3.

Ακολούθησε έφοδος στο σπίτι του Μπουφίδη, στην οδό Νεφέλης 5, στη Βουλιαγμένη, όπου βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 16 ασημένια νομίσματα, διαφόρων μεγεθών του 4ου π.Χ. - 12ου π.Χ. αιώνων, ένα χάλκινο νόμισμα, μία μπρούντζινη κεφαλή μεγέθους νομίσματος, μία εικόνα του Ιησού Χριστού, ένα ακέφαλο μαρμάρينو άγαλμα νέου του 4ου π.Χ. αιώνα, ύψους 40 εκατοστών, ένα αγαλματίδιο από τερακότα ύψους 23 εκατοστών και μία χάλκινη πόρπη.

Στη συνέχεια οι αστυνομικοί συνέλαβαν τον

υπάλληλο του αρχαιοπωλείου, Ανδρέα Μαζμανίδη, ο οποίος ομολόγησε ότι είχε αγοράσει από τον Μπουφίδη πέντε ασημένια νομίσματα αντί 320.000 δραχμών. Τα νομίσματα αυτά ο Μαζμανίδης τα είχε με τη σειρά του πουλήσει στον Δημ. Λογοθέτη, κάτοικο Κορίνθου, ο οποίος και συνελήφθη.

Όλα τα κατασχεθέντα νομίσματα εξετάστηκαν από το Νομισματικό Μουσείο Αθηνών, το οποίο αποφάνθηκε ότι είναι αρχαία, σπάνια και α-
νυπολόγιστης αξίας.

Απορρυπαντικό ...λευκού θανάτου

Εκρυβε την ηρωίνη μέσα στο πλυντήριο, ο 33χρονος Νικόλαος Τσάτσος, γνωστός έμπορος ναρκωτικών. Ο Τσάτσος που αποφυλακίστηκε πριν ένα χρόνο, συνελήφθη μέσα στο σπίτι του, στη οδό Συραγκίου 10 και σε έρευνα που έκαναν οι αστυνομικοί, βρήκαν κρυμμένα μέσα στη θήκη για το απορρυπαντικό του πλυντηρίου, 14 πλαστικά σακουλάκια με ηρωίνη, συνολικού βάρους 98 γραμμαρίων, καθώς και 85.000 δραχμές.

Ο Τσάτσος, που σύμφωνα με την Αστυνομία πουλούσε τον αργό θάνατο στις πιάτσες του Ταύρου, της Καλλιθέας και του Πειραιά, στο παρελθόν είχε κατηγορηθεί και φυλακιστεί για κατοχή, εμπορία και χρήση ναρκωτικών.

Είχαν αδυναμία στα... φρέσκα παπάκια!

Επταμελή σπείρα κλεφτών, που άρπαζαν ο-
λοκαίνουργια παπάκια και μοτοσυκλέτες, τα διέ-
λυναν και πουλούσαν τα ανταλλακτικά τους,
εξάρθρωσε το ΣΤ' Τμήμα Ασφάλειας Πειραιά.

Στο σπίτι του μέλους της σπείρας, Δημήτρη Κανάβαρου, 20 χρονών, υπάλληλου αρτοποιείου, βρέθηκαν μετά από έφοδο, ανταλλακτικά από τρία διαλυμένα μηχανάκια.

Ο Κανάβαρος μίλησε στους αστυνομικούς για δέκα κλοπές. Ωστόσο, οι αστυνομικοί του ΣΤ' Τμήματος Ασφάλειας πιστεύουν ότι θα απο-
καλυφθούν πολύ περισσότερες.

Αργότερα, συνελήφθησαν και οι 18χρονοι Γιώργος Χουρδάκης και Βασίλης Στρατηγός, Αρχηγός της σπείρας φέρεται, ο 19χρονος Ανδρέας Πλατής.

Τα ανταλλακτικά τα πουλούσαν σε διάφορα

άτομα, που με τη σειρά τους τα μεταπουλούσαν, γνωρίζοντας ότι είναι κλεμμένα.

Όλες οι κλοπές είχαν γίνει το τελευταίο ε-
ξάμηνο από τις περιοχές Κορυδαλλού, Αιγάλεω
και Περιστερίου.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με ένα μπαράζ συντονισμένων και επιτυχη-
μένων κινήσεων η Ασφάλεια Θεσσαλονίκης
εξάρθρωσε τρεις σπείρες εμπόρων του ...αργού
θανάτου.

Συγκεκριμένα συνέλαβε δύο μέλη κυκλώματος
εμπόρων ναρκωτικών στο 5ο χιλιόμετρο της
Νέας Εθνικής οδού Θεσ/κης - Αθήνας, κοντά
στην Λαχαναγορά της Θεσ/κης.

Πρόκειται για τους Νικ. Καλαγκάνη, 36 χρονών,
κάτοικο Χρυσούπολης Καβάλας, εργάτη στην
Ολυμπιακή Αεροπορία και το συντοπίτη του
θεοδ. Κουρματζή, 30 χρονών, ιδιοκτήτη κα-
φετέριας. Στο αυτοκίνητο του πρώτου, στο οποίο
επέβαιναν, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 3.100
γραμμάρια χασίς σε κορυφάδες και 590.000
δραχμές, που κατασχέθηκαν και αυτές σαν
προερχόμενες από εμπορία ναρκωτικών.

Όπως ποέκυψε από την προανάκριση, οι δύο
αγόρασαν την ποσότητα από τον Μερκ. Βλα-
γκόπουλο, 40 χρονών, κάτοικο Θεσ/κης, που
με τη σειρά του παραδέχτηκε την αγοραπωλησία.
Σε έρευνα που έγινε στο σπίτι του βρέθηκαν
άλλα 1.100 γραμμάρια χασίς, 4,5 γραμμάρια
ηρωίνης και 450.000 δραχμές, που κατασχέ-
θηκαν.

Εξ άλλου, δύο Έλληνες και ένας Τούρκος
πολιτικός πρόσφυγας συνελήφθησαν από την
Ασφάλεια Θεσ/κης, κατηγορούμενοι για εμπορία
ναρκωτικών. Πρόκειται για τους Ν. Καραδέδο,
38 χρονών από το Τυχερό Εβρου, ιδιοκτήτη
νυκτερινού κέντρου, Γ. Μαργιόλα, 33 χρονών
από τις Φέρες Εβρου, γεωργό και Ντ. Ντεκέρ,
35 χρονών, στην κατοχή των οποίων βρέθηκαν
2.500.00 δραχμές και 15.500 δολάρια ΗΠΑ,
τα οποία κατά την Αστυνομία προέρχονται από
την πώληση ηρωίνης.

Σε άλλη περίπτωση, περισσότερο από μισό
κιλό χασίς βρέθηκε στην κατοχή δύο ατόμων,

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

που συνελήφθησαν από την Ασφάλεια Θεσ/κης. Στο αυτοκίνητο και στο διαμέρισμα του Κων. Προδρόμου, 36 χρονών, άεργου, οι αστυνομικοί ύστερα από έρευνα, βρήκαν 241 γραμμάρια χασίς, ποσότητα που ο Προδρόμου, εισήγαγε στην Ελλάδα από τη Γερμανία. Οι αστυνομικοί βρήκαν επίσης και κατάσχεσαν 240.000 δραχμές, οι οποίες θεωρείται ότι προέρχονται από εμπόριο ναρκωτικών.

Αργότερα, συνελήφθη και ο Νικ. Τομαρτζής, 24 χρονών, επειδή κατείχε 250 γραμμάρια χασίς και έψαχνε για πελάτες.

ΦΙΛΙΑΤΕΣ

Εξαρση κρουσμάτων αρχαιοκαπηλείας παρατηρείται τους τελευταίους μήνες. Ωστόσο, οι αστυνομικοί κατόρθωσαν να περισώσουν μερικούς από τους θησαυρούς μας που προορίζονταν για τις αγορές του εξωτερικού ή για ιδιωτικές συλλογές.

Ετσι, πιάστηκε από αστυνομικούς του Τμήματος Φιλιατών και παραπέμφθηκε στον εισαγγελέα, ο Βύρων Γιούργας, 54 χρονών, ποιοποιός, κάτοικος Πάργας. Στο σπίτι του βρέθηκαν σε κρύπτες 19 αμφορείς, αγγεία και άλλα αντικείμενα νεοκλασικών και Ρωμαϊκών χρόνων, καθώς και μία εικόνα μεγάλης αξίας.

Ο Γιούργας ισχυρίστηκε ότι τα αρχαία τα αγόρασε από ψαράδες, έγινε όμως γνωστό ότι προ καιρού έκανε ανασκαφές σε αρχαιολογικό χώρο της Φιλιππιάδας.

Συνεργάτες του Γιούργα ήταν οι Ελευθέριος Καλλής, 36 χρονών, από τη Νεράϊδα Θεσπρωτίας και Γεώργιος Σιάνης 51 χρονών, από την Ηγουμενίτσα.

Τα αντικείμενα που βρέθηκαν εξετάστηκαν από την Αρχαιολογική Υπηρεσία Ιωαννίνων και διαπιστώθηκε ότι έχουν μεγάλη αρχαιολογική αξία.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Σπείρα διαρρηκτών με πλούσια δράση στη Μεσσηνία εξαρθρώθηκε από άνδρες του Τμήματος Ασφάλειας Καλαμάτας.

Τη σπείρα αποτελούσαν τρεις δραπέτες των φυλακών Κορυδαλλού, οι Αριστείδης Δαμβολίτης, 23 χρόνων, Δημήτρης Καστρινός και Κώστας Χιρβατίδης, 20 χρόνων, οι οποίοι και

συνελήφθησαν από τους αστυνομικούς.

Στην κατοχή τους βρέθηκαν ένα μονόκαννο κυνηγετικό με κομμένη κάννη, ένα σπιλέτο, διαρρηκτικά εργαλεία, διάφορα κλοπιμαία και ποσότητα ηρωίνης.

Ακόμη συνελήφθη ο Παναγιώτης Γερασιμόπουλος, 41 χρόνων, από τη Μεσσήνη, στο σπίτι του οποίου έμεναν οι δραπέτες.

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς των αστυνομικών, η αξία των κλοπιμαίων ξεπερνάει τα 5.000.000 δραχμές.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Νέα υπόθεση τοκογλυφίας απασχολεί τις ανακριτικές αρχές της Θεσσαλονίκης, μετά την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του αντιπροσώπου αυτοκινήτων, Γεώργιου Αϊβαζόγλου.

Σε βάρος του Αϊβαζόγλου εκκρεμούν δύο ακόμη υποθέσεις τοκογλυφίας κατ' επάγγελμα και έχει ήδη σχηματιστεί δικογραφία σε βάρος του.

Μετά την κατάθεση μηνυτήριας αναφοράς από τους φερόμενους σαν θύματα του Αϊβαζόγλου και τη σύλληψή του από την Ασφάλεια Θεσσαλονίκης, αποκαλύφθηκε ότι ο φερόμενος σαν τοκογλύφος δάνειζε τεράστια ποσά (από ένα έως δέκα εκατομμύρια κάθε φορά) με επιτόκιο 6,5 έως 12% το μήνα, καθώς και επιπρόσθετο 3% για κάθε ημέρα καθυστέρησης στην καταβολή των ποσών από τους δανειζόμενους.

Η υπόθεση έγινε γνωστή μετά την κατάθεση μηνυτήριας αναφοράς από δύο αδελφούς -πρατηριούχους υγρών καυσίμων που φέρονταν σαν θύματα του Αϊβαζόγλου και από τους οποίους τα τοκογλυφικά οφέλη του μηνυόμενου και τώρα διωκόμενου Γεώργιου Αϊβαζόγλου, ξεπερνούν τα δέκα εκατομμύρια δραχμές (σε σύνολο δανεισθέντων ποσών που ξεπερνούν τα εκατό εκατομμύρια δραχμές).

Μετά την κατάθεση της μηνυτήριας αναφοράς και κατά τη διάρκεια της προανακριτικής διαδικασίας που έκανε το τμήμα οικονομικών εγκλημάτων της Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, προσήλθαν αυτόβουλα και κατέθεσαν άλλα τρία άτομα που όπως δήλωσαν έπεσαν θύματα του τοκογλύφου.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Με το Π.Δ της 9-3-91 (ΦΕΚ Γ' 49/11-3-91) προήχθησαν στο βαθμό του **Ταξάρχου** οι κατωτέρω Αστυνομικοί Διευθυντές:

Μιλτιάδης Αργυρίου, Θεμιστοκλής Δροσόπουλος, Γεώργιος Κασιόφης, Μιχαήλ Νηστικάκης, Γεώργιος Τόγκας, Μιχαήλ Τσιγκουνάκης, Χρήστος Σταυριανόπουλος, Χαράλαμπος Σκίτσας, Χρήστος Κλίτσας, Μιχαήλ Σκαλιδάκης, Γεώργιος Μπάδας, Παναγιώτης Μπισέλος, Δημήτριος Χούτας, Ιωάννης Πανουργιάς, Δημήτριος Μακρής, Δημήτριος Τσατσανιάς, Παναγιώτης Μακρής, Νικόλαος Σταματογιάννης, Ιωάννης Αντωνογεωργάκης, Αντώνιος Μουσούρος (Υγειονομικός), Ευθύμιος Ρόβας (Υγειονομικός) και Παναγιώτης Χατζηγιάννης (Χημικός).

Με το από 26-1-91 Π.Δ. (ΦΕΚ Γ' 17/1-2-91) προήχθη στο βαθμό του **Αστυν. Διευθυντή** από 28-11-90, προτεραία του θανάτου του, ο Αστυν. Υποδ/ντής Γεώργιος Αναγνώστου.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΣ

Το αρμόδιο Συμβούλιο Κρίσεων της ΕΛ.ΑΣ.

α) Έκρινε ως ευδοκίμως τερματίζαντες τη σταδιοδρομία τους και τους απένειμε τον αποστρατευτικό βαθμό του **Ανποστρατήγου**, τους Υποστρατήγους:

-Γεώργιο Βασιλόπουλο, στον οποίο απένειμε τον τίτλο του επίτιμου Διευθυντή της Διεύθυνσης Δημόσιας Ασφάλειας

του ΥΔΤ.

-Χρήστο Μουτσώκο, στον οποίο απένειμε τον τίτλο του επίτιμου Διευθυντή της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του ΥΔΤ.

-Πέτρο Τσιφουντούδη, στον οποίο απένειμε τον τίτλο του επίτιμου Γενικού Επιθεωρητή της Α' Γενικής Επιθεώρησης της ΕΛ.ΑΣ.

-Ιωάννη Αντωνόπουλο, στον οποίο απένειμε τον τίτλο του επίτιμου Γενικού Επιθεωρητή της Γ' Γενικής Επιθεώρησης της ΕΛ.ΑΣ.

β) Έκρινε ως ευδοκίμως τερματίζαντα τη σταδιοδρομία του τον Υποστράτηγο Υγειονομικού της ΕΛ.ΑΣ. Βασίλειο Σουρέτη.

γ) Έκρινε ως ευδοκίμως τερματίζαντες τη σταδιοδρομία τους και τους απένειμε τον αποστρατευτικό βαθμό του **Υποστρατήγου**, τους Ταξιάρχους:

Παντελή Κυριακόπουλο, Παύλο Φούρλα, Νικόλαο Πιπερίδη, Αλέξιο Παλυβό, Αδάμ Αλεξόπουλο, Χρήστο Ιωάννου, Παναγιώτη Σταμάτη, Παναγιώτη Μπρακουμάτσο, Νικόλαο Χαντζή, Κυριάκο Πανταζόπουλο, Θρασύβουλο Σπηλιωτόπουλο, Ηλία Γεωργιλέ και Κωνσταντίνο Νικολάου (Υγειονομικό).

Επίσης έκρινε ως ευδοκίμως τερματίζαντα τη σταδιοδρομία του και αποστράτευσε τον ταξίαρχο-χημικό Κωνσταντίνο Γιοβανίδη.

δ) Έκρινε ως ευδοκίμως τερματίζαντες τη σταδιοδρομία

τους και τους απένειμε το βαθμό του **Ταξάρχου** εκτός οργανικών θέσεων ενόψει αποστρατείας τους, τους Αστυνομικούς Διευθυντές:

Παξινό Δημήτριο, Βασιλόπουλο Χαράλαμπο, Φελεσάκη Ιωάννη, Σίσκα Αθανάσιο, Παπαδόπουλο ή Παπανικολάου Νικόλαο, Δαρβίρη Γεώργιο, Κοτσιρή Παναγιώτη, Αδαμόπουλο Χρήστο, Γιακόβη Κωνσταντίνο, Λύρα Θεοδόσιο, Κωτσόπουλο Κωνσταντίνο, Λιακόπουλο Δημήτριο, Ανδρεόπουλο Νικόλαο, Αλεξόπουλο Απόστολο, Τσαμπή Φώτιο, Φιλιππακόπουλο Κωνσταντίνο, Κουρτέτση Γεώργιο, Γεωργαρή Σπυρίδωνα, Σιγανό Δημήτριο, Στάθη Κωνσταντίνο, Παράσχη Οδυσσέα, Κωτσόπουλο Κωνσταντίνο, Φράγκο Θεόδωρο, Προσαλέντε Βασίλειο, Καββαδία Ανδρέα, Ρατσιάτο Φώτιο, Παπαλέξη Σωτήριο, Μαρσέλη Κωνσταντίνο, Φερεισιάδη Γεώργιο, Κακαβούλα Αχιλλέα, Μπελογιάννη Ιωάννη, Λεγκάκο Παύλο, Μπαλή Κωνσταντίνο και Ανδρεόπουλο Ιωάννη (Υγειονομικό).

ε) Με το από 26-1-91 Π.Δ. (ΦΕΚ Γ' 17/1-2-91) προήχθησαν και αποστρατεύτηκαν ύστερα από αίτησή τους οι παρακάτω Αξιωματικοί της ΕΛ.ΑΣ.:

Ο Αστυν. Διευθυντής Ιωάννης Θεοδωρακόπουλος με το βαθμό του **Ταξάρχου**, και οι Υπαστυνόμοι Α' (Ν.Δ. 649/70) Κοσμάς Μποτονάκης και Ηλίας Κανελάκης με το βαθμό του **Αστυνόμου Α'.**

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Με την 6001/2/423 από 11-3-91 απόφαση του κ. Υπουργού Δημόσιας Τάξης έγιναν οι παρακάτω τοποθετήσεις-μεταθέσεις **ταξάρχων** της Ελληνικής Αστυνομίας για λόγους υπηρεσιακούς:

Αντωνογιωργάκης Ιωάννης στη Σχολή Αξιωματικών ΕΛ.ΑΣ., ως Διευθυντής. Αργυρίου Μιλτιάδης από Α.Δ. Λάρισας στην ΕΠ.ΑΣ. Θεσσαλίας (Λάρισα), ως Επιθ/τής. Δροσόπουλος Θεμιστοκλής στη Δ/ση Θεσσαλονίκης, ως Διευθυντής. Ευθυμιόπουλος Κων/νος από Δ/ση Αστυν. Θεσ/κης στην ΕΠ.ΑΣ. Στερεάς Ελλάδας (Λαμία), ως Επιθ/τής. Κασιόφης Γεώργιος στη Δ/ση Αμεσης Δράσης Αττικής, ως Διευθυντής. Κλίτσας Χρήστος από Α.Δ. Ηλείας στην ΕΠ.ΑΣ. Πελοποννήσου (Τρίπολη), ως Επιθ/τής. Μακρής Δημήτριος στη Δ/ση Αστυν. Ανατ. Αττικής, ως Διευθυντής. Μακρής Παναγιώτης στη Δ/ση Αστυν. Πειραιάς, ως Διευθυντής. Μητσέλος Παναγιώτης από το Επιτελείο της Γ.Α.Δ.Α. στη Δ/ση Ασφάλειας Αττικής ως Υποδιευθυντής. (Υγειονομικός) Ιατρός Μουσσούρος Αντώνιος από το Κεντρικό Ιατρείο Αθηνών στη Δ/ση Υγειονομικού/ΥΔΤ, ως Υποδ/ντής. Μπάδας Γεώργιος από Α.Δ. Αχαΐας στην ΕΠ.ΑΣ. Κεντρικής Μακεδονίας (Θεσσαλονίκη), ως Επιθ/τής. Νηστικάκης Μιχαήλ από Υππρ.Ασφαλ.Προέδρου Κυβέρνησης στη Δ/ση Ασφάλειας Θεσ/κης, ως Διευθυντής. Πανουργιάς

Ιωάννης από Α.Δ. Φωκίδας στην ΕΠ.ΑΣ. Δυτικής Ελλάδας (Πάτρα), ως Επιθ/τής. (Υγειονομικός) Ιατρός Ρόβας Ευθύμιος στο Κεντρικό Ιατρείο Θεσ/κης, ως Διευθυντής. Σκαλιδάκης Μιχαήλ από Α.Δ. Χανίων στην ΕΠ.ΑΣ. Κρήτης (Χανιά), ως Επιθ/τής. Σκίτσας Χαράλαμπος από Δ/ση Ασφάλειας Αττικής στην ΕΠ.ΑΣ. Δυτ. Μακεδονίας (Κοζάνη), ως Επιθ/τής. Σταματογιάννης Νικόλαος στη Δ/ση Ασφάλειας Αττικής, ως Υποδ/ντής. Σταυριανόπουλος Χρήστος από Δ/ση Ασφάλειας Αττικής/Υ.Ε.Ε. στη Δ/ση Τροχαίας Αττικής, ως Διευθυντής. Σφήκας Δημήτριος από ΕΠ.ΑΣ. Κρήτης στη Δ/ση Δημόσιας Ασφάλειας/ΥΔΤ, ως Διευθυντής. Σκλάβιος Δημήτριος από Δ/ση Ασφάλειας Αττικής/Υ.Α.Ε.Ε.Βίας στη Δ/ση Κρατ.Ασφάλειας/ΥΔΤ, ως Διευθυντής. Τζιγκουνάκης Μιχαήλ από Σχολή Αστυφ/κων ΕΛ.ΑΣ. στην Αστυνομική Ακαδημία, ως Διευθυντής. Τόγκας Γεώργιος από Δ/ση Αστυν. Δυτικής Αττικής στην ΕΠ.ΑΣ. Ηπείρου (Ιωάννινα), ως Επιθ/τής. Τσατσανιάς Δημήτριος από Δ/ση Αστυν. Αθήνας στη Γ.Α.Δ.Α. Αττικής, ως Υποδ/ντής. (Χημικός) Χατζηγιάννης Παναγιώτης στη Δ/ση Ασφάλειας Αττικής/Υ.Ε.Ε. Χούτας Δημήτριος από Δ/ση Εκπαίδευσης/ΥΔΤ στην ΕΠ.ΑΣ. Ιονίων Νήσων (Κέρκυρα), ως Επιθ/τής.

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Με το από 26-1-91 Π.Δ. (ΦΕΚ Γ' 17/1-2-91) ανακλήθηκαν μερικώς παλαιότερα σχετικά

Προεδρικά Διατάγματα και προήχθησαν αναδρομικά και αποστρατεύθηκαν οι παρακάτω αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας:

Αστυν. Διευθυντής Γεώργιος Φαράντος με το βαθμό του Υποστρατήγου από 14-8-85,

Αστυν. Υποδιευθυντής Φώτιος Μπουγάς με το βαθμό του Ταξιάρχου από 5-1-87,

Αστυν. Υποδιευθυντής Δημήτριος Φλώρος με το βαθμό του Ταξιάρχου από 19-11-88,

Αστυν. Υποδιευθυντής Β' Τάξης Ιωάννης Κισσούδης με το βαθμό του Υποστρατήγου από 14-8-85,

Αστυνόμος Α' Παναγιώτης Μπαρμπούνης με το βαθμό του Αστυν.Διευθυντή Α' Τάξης και

Υπαστυνόμος Α' Τάξης Ιωάννης Καλύβας με το βαθμό του Ταξιάρχου από 10-6-90.

ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΙΑΤΡΩΝ

Με το Π.Δ. της 26-1-91 (ΦΕΚ Γ' 17/1-2-91) προσελήφθησαν στην Ελληνική Αστυνομία οι κατωτέρω ιδιώτες, που κέκτηνται τα νόμιμα προσόντα, για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων Υγειονομικών Αξιωματικών (Αστυνόμων Β'): Ιατρός Ορθοπαιδικός Ιωάννης Κεφαλάς και Ψυχολόγος Γεώργιος Βυνάκος.

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

-Ο Υπαστυνόμος Α' Σπυρίδων Στασινός του Α.Τ. Κέρκυρας επιθυμεί να μετατεθεί αμοιβαία με συναδελφό του από Υπηρεσία της Γ.Α.Δ.Α.

-Ο Ανθυπαστυνόμος Ευάγγελος Παππάς του Α.Σ. Φισκάρδου Κεφαλληνίας επιθυμεί να μετατεθεί αμοιβαία με συνάδελφό του της Α.Δ. Λευκάδας.

-Ο Αστ/κας Ιωάννης Ευαγγελόπουλος της Δ.Ι.Τ.Ε.Ν.Ε. επιθυμεί να μετατεθεί αμοιβαία με συναδελφό του από Υπηρεσία της Γ.Α.Δ. Θεσ/κης ή της Α.Δ. Ημαθίας.

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Αστυφύλακας Ματθαίος Χαϊντεράκης του Τμήματος Αλλοδαπών Αμαρουσίου. Γεννήθηκε στο Δαμαβόλο-Μυλοποτάμου-Ρεθύμνης το 1950.

Σκοτώθηκε τα ξημερώματα της 17-2-91 στη Λεωφόρο Κηφισίας στο Μαρούσι, λίγα μέτρα πριν φθάσει στο γραφείο του, όταν τον παρέσυρε και τον τραυμάτισε θανάσιμα Ι.Χ. αυτοκίνητο. Ήταν παντρεμένος.

ΑΥΞΗΣΗ ΟΡΓΑΝ.ΘΕΣΕΩΝ

Με το 5/31-12-90 Π.Δ. (ΦΕΚ Γ' της 10-1-91) αυξήθηκαν οι οργανικές θέσεις του αστυνομικού προσωπικού γενικών καθηκόντων ως εξής:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 11 παρ. 1 εδαφ. γ και παρ. 7 του Ν. 1481/1984 «Οργανισμός του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης» (ΦΕΚ Α' 152), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 1590/1986 (ΦΕΚ Α' 49).

β. Του π.δ. 137/1986 «Συγκρότηση της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Τάξης σε Υπουργείο Δημόσιας Τάξης» (ΦΕΚ Α' 151)

2. Την υπ' αριθ. Υ. 1140/1051173/1390/9.7.90 κοινή απόφαση Πρωθυπουργού και Υπουργού Οικονομικών «Ανάθεση αρμοδιοτήτων Υπουργού Οικονομικών στον Υφυπουργό Οικονομικών» (ΦΕΚ Β' 420).

3. Την 655/1990 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και του Υφυπουργού Οικονομικών, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

1. Οι θέσεις του αστυνομικού προσωπικού γενικών καθηκόντων, που προβλέπονται από το άρθρο 23 παρ. 1 του ν. 1481/1984, όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα αυξάνονται κατά βαθμούς ως ακολούθως:

ΤαξίARCHOI 1 θέση

Αστυνομικοί Διευθυντές 6 θέσεις

Αστυνομικοί Υποδιευθυντές 11 θέσεις

Αστυνόμοι Α' 25 θέσεις

Αστυνόμοι Β' 45 θέσεις

Υπαστυνόμοι Α' και Β' 115 θέσεις

Ανθυπαστυνόμοι - Αρχιφύλακες 567 θέσεις

Αστυφύλακες 2.230 θέσεις

2. Η πλήρωση των ανωτέρω θέσεων για κάθε βαθμό θα γίνει ισομερώς κατά τα έτη 1991 έως και 1993 και όπου προβλέπεται μία θέση ή προκύπτει κλασματικό υπόλοιπο, οι θέσεις αυτές προστίθενται στο πρώτο έτος.

Η ισχύς του παρόντος διατάγματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 31 Δεκεμβρίου 1990

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΕΛΗΜΗΤΣΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
ΙΩΑΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Παραπονιέμαι με έντονο ύφος
2. Εξυπηρετούν ανάγκες και στολίζουν το σπίτι - Πομπή, παράταξη
3. Λουτρόπολη στο Βέλγιο - Ηρώας των Τρώων που σκότωσε ο Αχιλλέας (μυθ.)
4. Απαραίτητοι στις σχολικές αίθουσες - Υπόσχομαι
5. Ακολουθούν άλλους επτά - Των βασιλιάδων της αρχαίας Αιγύπτου γίνονταν στις πυραμίδες (καθ.) - Ο μισός... απών
6. Τρία φωνήεντα, τρεις ήχοι - Στρατιωτικά αποσπάσματα που περιφέρονται με σκοπό τη φρούρηση
7. Τάξη σχολείου - Αυτές που βρίσκονται κοντά - Τα αρχικά του συγγραφέα του "Αλέξη Ζορμπά"
8. Λεξούλα που προτρέπει - Αρχικά Μητροπολίτη - Παρα-

λίγο... νωρίς

9. Χρόνοι της γραμματικής για πρόσφατο παρελθόν
10. "... οπίσω μου Σατανά": ευαγγελική φράση που συνηθίζεται και σήμερα - Σιωπηλή... Ρίτα - Τα έχει αυτά... η άνοδος
11. Παραπέμπει σε επεξήγηση (καθ.) - Των πρώτων ανθρώπων ήταν οι σπηλιές
12. Κι έτσι η υγρασία - Πιάνουν ποντίκια
13. Πυκνή αρωματική ύλη (ξεν.) - Γουρούνι.. των αρχαίων - Απαντάει στο "πόσα"

ΚΑΘΕΤΑ

1. Κυρά, αρχόντισσα - Ζόρζ...: έγραψε τον "Αρχισιδηρουργό"
2. Το αντικατάστησαν τα άρματα μάχης - ... Καλογήρου: γνωστός ηθοποιός μας
3. Ηρώας που έλαβε μέρος στον Τρωϊκό πόλεμο - Έτσι λέμε τα βαθιά νερά
4. Δύο έχει ...ο μπαμπάς -

Συμβολικά γράμματα για την αρχή και το τέλος - Το απόβαρο - Γράμματα από την... Μίνα

5. Το όνομα του διάσημου ηθοποιού Γκίνες - Εξυπνος ή υπερμπάντης
6. Απαραίτητες στους τενίστες - Αρχικά παλιάς εθνοφυλακής της υπαίθρου
7. Ήταν η Μεγάλη Αικατερίνη - Σύμφωνα οδοντικό του αλφαβήτου μας
8. Η πρόθεση... της υποχώρησης - Φοριέται από επιθετικούς σκύλους
9. Ελευσίνιος μυθικός ήρωας (καθ.) - Ποτό που σερβίρεται σαν ορεκτικό (ξεν.)
10. Λατίνος λυρικός ποιητής - Νοσοκομείο ατυχημάτων (αρχικά)
11. Το φαί... του μάγκα - Κι έτσι ο φόνος
12. Κεντρικά ... στο μάτι αυτά - Είναι το τειράποδο (καυ.) - Είναι γνώμες αλλά και εμπνεύσεις
13. Από την Ιαπωνία αυτά - Βουνό της Θεσσαλίας

ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΑ
2. ΑΤΑΡΑΧΟΣ-ΙΑΜΑ
3. ΤΕΡΑΤΑ - ΤΑΙΡΙΑ
4. ΑΠΟΡΙΕΣ-ΑΚΡ
5. ΝΑΜΑ-ΟΣ-ΤΡΙΑ
6. ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ
7. ΣΕΡ-ΝΑΙ-ΚΟΚ
8. ΩΜ-ΣΩΠΑ-ΑΜΑ
9. ΣΑΡ-ΝΩ-ΣΚΟΡ
10. ΗΜΕΡΟΣ-ΥΣ-ΗΤΑ
11. ΑΜΑΤΙ-ΙΣΙ
12. ΑΚΑΚΙΑ-ΙΟΣ-ΜΣ
13. ΧΑ-ΑΟΣ-ΑΝΑΝΑΣ

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ-ΑΧ
2. ΑΤΕ-ΑΝ-ΜΑΜΑΚΑ
3. ΤΑΡΑΜΑΣ-ΡΕ-ΜΑ
4. ΑΡΑΠΑΔΕΣ-ΡΑΚΑ
5. ΝΑΤΟ-ΑΡ-ΡΑΚΑ
6. ΑΧΑΡΟΣ-ΣΩ-ΣΙΑΣ
7. ΛΟ-ΙΣΩΝΩ
8. ΩΣΤΕ-ΣΑ-ΠΟΥΝΙΑ
9. ΑΣΤΕΙΑ-ΟΝ
10. ΠΙ-ΡΙ-ΙΣΑ
11. ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ
12. ΑΜΙΚΑ-ΟΜΟΤΙΜΑ
13. ΑΑΡ-ΣΚΑΡΑ-ΣΣ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

του κ. Χρήστου Γιανναρά, Καθηγητή του Πάντειου Πανεπιστημίου

Προχθές, την Κυριακή το μεσημέρι, λίγες ώρες πριν από τον ποδοσφαιρικό αγώνα Ολυμπιακού-Παναθηναϊκού, είδα στην Πατισίων, κάπου στην στάση Αλεξάνδρας, τους άνδρες των ΜΑΤ αντιμέτωπους με τους λεγόμενους χούλιγκανς.

Όλοι συζητάμε για το φαινόμενο αυτών των παιδιών, ακούμε για την πρωστράτεια καταστροφική τους παράνοκα, βλέπουμε και κάποια πλάνα στην τηλεόραση, πάντοτε σπγμιαία και πάντοτε από μακριά τραβηγμένα.

Δεν ξέρω πόσοι τους έχουν δει από κοντά, πόσοι πολίτες συνειδητοποιούν για ποιού μεγέθους σύμπτωμα συλλογικής ψυχοπαθολογίας πρόκειται. Αλλά δεν θέλω να σας απασχολήσω με τους χούλιγκανς.

Θέλω να σας παρακαλέσω να σκεφθείτε για λίγο την άλλη εικόνα, αυτά τα άλλα παιδιά, τους άνδρες των ΜΑΤ που για χάρη δική μας, για την προστασία όλων μας παίρνουν εντολή να σταθούν τείχος άμυνας του κοινωνικού σώματος απέναντι στους ψυχοπαθολογικούς χούλιγκανς σήμερα, στους κουκουλοφόρους με τα σπλέτα και τις μολότοφ αύριο, στους αγανακτισμένους διαδηλωτές των συνδικάτων μεθαύριο.

Τα παιδιά των ΜΑΤ. Ποιός τολμάει να χρησιμοποιήσει αυτή την έκφραση σήμερα; Αν θέλει κανείς να είναι στη μόδα, να φιγουράρει για προοδευτικός, εκσυγχρονιστής, αριστερός, δεν μπορεί να χαρακτηρίζει τους οποιουδήποτε αστυνομικούς παιδιά. Στους προοδευτικούς κύκλους όπου όλοι θέλουμε να ανήκουμε και που γι' αυτό γίνονται το επίκεντρο που επηρεάζει αποφασιστικά τη διαμόρφωση της κοινής γνώμης, οι αστυνομικοί δεν είναι υπάλληλοι του κράτους, δεν έχουν σχέση με τη δημόσια τάξη, δεν τους αναθέτει το κοινωνικό σώμα την προστασία του από τους παρανοϊκούς και τους εγκληματίες.

ΟΧΙ. Οι αστυνομικοί για κάθε προοδευτικό άνθρωπο είναι σήμερα μόνο ένας μηχανισμός καταστολής, είναι η ανεξέλεγκτη κρατική βία, είναι "μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι"! Με πλησίασε προ ημερών στο Πανεπιστήμιο ένας νέος άνδρας, σεμνός, ευγενικός, μετρημένος. Μου συστήθηκε. Ήταν αστυνομικός. Με αφορμή μια αναφορά που είχα κάνει στο μάθημα, τολμήσε σε τελείως προσωπικό επίπεδο να μου εξομολογηθεί το δράμα του.

"Είμαστε, πια, κοινωνικά απόβλητοι" μου είπε. "Δεν τολμάω να πάω σε κοινωνική συντροφιά, το παιδί μου στο σχολείο ντρέπεται να πει το επάγγελμα του πατέρα του, η γυναίκα μου αποφεύγει τις γειτονίες. Έχω το στίγμα, είμαι για όλους ο μπάτσος.

Η πολιτεία με στέλνει μπροστά να αντιμετωπίσω τη βία στα γήπεδα, στις διαδηλώσεις. Με στέλνει να παίξω τη ζωή μου στις συγκρούσεις με τους ναρκομανείς και τους εμπόρους των ναρκωτικών, με τους διαρρήκτες, με τους αδίστακτους γκάγκστερς, που κάθε τόσο χτυπούν δολοφονικά για να ληστέψουν.

Μου ζητάνε να διακινδυνεύω νύχτα-μέρα, και από την άλλη μεριά αφαιρούν κάτω από τα πόδια μου κάθε ηθικό στήριγμα που θα δικαίωνε την καθημερινή μου διακινδύνευση. Μου αναθέτει η πολιτεία ευθύνη ασύγκριτα βαρύτερη από αυτήν του πολιτικού και του δικαστή και ταυτόχρονα με περιθωριοποιεί, με στιγματίζει, με κάνει να ντρέπομαι τα ίδια τα παιδιά μου".

Μου διηγήθηκε περιστατικά ακραίου κόπου και ακραίου κινδύνου που τα ζει ως αστυνομικός με εφιαλτική συχνότητα. "Κάνουμε λάθη" μου είπε, "πολύ συχνά, αλλά ποιός ενδιαφέρθηκε ποτέ για τα τσακισμένα από την κούραση νεύρα μας, την πληγωμένη από τον κοινωνικό διασυρμό ευαισθησία μας; Ποιός διερωτήθηκε για την υποτυπώδη εκπαίδευσή μας, την εντελώς παραμελημένη παιδεία στις αστυνομικές σχολές; Και όμως η συντριπτική πλειοψηφία των αστυνομικών έχουν ανθρωπιά, γιατί είμαστε φτωχολογιά και η φτωχολογιά έχει ακόμα αρχές".

Πρέπει να σας ομολογήσω ότι η εξομολόγηση αυτού του άγνωστου ανθρώπου με συγκλόνισε. Δεν θέλω να υπεραπλουστεύσω τα προβλήματα, ούτε να εξαιρέσω την αστυνομία από τη γενική κοινωνική μας διάλυση και τον κυρίαρχο πια στον τόπο μας αμοραλισμό.

Οι διοικητικές ανεπάρκειες, η οργανωτική ανικανότητα, τα χαμηλά επίπεδα νοημοσύνης και η αναξιοκρατία, όλες δηλαδή οι πληγές που μαστίζουν τον κρατικό μας μηχανισμό, μαστίζουν σίγουρα και την αστυνομία και εκεί μεγεθύνονται εντυπωσιακά.

Αλλά προς Θεού, αν το κοινωνικό σώμα δεν αντιδράσει επιτέλους στη συστηματική καταστροφάνιση αυτών των ανθρώπων, που έχουν επιφορπιστεί το σκληρότερο σήμερα κοινωνικό ρόλο, οι συνέπειες θα είναι κυριολεκτικά απροσμέτρητες.

Η έκκλησή μου πχει παράδοξα. Όμως, όσοι παραμένουν υψάλιοι μέσα στη γενική κατάρρευση, ας ευαισθητοποιηθούν σ'αυτή την έκκληση ανθρωπιάς. Με όποιο τρόπο μπορείτε, δείξτε στοργή, δείξτε τη συμπάρασσή σας στο λειτούργημα που επιτελούν αυτά τα παιδιά.

Το κείμενο αυτό αποτελεί σχόλιο του διακεκριμένου καθηγητή, που μεταδόθηκε από το Ραδιοφωνικό Σταθμό **SKY**, στις 12 Μαρτίου.

ΗΜΕΡΗΣΙΕΣ ΔΙΑΤΑΓΕΣ ΤΗΣ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ 1991

Προς το Αστυνομικό και Πολιτικό Προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας

Με αισθήματα συγκίνησης αποχωρώ σήμερα από τα καθήκοντα του Αρχηγού του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας.

Απέρχομαι ικανοποιημένος, γιατί κατά την περίοδο της θητείας μου, με τη θέληση της Πολιτικής Ηγεσίας του Υπουργείου, πρόσφερα στα μέτρα του δυνατού τις υπηρεσίες μου, τόσο στο Σώμα που τόσο αγάπησα και πάντα θα αγαπώ, όσο και στην Ελληνική Κοινωνία.

Στην άσκηση των καθηκόντων μου, προσπάθησα να είμαι αντικειμενικός και αμερόληπτος, η δε διοίκησή μου ήταν απαλλαγμένη από συναισθηματισμούς και διακρίσεις.

Η ενότητα, η σύμπνοια και η αγάπη μεταξύ του προσωπικού μας, ήταν από τις κύριες επιδιώξεις μου.

Εργάσθηκα με ιδιαίτερο ζήλο για την αναβάθμιση του γοήτρου και του κύρους της Ελληνικής Αστυνομίας και γενικά τη βελτίωση της λειτουργίας της.

Το νέο Αρχηγό που με διαδέχεται, συγχαίρω θερμά και του εύχομαι επιτυχία στο έργο του. Η άριστη κατάρτισή του, η πλούσια υπηρεσιακή του πείρα και η προσήλωσή του στο καθήκον, αποτελούν εγγύηση για τη βέβαιη επιτυχία του.

Σας προσκαλώ να συνεργασθείτε αρμονικά μαζί του, για το καλό του Σώματος.

Εύχομαι σε όλους σας υγεία και εκπλήρωση όλων των στόχων σας, για το καλό της Ελληνικής Αστυνομίας και της Πατρίδας μας γενικότερα.

Ο Αρχηγός
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Αντιστράτηγος

Προς το Προσωπικό της Ελλ. Αστυνομίας

Αναλαμβάνοντας σήμερα τα καθήκοντά μου αισθάνομαι την ανάγκη να επικοινωνήσω μαζί σας και να σας εκθέσω ορισμένες απόψεις και θέσεις μου.

Εχω πλήρη συνείδηση του βάρους των ευθυνών και των υποχρεώσεων που συνεπάγεται η εξαιρετική τιμή της επιλογής μου από την Κυβέρνηση ως Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, και θα διαθέσω όλες μου τις δυνάμεις για να φανώ αντάξιός της τιμής αυτής.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα ασκήσω τα καθήκοντά μου με αντικειμενικότητα και αμεροληψία. Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μου θα είμαι πάντα πρόθυμος να βοηθήσω στην επίλυση των δικαίων αιτημάτων σας και στην επιβράβευση κάθε θετικής και αξιόπαινης προσπάθειας, αλλά και αποφασισμένος να αντιμετωπίσω με αυστηρότητα κάθε παρεκτροπή από την οδό του καθήκοντος, που τραυματίζει το γόντρο και το κύρος και αμαυρώνει την εικόνα της Ελληνικής Αστυνομίας.

Να είστε υπερήφανοι για το λειτούργημα που ασκείτε, γιατί με τις γεμάτες μόχθο και κινδύνους προσπάθειές σας προσφέρετε ανεκτίμητο κοινωνικό έργο.

Είναι όμως ανάγκη να καταβληθούν από όλους μας μεγαλύτερες προσπάθειες, ώστε να καταστήσουμε την Αστυνομία μας περισσότερο σύγχρονη, ικανή και αποτελεσματική και να κερδίσουμε την εκτίμηση, την αναγνώριση και την εμπιστοσύνη ολοκλήρου του ελληνικού λαού.

Και οι προσπάθειες αυτές θα καρποφορήσουν με σκληρή και μεθοδική δουλειά, πειθαρχία, ομοψυχία, άψογη εμφάνιση και παράσταση, αυστηρή προσήλωση στο υπηρεσιακό καθήκον, απόλυτο σεβασμό της αξιοπρέπειας και των δικαιωμάτων των πολιτών και εφαρμογή του νόμου με αμεροληψία προς κάθε κατεύθυνση, χωρίς διακρίσεις. Δεν πρέπει ποτέ να λησμονούμε, ότι η συμμόρφωση προς τις επιταγές του Νόμου, που είναι υποχρέωση για όλους τους πολίτες, για τον αστυνομικό αποτελεί πρωταρχικό καθήκον.

Σας καλώ λοιπόν όλους σε ένα καινούργιο ξεκίνημα με αισιοδοξία, ενθουσιασμό και πίστη, για να ανεβάσουμε την απόδοση της Αστυνομίας μας στο επίπεδο που απαιτούν οι περιστάσεις και να δικαιώσουμε τις προσδοκίες του ελληνικού λαού, της κυβερνήσεως και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου μας, που μας στηρίζει με την αμέριστη και ανεπιφύλακτη συνδρομή και συμπαράστασή της.

Με τη βεβαιότητα ότι συμμερίζεστε τις απόψεις μου και θα ανταποκριθείτε με προθυμία στην πρόσκλησή μου, σας απευθύνω εγκάρδιο χαιρετισμό.

Ο Αρχηγός
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΔΗΣ
Αντιστράτηγος

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

Με ξεχωριστή λαμπρότητα, με παρελάσεις και με ομιλίες σ' όλες τις Αστυνομικές Υπηρεσίες γιορτάσθηκε και φέτος η επέτειος της 25ης Μαρτίου 1821.

Επίκεντρο των εκδηλώσεων ήταν η μεγαλειώδης παρέλαση των Αθηνών, στην οποία η Αστυνομία έλαβε μέρος με μηχανοκίνητα και πεζοπόρα τμήματα και απέσπασε τα θερμά χειροκροτήματα του κοινού.

